

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.5.2013
COM(2013) 265 final

2013/0140 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi ter pravil o zdravstvenem varstvu živali, dobrobiti živali, zdravstvenem varstvu rastlin, rastlinskem razmnoževalnem materialu in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009 in 1107/2009, uredb (EU) št. 1151/2012 in [...]/2013 [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom] ter direktiv 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES, 2008/120/ES in 2009/128/ES (uredba o uradnem nadzoru)

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 166 final}

{SWD(2013) 167 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OKVIR PREDLOGA

1.1. Ozadje predloga

Da bi se državljanom Evropske unije (EU) zagotovila visoka raven zdravja ljudi, živali in rastlin ter da bi se zagotovilo delovanje notranjega trga, zakonodaja Unije določa zbirko usklajenih pravil za preprečevanje, odpravo ali zmanjšanje ravni tveganja za zdravje ljudi, živali in rastlin, ki se lahko pojavi v „agroživilski verigi“, pri čemer se ta izraz uporablja v najširšem pomenu ter zajema vse postopke, proizvode in dejavnosti, povezane z živili, njihovo proizvodnjo in ravnanjem z njimi, ter pravila, ki (posredno ali neposredno, npr. z zahtevami glede varnosti krme) zagotavljajo, da so živila varna in ustrezna za prehrano ljudi. Vključuje tudi pravila, ki se imenujejo veterinarska in fitosanitarna zakonodaja ter urejajo tveganja za zdravje živali in rastlin na splošno, ter pravila o istovetnosti, zdravju in kakovosti rastlinskega razmnoževalnega materiala. Ta obsežni pravni red tako ureja tveganja za zdravje v ožjem pomenu besede (tveganja za varnost ljudi, živali in rastlin zaradi škodljivih organizmov, bolezni, mikrobnih in kemičnih onesnaževalcev ter drugih nevarnosti), pa tudi ohranjanje svojstvenih značilnosti, potrebnih za zagotavljanje varnega začetka rastlinske pridelave in reguliranih načinov proizvodnje (tj. dobrobit živali, ekološko kmetovanje, geografske označbe, rastlinski razmnoževalni material). Vključuje tudi pravila za zagotavljanje obveščanja potrošnikov in poštenih poslovnih praks v trgovini s proizvodi iz agroživilske verige.

Za zagotovitev, da države članice v celotni EU usklajeno izvršujejo to obsežno zbirko pravil, je bil z Uredbo (ES) št. 882/2004 (v nadaljnjem besedilu: Uredba)¹ vzpostavljen **zakonodajni okvir za organizacijo uradnega nadzora**.

S tem predlogom se spreminja zakonodaja o uradnem nadzoru, da bi se odpravile ugotovljene pomanjkljivosti v besedilu in uporabi te zakonodaje. Namen predloga je vzpostaviti trden, pregleden in trajnosten regulativni okvir, ki bolje „ustreza svojemu namenu“. Ta predlog nadomešča in razveljavlja Uredbo ter več sektorskih aktov in določb, ki bodo z njegovim sprejetjem postali odveč.

Ker je predlog del celovitega svežnja, ki vključuje tudi tri pomembne preglede za posodobitev pravnega reda o zdravju živali, zdravju rastlin in rastlinskem razmnoževalnem materialu, je njegov namen tudi posodobiti in združiti sistem uradnega nadzora, tako da se dosledno spremlja posodabljanje politik EU v teh sektorjih.

Da bi se skupni zakonodajni okvir racionaliziral in poenostavil ter hkrati uresničeval cilj izboljšati zakonodajo, se s tem predlogom veljavna pravila za uradni nadzor na posameznih področjih, ki jih trenutno urejajo različne zbirke pravil (npr. nadzor ostankov veterinarskih zdravil v živih živalih in živalskih proizvodih ter nadzor zdravja rastlin), združijo v okviru Uredbe.

S tem predlogom se na podlagi obsežnega pregleda določb Uredbe, pri katerem je bilo ugotovljenih več primerov, v katerih bi se obremenitev zaradi organizacije in izvajanja uradnega nadzora lahko zmanjšala, tako da bi se odpravile odvečne zahteve (npr. ločeno poročanje o uradnem nadzoru ostankov veterinarskih zdravil) ali omogočil sorazmeren in

¹ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali.

prožen pristop v posebnih okoliščinah (npr. v nujnih primerih se ne bi zahtevala popolna akreditacija uradnih laboratorijev), take spremembe tudi uvajajo.

Kar zadeva izvajanje uradnega nadzora nad blagom, ki prihaja iz tretjih držav, se določbe Uredbe trenutno uporabljajo skupaj s sektorskimi določbami, ki urejajo uvoz živali in proizvodov živalskega izvora, uvoz rastlin in rastlinskih proizvodov oziroma nadzor živil in krme, v zvezi s katerimi je zaradi posebnega tveganja na mejah potrebna večja pozornost.

Poročilo o učinkovitosti in doslednosti sanitarnega in fitosanitarnega nadzora pri uvozu živil, krme, živali in rastlin, ki ga je Komisija sprejela decembra 2010² in v katerem je sklenila, da veljavna celovita zakonodaja EU omogoča obvladovanje nastajajočih tveganj ali izrednih razmer brez izkrivljanj trgovine, ter ugotovila, da bi sistem Unije za nadzor uvoza lahko postal skladnejši s pregledom in okrepitvijo veljavnih sektorskih aktov v zvezi z uradnim nadzorom. V poročilu je navedeno, da bi to priporočilo koristilo državam članicam in izvajalcem dejavnosti, ki se ukvarjajo z blagom iz tretjih držav, saj bi omogočilo učinkovitejše prednostno razvrščanje nadzora in boljše dodeljevanje javnih sredstev, uporabljenih za nadzor uvoza. Pregled Uredbe se je zdel dobra priložnost za upoštevanje ugotovitev poročila in okrepitev nadzora, kjer je to mogoče. Predlog zato vključuje zbirko skupnih in celovitih pravil, ki se uporabljajo za izvajanje nadzora nad živalmi in blagom iz tretjih držav.

Glede financiranja uradnega nadzora se v Uredbi potrjuje splošno načelo, v skladu s katerim bi morale države članice dodeliti ustrezna finančna sredstva za uradni nadzor, in obveznost držav članic, da na nekaterih področjih pobirajo tako imenovane „pristojbine za nadzor“, s katerimi izvajalci dejavnosti povrnejo stroške, ki nastanejo zaradi izvajanja uradnega nadzora. V skladu z veljavnimi pravili se zahteva, da se obvezne inšpekcijske pristojbine zaračunajo samo za dejavnosti uradnega nadzora nad izvajalci dejavnosti, ki obdelujejo meso, ribiške proizvode in mleko, ter za odobritev obratov za krmo in (večino) nadzora na mejah. V preteklosti so bile na teh področjih metode nadzora, ki jih uporabljajo pristojni organi držav članic, najprej usklajene na ravni EU; zakonodajalec je menil, da bi bilo treba na teh področjih izvajalce dejavnosti, ki jim koristi dodana vrednost zagotovil zaradi uradnega nadzora, pozvati, naj povrnejo stroške, ki jih imajo države zaradi takega nadzora.

V tem predlogu se sistem obveznih pristojbin ohranja, uvajajo pa se potrebne spremembe za odpravo pomanjkljivosti sedanjega sistema. Zunanja raziskava³, ki je bila opravljena leta 2009 za presojo uporabe mehanizma financiranja, vzpostavljenega z Uredbo, je res pokazala težave glede uporabe zadevnih pravil (členov od 26 do 29), ugotovljeno pa je bilo tudi, da splošni cilj zagotavljanja, da imajo pristojni organi na voljo ustrezna finančna sredstva za izvajanje uradnega nadzora, v celotni EU ni izpolnjen, kar vpliva na opravljanje nadzora. Izpostavljena je bila tudi nepravičnost sistema obveznih pristojbin, v katerem samo nekateri sektorji prispevajo k financiranju uradnega nadzora ter ni učinkovitega razlikovanja med skladnim in neskladnim ravnanjem. V poročilu iz leta 2009 je bil priporočen pregled členov od 26 do 29 Uredbe.

V posvetovalnem obdobju so zainteresirane strani veliko prispevale k ocenjevalnim študijam in pripravi ocene učinka.

² COM(2010) 785 final.

³ „Fees or charges collected by Member States to cover the costs occasioned by official controls“ (Pristojbine ali dajatve, ki jih države članice pobirajo za kritje stroškov uradnega nadzora). FCEC, 2009.

1.2. Cilji predloga

Splošni cilji pregleda se ujemajo s cilji Pogodbe, da se zaščiti enotni trg, obenem pa zagotavlja visoka raven varovanja zdravja. Prav tako se upošteva prednostni cilj Komisije, da se zagotovi pravilno izvrševanje zakonodaje EU, kar je tudi izvirni cilj uredbe o uradnem nadzoru.

Natančneje, cilj predloga je posodobiti in izboljšati izvršilna orodja, zlasti pa uradni nadzor, kot je določen v veljavni uredbi, ter poenostaviti zakonodajni okvir, da ga bo preprosteje uporabljati in bo učinkovitejši (na primer glede upravnega sodelovanja). Kar zadeva financiranje uradnega nadzora, je cilj predloga zagotoviti razpoložljivost stalnih in ustreznih sredstev, enakost in pravičnost pri financiranju uradnega nadzora ter izboljšati preglednost.

Potreben je učinkovit uradni nadzor, da se zagotovi pravilno izvrševanje zakonodaje, ki ureja „agroživilsko verigo“, in s tem izpolnjevanje zgoraj navedenih ciljev.

Učinkovito delovanje sistema EU za uradni nadzor je pomembno za uvoz in izvoz EU. Možnost izvoza EU v tretje države je odvisna od ugleda, povezanega z visokimi proizvodnimi standardi, in dodane vrednosti, ki jo je mogoče dokazati za blago iz EU v primerjavi z blagom, proizvedenim zunaj Evrope. To je mogoče doseči samo z zanesljivim in zaupanja vrednim uradnim nadzorom, ki zagotavlja dosledno izvajanje standardov varnosti in kakovosti agroživilske verige EU ter izpolnjevanje ustreznih pričakovanj trgovinskih partnerjev.

Glede uvoza je bistveno, da je vsa hrana na trgu EU varna. Nadzor nad blagom iz tretjih držav, ki ga izvajajo pristojni organi držav članic, zagotavlja ustrezna jamstva, da to blago izpolnjuje enakovredne varnostne zahteve. Zadevna pravila za uvozni nadzor morajo biti skladna s Sporazumom STO o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov (Sporazum SPS), zlasti z določbami Priloge C k temu sporazumu.

1.3. Regulativni okvir

Za izvrševanje zakonodaje EU o agroživilski verigi so odgovorne države članice, katerih organi spremljajo in preverjajo, da se zadevne zahteve učinkovito uporabljajo, izpolnjujejo in izvršujejo v celotni Uniji. Pri tem preverjajo, da so dejavnosti izvajalcev dejavnosti in blago, dano na trg EU (proizvedeno v EU ali uvoženo iz tretjih držav), skladni z zadevnimi standardi in zahtevami EU glede živilske verige.

Usklajena pravila EU za urejanje dejavnosti uradnega nadzora, ki jih izvajajo države članice, so v Uredbi določena za vzpostavitev celostnega enotnega pristopa k uradnemu nadzoru v celotni živilski verigi. Uredba določa splošni okvir za uradni nadzor v sektorjih zakonodaje o krmi in živilih ter pravil o zdravstvenem varstvu živali in dobrobiti živali, ko določa pravila, ki urejajo organizacijo in financiranje takega nadzora.

Kljub zgoraj navedenemu celostnemu pristopu je iz zgodovinskih razlogov ostalo ločeno urejanje uradnega nadzora za namene zdravja živali (za domače in uvoženo blago) ter uradnega nadzora ostankov veterinarskih zdravil. Poleg tega v področje uporabe Uredbe niso bili vključeni nekateri sektorji, ki so povezani z živilsko verigo, in sicer zdravje rastlin, rastlinski razmnoževalni material ter živalski stranski proizvodi, ampak so bile zanje vzpostavljene posebne sektorske ureditve.

Namen tega predloga je vzpostaviti enotno zbirko pravil, ki se uporabljajo za uradni nadzor v vseh navedenih sektorjih.

1.4. Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Ta pobuda sledi ciljem sporočila o pametni pravni ureditvi v Evropski uniji. Eden od ciljev pregleda je poenostaviti zakonodajne obremenitve ob upoštevanju pripomb, ki so jih države članice in nosilci živilske dejavnosti dali k sedANJI ureditvi.

Predlog je usklajen s pregledi zakonodaje o zdravju živali, zakonodaje o ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah in zakonodaje o rastlinskem razmnoževalnem materialu, ki jih Komisija sprejema sočasno. Namen predloga je tudi zagotoviti, da določbe Uredbe dosledno dopolnjujejo določbe, ki veljajo za veterinarska zdravila in se trenutno tudi pregledujejo. Opravljena je bila temeljita analiza uskladitve te sektorske zakonodaje EU s splošnimi določbami Uredbe, katere cilj je bil povezati sistem uradnega nadzora, tako da bi se pri tem tudi dosledno spremljalo posodabljanje politik EU v teh sektorjih.

Namen predloga je tudi prilagoditi okvir uradnega nadzora posodobljenemu carinskemu zakoniku, in sicer zlasti uporabljeno terminologijo.

Kar zadeva strategijo Evropa 2020, bodo z učinkovitim nadzorom v celotni živilski verigi zagotovljeni varna živila in krma, hkrati pa se bo spodbujala konkurenčnost izvajalcev dejavnosti, nagrajevali skladni izvajalci dejavnosti in zagotavljalo načelo „uporabnik plača“ v vseh sektorjih. Tako Komisija z izvzetjem mikropodjetij iz obveznosti plačila obveznih pristojbin za nadzor izpolnjuje obljubo, da bo zmanjšala bremena za zelo majhna podjetja v skladu s svojo novo politiko o „zmanjšanju upravnega bremena za MSP – prilagoditev predpisov EU potrebam mikropodjetij“⁴.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

2.1. Posvetovalni postopek

2.1.1. Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošni profil sodelujočih v posvetovanju

Delovna skupina, ki je bila ustanovljena v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali za obravnavanje zadev, povezanih z uporabo Uredbe, se je večkrat sestala, da bi razpravljala o aktualnem pregledu. Opravljeno je bilo tudi posvetovanje z državami članicami, in sicer z dvema študijama na področju financiranja uradnega nadzora, katerih izvedbo je Komisija oddala zunanjim izvajalcem (zgoraj navedena študija iz leta 2009 in študija iz leta 2011, v kateri so podrobneje raziskane ugotovljene pomanjkljivosti⁵). Na drugih forumih in v drugih okvirih je z državami članicami potekalo tudi posvetovanje o naslednjih posebnih vprašanjih glede uradnega nadzora: akreditaciji uradnih laboratorijev, uradnem nadzoru ostankov veterinarskih zdravil v živih živalih in živalskih proizvodih, veterinarskem mejnem nadzoru, zdravju živali, zdravju rastlin in rastlinskem razmnoževalnem materialu. Glavne opredeljene težave in prehodne možnosti so bile predstavljene in obravnavane tudi na srečanjih vodij agencij in služb za varnost hrane, ki sta potekali od 29. junija do 1. julija 2011 in 8. decembra 2011.

Med ocenjevalnima študijama in pripravo ocene učinka je potekalo posvetovanje z zainteresiranimi stranmi (predstavniki industrijskih združenj in nevladnimi organizacijami). V

⁴ COM(2011) 803.

⁵ „Preparatory work to support the impact assessment on reviewing the rules on the financing of official controls“ (Pripravljalno delo v podporo oceni učinka v zvezi s pregledom pravil o financiranju uradnega nadzora). GHK Consulting Ltd. v sodelovanju z ADAS UK Ltd., 2011.

okviru svetovalne skupine za prehranjevalno verigo ter zdravje živali in rastlin sta bili ustanovljeni dve začasni delovni skupini, in sicer za pregled sistema uradnega nadzora in pregled pravil, ki urejajo financiranje takega nadzora. Napredek je bil prav tako predstavljen in obravnavan na plenarnih zasedanjih navedene svetovalne skupine, po predhodnem vabilu pa tudi na sestankih več predstavniških organov industrije. Poleg razprav z državami članicami so bila pomemben del obeh študij zunanjih izvajalcev o financiranju uradnega nadzora tudi posvetovanja z zainteresiranimi stranmi.

2.1.2. Zbiranje podatkov

Pri zbiranju informacij za pregled je bilo uporabljenih veliko podatkov iz revizijskih poročil Urada za prehrano in veterinarstvo (FVO), službe Komisije, ki je pristojna za ocenjevanje nadzora Unije v državah članicah. Ta poročila vsebujejo informacije in podatke o organizaciji in delovanju nadzornih sistemov v državah članicah ter uporabi agroživilske zakonodaje. Ugotovitve vsake revizije, ki jo opravi Urad za prehrano in veterinarstvo, so navedene v javno dostopnem revizijskem poročilu.

V zvezi s financiranjem uradnega nadzora je bilo v študiji iz leta 2011 opozorjeno na težave pri pridobivanju natančnih podatkov od držav članic za kvantifikacijo skupnih stroškov nadzora in zadevne težave z zagotavljanjem sredstev. V poročilu pa so bile vseeno osvetljene razlike med povračilom stroškov v državah članicah in nekaj težav z uporabo pravil EU.

2.1.3. Povzetek odgovorov in njihovega upoštevanja

Vse zainteresirane strani in države članice so pozdravile predlog za pregled Uredbe in cilj, da se vzpostavi jasnejši, preprostejši in učinkovitejši zakonodajni okvir za organizacijo uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti v celotni agroživilski verigi ob upoštevanju posebnosti vsakega sektorja. Skoraj vse so soglašale, da bi bilo treba pri pregledu upoštevati zadevna pravila o uradnem nadzoru v sektorski zakonodaji ter vse izkušnje in nova spoznanja, pridobljene od začetka veljavnosti Uredbe.

Kar zadeva pravila o financiranju uradnega nadzora, so se mnenja razlikovala glede na sedanje prakse v posameznih državah članicah, s stališča izvajalcev dejavnosti pa glede na to, ali zdaj plačujejo obvezne pristojbine ali ne.

Kljub splošni zaskrbljenosti, da bo v predlogu razširjen seznam obveznih pristojbin, se je večina sodelujočih strinjala, da je nepravilno, da se take pristojbine pobirajo samo od nekaterih izvajalcev dejavnosti, vsi pa soglašali, da je pomembno ustrezno zagotavljanje sredstev nacionalnim nadzornim sistemom. Namen predloga je bil poiskati ustrezno ravnovesje med politikami z zagotovitvijo, da obremenitev posameznih izvajalcev dejavnosti zaradi novih pravil ne bo stroškovno nesprejemljiva ali nesorazmerna, hkrati pa se bodo zagotovili stalni ustrezni prihodki za pristojne organi in njihove nadzorne sisteme.

Zainteresirane strani in države članice soglašajo, da bi bilo treba načelo „nadzora na podlagi tveganja“ v Uredbi (to pomeni, da je treba sredstva, kadar so omejena, uporabiti selektivno, izbor pa bi moral temeljiti na nevarnosti in tveganjih, povezanih s posamezno poslovno dejavnostjo ali proizvodom, na poročilu o skladnosti in zanesljivosti izvajalca dejavnosti ter znakih morebitne neskladnosti) ohraniti in okrepiti, zlasti na tistih področjih, na katerih veljavna pravila ovirajo učinkovito dodeljevanje sredstev za nadzor, in sicer pri mejnem nadzoru in nadzoru ostankov veterinarskih zdravil. Predlog to uresničuje z razveljavitvijo posebnih pravil, ki urejajo nadzor ostankov veterinarskih zdravil, in nadomestitvijo sedanjega razdrobljenega okvira, ki se uporablja za uradni nadzor različnih kategorij proizvodov iz tretjih držav, s skupno zbirko pravil.

Države članice in izvajalci dejavnosti so pozdravili predvidene okrepitve zahtev glede preglednosti, določenih v Uredbi. Tako je eden od posebnih ciljev pregleda, da bi moral nadzorni sistem državam članicam zagotavljati jasna navodila, kako naj izpolnjujejo obveznost zagotavljanja, da svoje dejavnosti opravljajo „zelo pregledno“, zato da imajo lahko državljani dostop do osnovnih informacij in podatkov o izvrševanju v agroživilski verigi. Po poročanju je bil razlog za zaskrbljenost tudi preglednost v zvezi s financiranjem uradnega nadzora (sistem pristojbin), ki bi moralo biti pregledno in omogočati javnosti, zlasti pa izvajalcem dejavnosti, da bi razumeli, kako se izračunavajo pristojbine in uporabi prihodek, ki izhaja iz njih. Izvajalci dejavnosti so prepričani, da preglednost vodi k odgovornosti in učinkovitosti sistema uradnega nadzora kot celote.

Sodelujoči predstavniki industrije in države članice so na splošno soglašali, da bi si bilo treba prizadevati za boljše delovanje upravne pomoči med državami članicami, da bi se izboljšalo glavno orodje, s katerim je mogoče preiskovati in preganjati čezmejne kršitve pravil o živilski verigi ter izboljšati učinkovitost uporabe pravil Unije. V odgovor na to je v predlogu jasno opredeljeno, kakšna je odgovornost držav članic, kadar je potrebna upravna pomoč.

2.2. Ocena učinka

V okviru pripravljenih in ocenjenih možnosti so se proučili zasnova zakonodajnega okvira in pravila o financiranju nacionalnih nadzornih sistemov.

Predhodna analiza je bila osredotočena na dve možnosti spremembe veljavnih pravil o pristojbinah za nadzor, katerih cilja sta zlasti:

- razveljaviti pravila Unije o pristojbinah za nadzor (in tako prepustiti državam članicam odločitev, kako zagotoviti ustrezno financiranje nadzornih dejavnosti in ali zaračunavati inšpekcijske pristojbine ali ne) [možnost 1A] ali
- ohraniti veljavna pravila EU o pristojbinah, vključno s pravili o obveznih pristojbinah, in iz njih izvzeti mikropodjetja⁶ [možnost 1B].

Obe zgoraj navedeni možnosti bi bistveno spremenili sedanji okvir, kar zadeva financiranje nacionalnih nadzornih sistemov; ugotovljeno je bilo, da nista izvedljivi.

V primerjavi s sedanjim stanjem so bile ocenjene tudi naslednje možnosti:

Možnost 2 – racionalizacija. Zakonodajni okvir se izboljša z razjasnitvijo, poenostavitvijo in racionalizacijo veljavnih določb o nadzoru v sektorjih, ki jih zdaj ureja Uredba, ter z zagotovitvijo povračila vseh stroškov na področjih, na katerih so obvezne pristojbine že določene, države članice pa imajo možnost vračila plačanih pristojbin mikropodjetjem.

Možnost 3 – racionalizacija + združevanje. Zakonodajni okvir se izboljša in racionalizira, kot je opisano v možnosti 2, področje uporabe Uredbe se razširi, tako da se vključijo zdravje rastlin, rastlinski razmnoževalni material in živalski stranski proizvodi (s čimer se konča „združevanje“ uradnega nadzora živilske verige). Zagotovi se povračilo vseh stroškov na področjih, na katerih so obvezne pristojbine že določene v veljavni uredbi, pa tudi na področju zdravja rastlin, na katerem se obvezne pristojbine uvedejo za uradni nadzor v zvezi z obveznostmi rastlinskih potnih listov, in na področju rastlinskega razmnoževalnega materiala, na katerem se obvezne pristojbine uvedejo v zvezi s potrjevanjem. Države članice bodo imele možnost, da mikropodjetjem vrnejo plačane pristojbine.

⁶ Podjetja z manj kot desetimi zaposlenimi in/ali prometom ali bilanco stanja, ki znaša 2 milijona EUR ali manj.

Možnost 4 – racionalizacija + združevanje + širše povračilo stroškov. Zakonodajni okvir se izboljša in racionalizira, na njegovo področje uporabe pa se vključijo zdravje rastlin, rastlinski razmnoževalni material in živalski stranski proizvodi, kot je opisano v možnosti 3. Obvezne pristojbine se razširijo na ves nadzor nad nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo, ki so registrirani in/ali odobreni v skladu z uredbami o higieni živil in krme, ter izvajalci dejavnosti, opredeljenimi v zakonodaji o zdravju rastlin in o rastlinskem razmnoževalnem materialu. Države članice imajo možnost, da mikropodjetjem vrnejo plačane pristojbine.

Ohranjena je bila možnost 4, ki je pomembna podlaga za ta predlog. Vendar mora Komisija iz obveznosti plačila obveznih pristojbin za nadzor izvzeti mikropodjetja, s čimer bi izpolnila obljubo, da bo zmanjšala bremena za zelo majhna podjetja v skladu s svojo novo politiko o „zmanjšanju upravnega bremena za MSP – prilagoditev predpisov EU potrebam mikropodjetij“⁷.

Zato se (neobvezni) mehanizem vračila, ki naj bi ublažil finančno obremenitev mikropodjetij zaradi pristojbin, nadomesti z obveznim izvzetjem navedenih podjetij iz obveznosti plačila pristojbin.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Uredba je temeljila na členih 37 in 95 ter členu 152(4)(b) Pogodbe ES, ki so zdaj člena 43 in 114 oziroma člen 168(4)(b) PDEU. Tudi predlog temelji na navedenih členih PDEU.

Skupna kmetijska politika, ki temelji na členu 43 PDEU, je z Lizbonsko pogodbo opredeljena kot področje deljene pristojnosti med EU in državami članicami. Vendar pa se večina kmetijskih dejavnosti ter pomožne dejavnosti v predhodnih in naslednjih členih verige urejajo na ravni EU. To pomeni, da so za zakonodajo odgovorne predvsem institucije Evropske unije. Člen 114 zagotavlja pravno podlago za vzpostavitev in delovanje notranjega trga za živilske proizvode, pri čemer se zagotovi visoka raven varstva potrošnikov, ter za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v zvezi s tem. Člen 168(4)(b) določa, da mora EU zaradi zagotavljanja skupnih potreb po varnosti sprejeti „ukrepe na veterinarskem in fitosanitarnem področju, katerih neposredni cilj je varovanje javnega zdravja“.

3.2. Načelo subsidiarnosti

Usklajeni zakonodajni okvir EU, ki ureja organizacijo in izvajanje uradnega nadzora v živilski verigi, je potreben, da se zagotovita enotna uporaba pravil o agroživilski verigi v celotni EU in nemoteno delovanje notranjega trga. Na tej utemeljitvi, ki še vedno velja, temeljijo veljavna pravila o uradnem nadzoru. Ker so težave, ki so bile ugotovljene pri tem pregledu, povezane s sedanjo zasnovo zakonodajnega okvira EU, ga države članice ne morejo reformirati same. Potrebno je posredovanje evropskega zakonodajalca.

Preskus evropske dodane vrednosti – enotna skupna zbirka pravil EU za urejanje uradnega nadzora ima dodano vrednost, ker nacionalnim nadzornim organom (in izvajalcem dejavnosti) zagotavlja okvir, v katerem se lahko pristojni organi zanesejo na dejavnosti izvrševanja, opravljene v drugi državi članici, in na ponovljivost ter znanstveno in tehnično ustreznost rezultatov nadzora. Zagotavlja tudi, da se standardi agroživilske verige EU, ki so potrebni za delovanje enotnega trga, v različnih državah članicah in sektorjih uporabljajo enotno in dosledno.

⁷ COM(2011) 803.

Skupna pravila EU v zvezi s financiranjem nadzora zagotavljajo, da lahko pristojni organi računajo na zanesljiv priliv sredstev za ohranitev nadzora na taki ravni, kot jo upravičujejo tveganja in potrebe glede izvrševanja (vključno z ravni neskladnosti). Zlasti določbe o pristojbinah zagotavljajo, da poslovne dejavnosti, ki se spremljajo v okviru namenskih nacionalnih nadzornih sistemov in imajo neposredno korist od učinkovito izvedenega nadzora, prispevajo k financiranju tega nadzora, da se čim bolj zmanjša odvisnost financiranja nadzora od javnih financ. Skupna pravila EU so potrebna tudi za preprečevanje diskriminacije med izvajalci dejavnosti s sedežem v državah članicah, v katerih se uporablja pravilo „uporabnik plača“ (in se zato uporabljajo tudi pristojbine), ter izvajalci dejavnosti s sedežem v državah članicah, v katerih se to pravilo ne uporablja. Enoten pristop, ki je potreben za doseganje tega cilja, lahko zagotovijo samo skupna pravila EU.

3.3. Načelo sorazmernosti

Ukrepanje EU ne sme preseči okvira, potrebnega za doseganje zastavljenih ciljev. V okviru te proučitve je bilo pretehtanih veliko različnih možnosti, vključno z uskladitvijo ravni pristojbin po državah članicah in deregulacijo te zadeve. Namen analize je bil najti najustreznejšo rešitev za zagotovitev zadostnega in stalnega priliva namenskih sredstev za uradni nadzor, pri tem pa dati državam članicam na voljo dovolj časa in prožnosti, da poskrbijo za svoje notranje ureditve in posebnosti izvajalcev dejavnosti.

3.4. Izbira instrumentov

Predlagani instrument: uredba.

Druge vrste ukrepov ne bi ustrezale iz naslednjih razlogov.

Izkazalo se je, da veljavne določbe zagotavljajo ustrezen okvir za države članice, vendar se kljub temu nedosledno razlagajo, kot je bilo že navedeno. Direktiva bi povzročila še večjo nedoslednost, zaradi katere bi bili države članice in izvajalci dejavnosti v negotovem položaju. Uredba zagotavlja skladen pristop za države članice in zmanjšuje upravno obremenitev, ker se izvajalcem dejavnosti ni treba seznanjati s posamezno nacionalno zakonodajo držav članic.

Nezavezujoči pravni instrumenti, na primer smernice, veljajo za nezadostne, da bi odpravili razlike v razlagi in uporabi zakonodaje.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Zaradi tega predloga ne nastanejo izdatki, ki niso že predvideni v oceni finančnih posledic skupnega finančnega okvira. Prav tako niso predvideni dodatni človeški viri.

5. NEOBVEZNI ELEMENTI

NASLOV I: PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Področje uporabe Uredbe se bo razširilo, tako da bo vključevalo izvajanje nadzora za preverjanje skladnosti z zakonodajo o ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah, pravili, ki urejajo proizvodnjo rastlinskega razmnoževalnega materiala za dajanje na trg, in pravili o živalskih stranskih proizvodih.

Poleg tega bo razjasnjeno, da se nekateri členi Uredbe uporabljajo tudi za uradne dejavnosti, ki niso uradni nadzor. To so dejavnosti v javnem interesu, zaupane pristojnim organom držav

članic za odpravljanje, obvladovanje ali zmanjševanje morebitnih tveganj za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali. Te dejavnosti, ki vključujejo predvsem različne načine raziskovanja, posebnega nadzora in spremljanja (tudi epidemiološkega) ter izkoreninjenje, obvladovanje in druge naloge za nadzor bolezni, so urejene z istimi sektorskimi pravili, ki se izvršujejo z uradnim nadzorom.

Sedanje opredelitve pojmov bodo prilagojene razširjenemu področju uporabe Uredbe, kar zadeva vključene sektorje in dejavnosti. Vnesene bodo nove opredelitve pojmov, nekatere od njih s sklicevanjem na sektorska pravila.

Nazadnje bo razjasnjeno, da se Uredba uporablja tudi za izvajanje uradnega nadzora za preverjanje zahtev, ki se uporabljajo za živali in blago, ki prihajajo iz tretjih držav, in za živali in blago, ki se v tretje države izvozijo.

Določbe o pooblastilih bodo Komisiji omogočile sprejetje delegiranih aktov, s katerimi bo določila pravila posameznih sektorjev za tako blago, da se bodo upoštevali posebne potrebe glede uradnega nadzora na nekaterih področjih agroživilske verige in tveganja za zdravje.

NASLOV II: URADNI NADZOR IN DRUGE URADNE DEJAVNOSTI V DRŽAVAH ČLANICAH

POGLAVJE I: PRISTOJNI ORGANI

Zgradba tega poglavja bo ostala v glavnem nespremenjena. Terminologija bo prilagojena zaradi razširjenega področja uporabe Uredbe (v smislu sektorjev in dejavnosti, ki jih Uredba zajema). Vendar pa bodo potrebne nekatere spremembe, da se odpravi nekaj pomanjkljivosti ter da se pristojnim organom zagotovijo najučinkovitejša orodja za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti.

POGLAVJE II: VZORČENJE, ANALIZA, PRESKUŠANJE IN DIAGNOSTICIRANJE

Veljavne določbe o drugem strokovnem mnenju bodo razjasnjene, tako da se bo ta pravica uporabljala samo pri uradnem nadzoru in bo vsakič vključevala pregled dokumentov vzorčenja, analize, preskušanja ali diagnosticiranja, ki ga opravi drugi izvedenec, in kadar je to ustrezno in tehnično izvedljivo, zadostno število drugih vzorcev, ki se dajo na voljo izvajalcu dejavnosti za drugo strokovno mnenje, ali če to ni mogoče, drugo analizo, preskušanje ali diagnosticiranje obstoječega vzorca. Pooblastilo bo Komisiji omogočilo, da za zagotavljanje enotne uporabe sprejme izvedbena pravila.

Zahteve glede metod vzorčenja, laboratorijske analize, preskušanja in diagnosticiranja se bodo začele uporabljati za uradni nadzor in druge uradne dejavnosti v vseh sektorjih, ki jih zajema Uredba (npr. za dejavnosti posebnega nadzora, spremljanja in raziskovanja v sektorjih zdravja rastlin in zdravja živali). Za sektorja zdravja rastlin in rastlinskega razmnoževalnega materiala bo zato predvideno petletno prehodno obdobje.

Pravila za izbiro metode, ki jo bo uporabljal uradni laboratorij, bodo razjasnjena in razširjena, tako da bodo morale metode v skladu z njimi izpolnjevati najsodobnejše znanstvene standarde in zadovoljevati analitske, preskusne in diagnostične potrebe zadevnega laboratorija ter vključevati metode, ki so jih potrdili evropski ali nacionalni referenčni laboratoriji. Pri presejalnem pregledu, ciljnem presejalnem pregledu ter drugih uradnih dejavnosti ter če ni pravil Unije o metodah ali meril učinkovitosti za metode, bo poleg tega mogoče uporabiti katero koli metodo po predpisanem zaporedju.

Akreditacija v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 z naslovom „Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“ bo ostala obvezni pogoj za določitev uradnih laboratorijev. V zvezi s tem bo razjasnjeno, da obseg akreditacije vključuje vse metode, ki jih laboratorij uporablja za analizo, preskušanje ali diagnosticiranje, kadar deluje kot uradni laboratorij (razen primerov, ki se izrecno določijo s sekundarno zakonodajo – na primer v sektorju zdravja rastlin – in v katerih je obseg akreditacije lahko omejen na najpomembnejše in najbolj reprezentativne analitske, preskusne ali diagnostične metode). Vključitev zdravja rastlin v področje uporabe Uredbe bo pomenila, da bo treba uradne laboratorije, ki opravljajo analizo, preskušanje ali diagnosticiranje v tem sektorju, akreditirati v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025. Za te laboratorije bo zato predvideno petletno prehodno obdobje.

Začasna določitev uradnega laboratorija za uporabo metode, ki je potrebna za laboratorijsko analizo, preskušanje ali diagnosticiranje in ni vključena v obseg njegove akreditacije, bo mogoča (za eno leto z možnostjo ene obnovitve), kadar je uporaba te metode nova zahteva zakonodaje Unije, kadar je zaradi spremembe uporabljene metode potrebna nova akreditacija ali razširitev obsega akreditacije, ki jo je laboratorij že pridobil, in v izjemnih razmerah ali v primerih nastajajočih tveganj, v katerih morajo uradni laboratoriji zaradi nenadnega povečanja analitskih, preskusnih ali diagnostičnih potreb nujno uporabiti metodo, ki ni vključena v njihovo akreditacijo.

Uvedena bodo odstopanja od akreditacijske zahteve za laboratorije, ki opravljajo samo odkrivanje trihinele v mesu in uporabljajo samo metode, predpisane s pravili Unije, za laboratorije, ki opravljajo analize ali preskuse rastlinskega razmnoževalnega materiala, ki niso analize, preskusi ali diagnosticiranje v zvezi z zdravjem rastlin, in za nekatere laboratorije, ki opravljajo samo analize, preskuse ali diagnosticiranje v okviru drugih uradnih dejavnosti.

POGLAVJE III: URADNI NADZOR ŽIVALI IN BLAGA, KI VSTOPAJO V UNIJO

Poglavje V Uredbe (ES) št. 882/2004 bo spremenjeno zaradi oblikovanja skupne zbirke pravil, ki se bodo uporabljala za celoten nadzor nad živalmi in blagom, ki vstopajo v Unijo. Zaradi celostnega pristopa bo učinkovitost večja, koristen pa naj bi bil tudi pri prednostnem razvrščanju nadzora na podlagi tveganja. Kot je navedeno v nadaljevanju, bo to poglavje verjetno precej spremenjeno.

Prvič, vstavljene bodo določbe, ki so precej podobne sedanjima členoma 15 in 16 Uredbe (ES) št. 882/2004 (ki se bosta črtala). Te določbe bodo nekoliko prilagojene, da se uskladijo s posodobljenim carinskim zakonikom in se zagotovi upoštevanje sektorskih posebnosti.

Drugič, v posebnem oddelku bo strnjena sedanja zakonodaja, določene pa bodo tudi kategorije živali in blaga, ki prihajajo iz tretjih držav in jih je treba ob vstopu v Unijo nadzorovati. Pooblastila bodo Komisiji omogočila, da spremeni zgoraj navedene kategorije in oblikuje podroben seznam živali in blaga (vključno z oznakami KN), ki jih je treba nadzorovati. Pooblaščen bo tudi, da določi, v katerih primerih in pod katerimi pogoji se lahko živali in blago izvzamejo iz navedenega nadzora.

Mejne kontrolne točke bodo nadomestile različne subjekte, ki zdaj opravljajo naloge mejnega nadzora. Oblikovane bodo skupne zahteve za mejne kontrolne točke, Komisija pa bo lahko še dodatno opredelila take zahteve, da bi se upoštevale posebne značilnosti, povezane z različnimi kategorijami živali in blaga, ki se nadzorujejo. Določena bodo tudi usklajena pravila za določitev, navedbo, preklic in začasni preklic mejnih kontrolnih točk.

Določen bo enotni zdravstveni vstopni dokument, urejala pa ga bodo pravila, ki temeljijo na sedanjih praksah. Izvajalci dejavnosti ga bodo uporabljali za obvezno predhodno napoved prispetja pošiljk živali in blaga, pristojni organi pa za evidentiranje nadzora nad takimi pošilkami in morebitnih sprejetih odločitev. Komisiji bo podeljeno pooblastilo za določitev oblike in podrobnosti uporabe enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta ter minimalnih zahtev glede tega, koliko pred prispetjem pošiljk na mejne kontrolne točke je treba predložiti predhodne napovedi.

Določena bo tudi skupna zbirka pravil za nadzor pošiljk (vključno z nekomercialnimi pošilkami) živali in blaga, nad katerimi je treba opraviti nadzor na mejah. Nadzor bodo navadno izvajali organi mejnih kontrolnih točk, katerim je pošiljka najprej predložena, vendar bo lahko Komisija v nekaterih primerih določila izjeme glede tega pravila. Opravili se bodo pregledi dokumentov in identitete vseh pošiljk, pogostnost opravljanja fizičnih pregledov pa bo odvisna od tveganja, ki ga pomeni posamezna žival/posamezno blago ali kategorija živali/blaga. Pooblastila bodo Komisiji med drugim omogočila, da opredeli, kako je treba opravljati preglede dokumentov in identitete ter fizične preglede, in določi manjšo pogostnost pregledov identitete in fizičnih pregledov.

Tretjič, spremenjene bodo določbe, v katerih je podrobno opredeljeno ukrepanje v primeru suma in neskladnosti pošiljk. Cilj sprememb bo povečati učinkovitost, tako da se poenostavi postopek odločanja mejnih kontrolnih točk, razjasnijo ukrepi, ki bi jih morali sprejeti pristojni organi takih mejnih kontrolnih točk, in v celoti zagotovi upoštevanje posebnosti sektorjev, ki jih bo zdaj zajemala Uredba. Taka pravila se bodo uporabljala tudi za izvajanje uradnega nadzora nad živalmi in blagom, ki prihajajo iz tretjih držav in za katere ne velja posebni nadzor na mejah.

Nazadnje, uvedena bo nova določba, v skladu s katero se zahteva tesno sodelovanje med pristojnimi organi, carinskimi organi in drugimi organi, vključenimi v obravnavanje živali in blaga, ki prihajajo iz tretjih držav. Poleg tega bo pooblastilo Komisiji omogočilo, da določi podrobnosti sodelovanja med navedenimi organi za zagotovitev pravočasnega in ustreznega dostopa do informacij, usklajevanja zadevnih naborov podatkov in hitrega sporočanja sprejetih odločitev.

POGLAVJE IV: FINANCIRANJE URADNEGA NADZORA

Ohranjeno bo splošno načelo sedanje uredbe. Države članice bodo morale še naprej zagotavljati, da so na voljo ustrezna finančna sredstva za osebje in druga sredstva, ki jih pristojni organi potrebujejo za izvajanje uradnega nadzora in drugih dejavnosti iz Uredbe.

Države članice bodo enako kot v skladu s sedanjimi pravili glede na organizacijo svojih pristojnih organov odločale, na kateri ravni (lokalni, regionalni, nacionalni) se določijo in pobirajo pristojbine.

V skladu z novimi določbami se bodo pobirale obvezne pristojbine za kritje stroškov, nastalih zaradi:

- izvajanja uradnega nadzora nad nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo, ki so registrirani in/ali odobreni v skladu z Uredbo (ES) št. 852/2004 (higiena živil) in Uredbo (ES) št. 183/2005 (higiena krme), nad izvajalci dejavnosti, opredeljenimi v prihodnji uredbi o zdravju rastlin, in izvajalci dejavnosti, opredeljenimi v prihodnji uredbi o rastlinskem razmnoževalnem materialu, za preverjanje skladnosti s pravili Unije o „agroživilski verigi“ (zakonodajo o krmi in

živilih ter pravili o zdravstvenem varstvu in dobrobiti živali, zdravstvenem varstvu rastlin in rastlinskem razmnoževalnem materialu);

- izvajanja nadzora za izdajo uradnega spričevala ali za nadziranje izdaje uradnega potrdila skladnosti;
- izvajanja dejavnosti uradnega nadzora za preverjanje, ali so izpolnjeni pogoji za pridobitev ali ohranitev odobritve;
- izvajanja dejavnosti uradnega nadzora v zvezi z mejnim nadzorom (vključno s stroški nadzora v zvezi z zahtevami glede zdravstvenega varstva rastlin, ki se bodo prenesle v novo uredbo o uradnem nadzoru);
- izvajanja dejavnosti uradnega nadzora za preverjanje skladnosti z izrednimi ukrepi, ki jih Komisija sprejme v skladu s tako imenovanimi „zaščitnimi“ določbami, kadar se to zahteva v skladu z odločitvijo o vzpostavitvi teh ukrepov.

Ravni obveznih pristojbin se izračunajo tako, da omogočijo pristojnim organom, ki izvajajo dejavnosti uradnega nadzora, da si v celoti povrnejo stroške, ki nastanejo zaradi uradnega nadzora (če pristojni organ, za katerega se pobirajo pristojbine, opravlja tudi druge dejavnosti, potem je treba pri izračunu pristojbin upoštevati samo tisti del zadevnih stroškovnih elementov, ki nastane zaradi dejavnosti uradnega nadzora).

Z novo določbo bo zagotovljeno, da bodo imeli izvajalci dejavnosti, ki se jim zaračuna pavšalna pristojbina, korist od priznanja dobrega delovanja, saj se bo stopnja pristojbine za posameznega izvajalca dejavnosti prilagodila, tako da se bo upoštevalo poročilo o skladnosti izvajalca dejavnosti, ugotovljeni z uradnim nadzorom. Praviloma naj bi bile pristojbine za dosledno skladne izvajalce dejavnosti nižje od pristojbin za neskladne izvajalce dejavnosti.

Veljavne določbe, s katerimi se prepoveduje – neposredno ali posredno – vračilo obveznih pristojbin, bodo ohranjene (razen seveda če so bile pristojbine pobrane neupravičeno).

Podjetja, v katerih je zaposlenih manj kot deset oseb, njihov letni promet ali bilanca stanja pa ne presega 2 milijonov EUR (mikropodjetja), bodo izvzeta iz plačila obveznih pristojbin.

Določbe o financiranju uradnega nadzora bodo podprte z zahtevo, da morajo pristojni organi zagotoviti najvišjo raven preglednosti metod in podatkov, uporabljenih za določanje pristojbin, ter uporabe sredstev, zbranih s takimi pristojbinami.

Veljavne določbe glede stroškov, ki izhajajo iz dodatnega uradnega nadzora zaradi neskladnosti z izvršilnimi ukrepi (člen 28 Uredbe), bodo razjasnjene, da se zagotovi, da jih bodo države članice učinkovito uporabljale.

POGLAVJE V: URADNO POTRJEVANJE

Opredelitev pojma „uradno potrjevanje“ in zadevne določbe bodo spremenjene, da se zagotovi, da Uredba pomeni splošni okvir za uradno potrjevanje v zvezi z vsemi sektorji, ki jih zajema.

NASLOV III: REFERENČNI LABORATORIJI IN CENTRI

Zaradi razširitve področja uporabe Uredbe na nove sektorje (ukrepi proti škodljivim organizmom na rastlinah; pravila, ki urejajo proizvodnjo rastlinskega razmnoževalnega materiala za dajanje na trg; pravila o živalskih stranskih proizvodih) bo lahko Komisija zanje določila referenčne laboratorije Evropske unije. Temu bodo ustrezno sledile obveznosti držav

članic, da določijo nacionalne referenčne laboratorije za vsak referenčni laboratorij Evropske unije, ki ga določi Komisija.

Komisija bo lahko določila tudi referenčne centre Evropske unije za proizvodnjo in trženje rastlinskega razmnoževalnega materiala in dobrobit živali. Ti centri bodo predvsem zagotavljali tehnično znanje, izvajali programe usposabljanja in prispevali k razširjanju raziskovalnih ugotovitev in tehničnih inovacij.

NASLOV IV: UPRAVNA POMOČ IN SODELOVANJE

Določbe Uredbe o upravni pomoči in sodelovanju bodo okrepljene in razjasnjene, da bi postale uporabnejše in učinkovitejše orodje za odpravljanje čezmejnih neskladnosti. V zvezi s tem je predvidenih več sprememb.

Prvič, pristojni organi bodo morali drug drugemu po potrebi zagotoviti upravno pomoč za zagotavljanje pravilne uporabe pravil Unije. Uvedena bo tudi zahteva, da mora biti vse komuniciranje pisno. Komisiji bo poleg tega podeljeno pooblastilo, da določi standardno obliko prošelj za pomoč in izmenjav sporočil.

Drugič, razjasnjena bo vloga organov za zvezo, poleg tega bo jasno izražena potreba, da naj upravna pomoč/sodelovanje „poteka prek“ takih organov. Komisija bo morala na svojem spletišču objaviti in posodabljeni seznam organov za zvezo. Pooblastilo ji bo omogočilo tudi, da določi minimalne zahteve za organe za zvezo.

Tretjič, (po potrebi) bodo poenostavljeni načini za zahtevanje upravne pomoči in začetek postopkov sodelovanja, opredeljeni bodo ukrepi, ki jih morajo pristojni organi sprejeti po prejetju prošelj za pomoč.

Nazadnje bodo razjasnjeni tudi primeri, v katerih mora Komisija usklajevati upravno pomoč in sodelovanje, ter ukrepi, ki jih lahko sprejme v takih okoliščinah.

NASLOV V: NAČRTOVANJE IN POROČANJE

Večletni nacionalni načrt nadzora bo ostal dokument, ki ga države članice pripravijo in imajo v lasti, uporabijo pa ga za pomoč pristojnim organom pri zagotavljanju uradnega nadzora v skladu z zakonodajo Unije.

Oblikovana bo nova določba, v skladu s katero morajo države članice določiti enotni pristojni organ, odgovoren za usklajevanje priprave večletnega nacionalnega načrta nadzora in zagotavljanje usklajenosti takega načrta.

V zvezi z letnimi poročili se bo Komisiji v skladu s spremenjenim členom 44 podelilo pooblastilo, da postopno sprejme standardizirane predloge in pri tem po potrebi ustrezno upošteva veljavne zahteve glede poročanja.

NASLOV VI: DEJAVNOSTI UNIJE

Ta naslov bo še naprej urejal več dejavnosti na ravni Unije:

- nadzor Urada Komisije za prehrano in veterinarstvo (FVO) v državah članicah in tretjih državah;
- postopke (razjasnjene in racionalizirane) za določitev zahtev za vstop nekaterih kategorij blaga iz tretjih držav v Unijo in ukrepov za nekatere vrste blaga iz nekaterih posebnih tretjih držav, kadar so na voljo dokazi, da bi vstop tega blaga v Unijo lahko

pomenil tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje, ali kadar so na voljo dokazi o morebitni zelo razširjeni resni neskladnosti s pravili Unije;

- usposabljanje osebja pristojnih organov v državah članicah in tretjih državah (sedanji program Boljše usposabljanje za varnejšo hrano) in programe za izmenjavo osebja med državami članicami (nova dejavnost, ki bo organizirana v sodelovanju z državami članicami), ki jih organizira Komisija.

Ta naslov bo vključeval tudi vzpostavitev celostnega informacijskega sistema za uradni nadzor, ki bo omogočil povezano delovanje in posodobitev vseh sedanjih in prihodnjih računalniško podprtih sistemov, v okviru katerih si pristojni organi in Komisija (ter izvajalci dejavnosti, kadar je to ustrezno) izmenjujejo informacije, podatke in dokumente v zvezi z uradnim nadzorom.

NASLOV VII: IZVRŠILNI UKREPI

Določbe, ki urejajo nacionalne izvršilne ukrepe, se bodo uporabljale za vse sektorje s področja uporabe Uredbe.

Vključena bo nova določba, ki obravnava predvsem ukrepanje v primeru suma na neskladnost in v skladu s katero morajo pristojni organi opraviti preiskave, da potrdijo ali ovržejo sum ali dvom.

Seznam mogočih ukrepov v primeru ugotovljene neskladnosti bo še dopolnjen: dodani bodo na primer omejitve ali prepoved premikov živali, uvedba karantene, zakol ali usmrtitev živali, odlog zakola živali, osamitev ali zaprtje obratov in umik spletišč.

V skladu z novo določbo v členu, ki je bil prej člen 55 (o sankcijah za neskladnost), bodo morale države članic zagotoviti, da so finančne kazni za namerne kršitve primerljive z ekonomsko koristjo, ki jo je hotel pridobiti kršitelj. Države članic bodo morale tudi zagotoviti uporabo ustreznih kazni za kazniva dejanja in/ali upravnih kazni za izvajalce dejavnosti, ki ne sodelujejo pri uradnem nadzoru.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi ter pravil o zdravstvenem varstvu živali, dobrobiti živali, zdravstvenem varstvu rastlin, rastlinskem razmnoževalnem materialu in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009 in 1107/2009, uredb (EU) št. 1151/2012 in [...]/2013 [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskem razmnoževalnim materialom] ter direktiv 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES, 2008/120/ES in 2009/128/ES (uredba o uradnem nadzoru)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2), člena 114 in člena 168(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁸,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Po Pogodbi je treba zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Unije. K doseganju tega cilja morajo med drugim prispevati ukrepi na veterinarskem in fitosanitarnem področju, katerih neposredni cilj je varovanje javnega zdravja.
- (2) Po Pogodbi mora Unija tudi prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, ki jih sprejme v okviru uresničevanja notranjega trga.
- (3) Zakonodaja Unije določa zbirko usklajenih pravil za zagotavljanje, da so živila in krma varni in zdravstveno ustrezni ter da se dejavnosti, ki bi lahko vplivale na varnost živilske verige ali varstvo interesov potrošnikov v zvezi z živili in informacijami o živilih, opravljajo v skladu s posebnimi zahtevami. Namen pravil Unije je tudi zagotoviti visoko raven zdravja ljudi, živali in rastlin ter dobrobiti živali v celotni živilski verigi in na vseh področjih dejavnosti, katerih ključni cilj je boj proti

⁸ UL C , , str. .

⁹ UL C , , str. .

morebitnemu širjenju bolezni živali, ki se v nekaterih primerih lahko prenašajo na ljudi, ali škodljivih organizmov za rastline ali rastlinske proizvode, ter zagotoviti varovanje okolja pred tveganji, ki bi jih lahko povzročili gensko spremenjeni organizmi in fitofarmacevtska sredstva. Pravila Unije tudi zagotavljajo istovetnost in kakovost rastlinskega razmnoževalnega materiala. Pravilna uporaba navedenih pravil, za katera se bo v nadaljevanju uporabljalo skupno poimenovanje „zakonodaja Unije o agroživilski verigi“, prispeva k delovanju notranjega trga.

- (4) Osnovna pravila Unije v zvezi z zakonodajo o živilih in krmi so določena v Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane¹⁰. Poleg teh pravil se uporablja podrobnejša zakonodaja o živilih in krmi za različna področja, kot so prehrana živali, vključno z medicirano krmo, higiena živil in krme, zoonoze, živalski stranski proizvodi, ostanki veterinarskih zdravil, onesnaževalci, nadzor in izkoreninjenje bolezni živali, ki lahko prizadenejo zdravje ljudi, označevanje živil in krme, fitofarmacevtska sredstva, živilski in krmni dodatki, vitamini, mineralne soli, elementi v sledovih in drugi dodatki, materiali za stik z živali, zahteve glede kakovosti in sestave, pitna voda, ionizacija, nova živila in gensko spremenjeni organizmi (GSO).
- (5) Cilj zakonodaje Unije o zdravju živali je zagotoviti visoke standarde za zdravje ljudi in živali, racionalen razvoj sektorjev kmetijstva in akvakulture ter povečati produktivnost. Navedena zakonodaja je potrebna zaradi prispevanja k uresničevanju notranjega trga z živalmi in živalskimi proizvodi ter preprečevanja širjenja nalezljivih bolezni, ki prizadenejo Unijo. Zajema področja, kot so trgovina znotraj Unije, vstop v Unijo, izkoreninjenje bolezni, veterinarski nadzor in obveščanje o boleznih, prispeva pa tudi k varnosti živil in krme.
- (6) V členu 13 Pogodbe so živali priznane kot čuteča bitja. V skladu z zakonodajo Unije o dobrobiti živali morajo lastniki in imetniki živali ter pristojni organi spoštovati zahteve glede dobrobiti živali, ki zagotavljajo humano ravnanje z živalmi in preprečujejo njihove nepotrebne bolečine in trpljenje. Taka pravila temeljijo na znanstvenih dokazih ter lahko posredno izboljšajo kakovost in varnost živil in krme.
- (7) Zakonodaja Unije o zdravju rastlin ureja vnos, naselitev in širjenje organizmov, škodljivih za rastline, ki jih v Uniji ni ali niso zelo razširjeni. Namen te zakonodaje je zagotoviti zdravje kmetijskih rastlin ter javnih in zasebnih zelenih površin in gozdov v Uniji, hkrati pa varovati biotsko raznovrstnost in okolje v Uniji ter zagotavljati kakovost in varnost živil in krme, proizvedenih iz rastlin.
- (8) Zakonodaja Unije o rastlinskem razmnoževalnem materialu ureja proizvodnjo z namenom dajanja na trg in dajanje na trg rastlinskega razmnoževalnega materiala kmetijskih, zelenjavnih, gozdnih, sadnih in okrasnih rastlinskih vrst ter vinske trte. Namen navedenih pravil je zagotavljati istovetnost, zdravstveno varstvo in kakovost rastlinskega razmnoževalnega materiala uporabnikom tega materiala ter produktivnost, raznovrstnost, zdravstveno ustreznost in kakovost agroživilske verige ter prispevati k varstvu biotske raznovrstnosti in okolja.
- (9) Zakonodaja Unije o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov zagotavlja osnovo za trajnostni razvoj ekološke pridelave, cilj te zakonodaje pa je

¹⁰

UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

prispevati k varstvu naravnih virov, biotski raznovrstnosti, dobrobiti živali in razvoju podeželja.

- (10) V zakonodaj Unije o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil so opredeljeni proizvodi in živila, pridelani in proizvedeni v skladu z natančnimi specifikacijami, ob spodbujanju raznovrstne kmetijske proizvodnje, zaščiti imen proizvodov ter obveščanju potrošnikov o posebnih lastnostih kmetijskih proizvodov in živil.
- (11) Zakonodaja Unije o agroživilski verigi temelji na načelu, da so izvajalci dejavnosti odgovorni za zagotavljanje, da so v podjetjih pod njihovim nadzorom v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije izpolnjene zahteve zakonodaje Unije o agroživilski verigi, ki zadevajo njihove dejavnosti.
- (12) Za izvrševanje zakonodaje Unije o agroživilski verigi so odgovorne države članice, katerih pristojni organi z organiziranjem uradnega nadzora spremljajo in preverjajo, da se zadevne zahteve Unije učinkovito izpolnjujejo in izvršujejo.
- (13) Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali¹¹, določa enotni zakonodajni okvir za organizacijo uradnega nadzora. Ta okvir je bistveno izboljšal učinkovitost uradnega nadzora, izvrševanje zakonodaje Unije o agroživilski verigi in raven varstva pred tveganji za zdravje ljudi, živali in rastlin ter dobrobit živali v Uniji in raven varstva okolja pred tveganji, ki bi jih lahko povzročili gensko spremenjeni organizmi in fitofarmacevtska sredstva. Zagotovil je tudi strnjen pravni okvir za podpiranje celostnega pristopa k izvajanju uradnega nadzora v agroživilski verigi.
- (14) V zakonodaji Unije o agroživilski verigi je več določb, katerih izvrševanja Uredba (ES) št. 882/2004 ne ureja ali ga ureja le delno. Točneje, posebna pravila o uradnem nadzoru so se ohranila v zakonodaji Unije o rastlinskem razmnoževalnem materialu in Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002¹². Tudi zdravje rastlin v glavnem ne spada na področje uporabe Uredbe (ES) št. 882/2004, saj so nekatera pravila o uradnem nadzoru določena v Direktivi Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti¹³.
- (15) Tudi Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih ter razveljavitvi direktiv 85/358/EGS in 86/469/EGS in odločb 89/187/EGS in 91/664/EGS¹⁴ zagotavlja zelo podrobno zbirko pravil, ki med drugim določajo najmanjšo pogostnost uradnega nadzora in posebne izvršilne ukrepe, ki se sprejmejo v primerih neskladnosti.
- (16) Da bi se racionaliziral in poenostavil celotni zakonodajni okvir ter hkrati uresničeval cilj izboljšati pravno ureditev, bi bilo treba pravila, ki se uporabljajo za uradni nadzor na posebnih področjih, vključiti v enotni zakonodajni okvir za uradni nadzor. Za to bi

¹¹ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

¹² UL L 300, 14.11.2009, str. 1.

¹³ UL L 169, 10.7.2000, str. 1.

¹⁴ UL L 125, 23.5.1996, str. 10.

bilo treba razveljaviti Uredbo (ES) št. 882/2004 in druge akte, ki urejajo uradni nadzor na posebnih področjih, ter jih nadomestiti s to uredbo.

- (17) Cilj te uredbe bi morala biti vzpostavitev usklajenega okvira Unije za organizacijo uradnega nadzora in uradnih dejavnosti, ki niso uradni nadzor, v celotni agroživilski verigi ob upoštevanju pravil o uradnem nadzoru iz Uredbe (ES) št. 882/2004 in zadevne sektorske zakonodaje ter izkušenj, pridobljenih pri uporabi teh pravil.
- (18) Za preverjanje skladnosti s pravili o skupni ureditvi trgov kmetijskih proizvodov (poljščin, vina, oljčnega olja, sadja in zelenjave, hmelja, mleka in mlečnih izdelkov, govedine in teletine, ovčjega in kozjega mesa ter medu) se že uporablja dobro uveljavljen posebni nadzorni sistem. Ta uredba se zato ne bi smela uporabljati za preverjanje skladnosti z določbami Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“)¹⁵.
- (19) Nekatere sedanje opredelitve pojmov iz Uredbe (ES) št. 882/2004 bi bilo treba prilagoditi, da se upošteva razširitev področja uporabe te uredbe, da se uskladijo z opredelitvami pojmov iz drugih aktov Unije in da se razjasni ali po potrebi nadomesti terminologija, ki ima v drugih sektorjih drugačen pomen.
- (20) V skladu z zakonodajo Unije o agroživilski verigi so pristojni organi držav članic pooblašteni za izvajanje posebnih nalog za zagotavljanje zdravja živali in rastlin ter dobrobiti živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev varstva okolja ter za zagotavljanje istovetnosti in visoke kakovosti rastlinskega razmnoževalnega materiala. Navedene naloge so dejavnosti v javnem interesu, ki jih morajo pristojni organi držav članic izvajati za odpravljanje, obvladovanje ali zmanjševanje morebitnih tveganj za zdravje ljudi, živali ali rastlin, dobrobit živali ali okolje. Navedene dejavnosti, ki vključujejo odobritev proizvodov, raziskave, posebni nadzor in spremljanje, tudi za epidemiološke namene, izkoreninjenje in obvladovanje bolezni ter druge naloge za nadzor bolezni, urejajo ista sektorska pravila, ki se izvršujejo z uradnim nadzorom.
- (21) Države članice bi morale določiti pristojne organe na vseh področjih, za katera se uporablja ta uredba. Ker so države članice najprimernejše za odločanje o tem, kateri pristojni organ ali organe je treba določiti za posamezno področje in na kateri upravni ravni, bi morale na vsakem področju določiti tudi enotni organ, ki skrbi za usklajeno komunikacijo s pristojnimi organi drugih držav članic in Komisijo.
- (22) Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da na pristojne organe, ki jih določijo, prenesejo odgovornost za uradni nadzor v zvezi s pravili Unije, ki ne spadajo na področje uporabe te uredbe, vključno s pravili o tujerodnih vrstah, ki bi lahko škodile kmetijski proizvodnji ali okolju zaradi svoje invazivnosti.
- (23) Za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja pravilna uporaba zakonodaje Unije o agroživilski verigi, in drugih uradnih dejavnosti, za katere so pooblašteni organi držav članic v skladu z zakonodajo Unije o agroživilski verigi, bi morale države članice določiti pristojne organe, ki delujejo v javnem interesu, imajo ustrezna sredstva in opremo ter so nepristranski in strokovni. Pristojni organi bi morali zagotavljati kakovost, doslednost in učinkovitost uradnega nadzora.

¹⁵ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

- (24) Za pravilno uporabo in izvrševanje pravil, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, je potrebno ustrezno poznavanje takih pravil in pravil te uredbe. Zato je pomembno, da se osebje, ki izvaja uradni nadzor in druge uradne dejavnosti, redno izobražuje o veljavni zakonodaji na svojem področju pristojnosti in obveznostih, ki izhajajo iz te uredbe.
- (25) Izvajalci dejavnosti bi morali imeti pravico pritožbe zoper odločitev pristojnih organov in biti seznanjeni s to pravico.
- (26) Pristojni organi bi morali zagotavljati, da osebje, pristojno za uradni nadzor, ne razkrije informacij, ki jih pridobi med izvajanjem takega nadzora in za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. Razen če ni nujnega interesa, zaradi katerega bi bilo razkritje upravičeno, bi morala obveznost varovanja poslovne skrivnosti veljati za informacije, ki bi lahko škodile namenu inšpekcijskih pregledov, preiskav ali revizij, varstvu poslovnih interesov ter varstvu sodnih postopkov in pravnega svetovanja. Vendar pa obveznost varovanja poslovne skrivnosti pristojnim organom ne bi smela preprečiti razkritja dejstev o rezultatu uradnega nadzora v zvezi s posameznim izvajalcem dejavnosti, kadar se zadevnemu izvajalcu dejavnosti pred razkritjem omogoči, da v zvezi s tem predloži pripombe, ki se upoštevajo ali objavijo skupaj z informacijami, ki jih pristojni organi razkrijejo. Potreba po varovanju poslovne skrivnosti tudi ne posega v obveznost obveščanja javnosti ob utemeljenem sumu, da bi živilo ali krma lahko predstavljala tveganje za zdravje, v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. 178/2002. Ta uredba ne bi smela vplivati na obveznost pristojnih organov, da obvestijo javnost, kadar utemeljeno sumijo, da bi živilo ali krma lahko predstavljala tveganje za zdravje ljudi ali živali, v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. 178/2002, in na pravico posameznikov glede varstva osebnih podatkov, določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁶.
- (27) Pristojni organi bi morali redno izvajati uradni nadzor v vseh sektorjih in v zvezi z vsemi izvajalci dejavnosti, dejavnostmi, živalmi in blagom, ki jih ureja zakonodaja Unije o agroživilski verigi. Pristojni organi bi morali določiti pogostnost uradnega nadzora ob upoštevanju potrebe po prilagoditvi nadzora tveganju in pričakovani ravni skladnosti v različnih razmerah. V nekaterih primerih pa zakonodaja Unije o agroživilski verigi določa, da je treba zaradi izdaje uradnega spričevala ali potrdila, ki je temeljni pogoj za dajanje na trg ali premike živali ali blaga, uradni nadzor izvajati ne glede na raven tveganja ali pričakovano neskladnost. V takih primerih je pogostnost uradnega nadzora odvisna od potreb po izdaji spričeval ali potrdil.
- (28) Da bi se ohranila učinkovitost uradnega nadzora pri preverjanju skladnosti, se opozorila pred izvajanjem nadzora ne bi smela izdajati, razen če se to zahteva zaradi vrste dejavnosti uradnega nadzora (na primer predvsem pri revizijah).
- (29) Uradni nadzor bi moral biti temeljit in učinkovit ter zagotavljati, da se zakonodaja Unije pravilno uporablja. Ker lahko uradni nadzor pomeni obremenitev za izvajalce dejavnosti, bi morali pristojni organi pri organizaciji in izvajanju dejavnosti uradnega nadzora upoštevati interese izvajalcev dejavnosti in to obremenitev omejiti na to, kar je nujno za izvedbo učinkovitega uradnega nadzora.

¹⁶ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (30) Pristojni organi držav članic bi morali uradni nadzor izvajati enako skrbno ne glede na to, ali se pravila, ki se izvršujejo, uporabljajo za dejavnosti, ki zadevajo samo ozemlje te države članice, ali dejavnosti, ki bodo vplivale na skladnost z zakonodajo Unije o živalih in blagu, ki se premestijo ali dajo na trg v drugi državi članici ali izvozijo iz Unije. V primeru izvoza se lahko od pristojnih organov v skladu z zakonodajo Unije zahteva tudi, naj preverijo skladnost živali in blaga z zahtevami tretje države, v katero so namenjene take živali ali blago.
- (31) Da bi zagotovili pravilno izvrševanje pravil Unije o agroživilski verigi, bi morali biti pristojni organi pooblaščen za izvajanje uradnega nadzora v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije živali in blaga, na katere se nanašajo taka pravila. Da se zagotovi temeljito in učinkovito izvajanje uradnega nadzora, bi morali biti pristojni organi pooblaščen tudi za izvajanje uradnega nadzora v vseh fazah proizvodnje in distribucije blaga, snovi, materiala ali predmetov, ki jih pravila o agroživilski verigi ne urejajo (na primer veterinarskih zdravil), če je to potrebno, da se v celoti preiščejo morebitne kršitve navedenih pravil in ugotovi vzrok takih kršitev.
- (32) Pristojni organi delujejo v interesu izvajalcev dejavnosti in javnosti, tako da zagotavljajo, da se visoki standardi o varstvu iz zakonodaje Unije o agroživilski verigi dosledno ohranjajo in varujejo z ustreznimi izvršilnimi ukrepi ter da se skladnost s takimi pravili preverja z uradnim nadzorom v celotni agroživilski verigi. Pristojni organi bi morali biti zato za učinkovitost uradnega nadzora, ki ga izvajajo, odgovorni izvajalcem dejavnosti in javnosti. Zagotavljati bi morali dostop do informacij o organizaciji in izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti ter redno objavljati informacije o uradnem nadzoru in njegove rezultate. Pristojni organi bi morali imeti v skladu z nekaterimi pogoji tudi pravico, da objavijo ali dajo na voljo informacije o oceni posameznih izvajalcev dejavnosti na podlagi rezultatov uradnega nadzora.
- (33) Nadvse pomembno je, da pristojni organi zagotavljajo in preverjajo učinkovitost in doslednost uradnega nadzora, ki ga izvajajo. Za ta namen bi morali ukrepati na podlagi pisnih določenih postopkov ter zagotavljati podrobne informacije in navodila osebju, ki izvaja uradni nadzor. Morali bi imeti vzpostavljene tudi ustrezne postopke in mehanizme za nenehno preverjanje učinkovitosti in doslednosti svojega delovanja ter sprejeti popravne ukrepe, kadar bi ugotovili pomanjkljivosti.
- (34) Za lažje ugotavljanje neskladnosti in učinkovitejše sprejemanje popravnih ukrepov zadevnega izvajalca dejavnosti bi bilo treba rezultate uradnega nadzora zapisati v poročilo in en izvod zagotoviti izvajalcu dejavnosti. Kadar je za uradni nadzor potrebna neprekinjena ali redna navzočnost osebja pristojnega organa, ki spremlja dejavnosti izvajalca dejavnosti, bi bila priprava poročila o vsakem inšpekcijskem pregledu ali obisku izvajalca dejavnosti nesorazmerna. V takih primerih bi bilo treba poročila pripravljati tako pogosto, da so pristojni organi in izvajalec dejavnosti redno obveščeni o ravni skladnosti in takoj obveščeni o morebitnih ugotovljenih pomanjkljivostih.
- (35) Izvajalci dejavnosti bi morali v celoti sodelovati s pristojnimi organi in pooblaščenimi organi, da se zagotovi nemoteno izvajanje uradnega nadzora in pristojnim organom omogoči izvajanje drugih uradnih dejavnosti.
- (36) S to uredbo se vzpostavlja enotni zakonodajni okvir za organizacijo uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s pravili o agroživilski verigi na vseh področjih, ki jih zajemajo taka pravila. Na nekaterih od navedenih področij zakonodaja Unije določa

podrobne zahteve, ki jih je treba izpolnjevati, za kar so potrebni posebno znanje in veščine ter posebna sredstva za izvajanje uradnega nadzora. Da se preprečijo različne prakse izvajanja, ki bi lahko povzročile neenako varovanje zdravja ljudi, živali in rastlin ter dobrobiti živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev varstvo okolja, in ovirale delovanje notranjega trga za živali in blago, za katere se uporablja ta uredba, ter izkrivljale konkurenco, bi bilo treba Komisiji omogočiti, da pravila iz te uredbe dopolni s sprejetjem posebnih pravil o uradnem nadzoru, s katerimi bi se lahko izpolnile potrebe po nadzoru na teh področjih. Zlasti bi morala taka pravila določati posebne zahteve za izvajanje uradnega nadzora in najmanjšo pogostnost takega nadzora, posebne ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz te uredbe, ki bi jih morali pristojni organi sprejeti v zvezi z neskladnostmi, posebne odgovornosti in naloge pristojnih organov poleg nalog iz te uredbe ter posebna merila za sprožitev mehanizmov upravne pomoči, določenih v tej uredbi. V drugih primerih bi bila lahko taka dodatna pravila potrebna za zagotovitev podrobnejšega okvira za izvajanje uradnega nadzora v zvezi z živi in krmo, kadar se pojavijo nove informacije o tveganjih za zdravje ljudi ali živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, in se izkaže, da brez skupnih specifikacij za izvajanje uradnega nadzora v državah članicah nadzor ne bi izpolnil pričakovane ravni varstva pred temi tveganji, kot določa zakonodaja Unije o agroživilski verigi.

- (37) Pristojnim organom bi bilo treba omogočiti, da nekatere svoje naloge prenesejo na druge organe. Določiti bi bilo treba ustrezne pogoje, da se zagotovi ohranjanje nepristranskosti, kakovosti in doslednosti uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti. Zlasti bi moral biti pooblaščen organ akreditiran v skladu s standardom ISO za izvajanje inšpekcijskih pregledov.
- (38) Za zagotavljanje zanesljivosti in doslednosti uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti v Uniji bi morale metode, ki se uporabljajo za vzorčenje, laboratorijske analize, preskuse in diagnosticiranje, izpolnjevati najsodobnejše znanstvene standarde ter posebne analitske, preskusne in diagnostične potrebe zadevnega laboratorija, hkrati pa zagotavljati točne in zanesljive analitske, preskusne in diagnostične rezultate. Treba bi bilo določiti jasna pravila za izbiro metode, ki jo je treba uporabiti, kadar je na voljo več metod iz različnih virov, kot so Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO), Evropska in sredozemska organizacija za varstvo rastlin (EPPO), Mednarodna konvencija o varstvu rastlin (IPPC), Mednarodna organizacija za zdravje živali (OIE), Evropska unija in nacionalni referenčni laboratoriji ali nacionalna pravila.
- (39) Izvajalci dejavnosti, na katerih živalih ali blagu se izvaja vzorčenje, analiza, preskus ali diagnosticiranje v okviru uradnega nadzora, bi morali imeti pravico, da zaprosijo za drugo strokovno mnenje, ki bi moralo vključevati odvzem drugega vzorca za ponovno analizo, ponovni preskus ali ponovno diagnosticiranje, razen če tako drugo vzorčenje ni tehnično izvedljivo ali relevantno. To bi veljalo predvsem, kadar je nevarnost pri živali ali blagu zelo omejena ali kadar je razporejena zelo razpršeno ali neenakomerno. V Mednarodni konvenciji o varstvu rastlin (IPPC) se zato zavrača uporaba ponovnih vzorcev za ocenjevanje prisotnosti karantenskih organizmov v rastlinah ali rastlinskih proizvodih.
- (40) Za izvajanje uradnega nadzora nad trgovino, ki poteka po internetu ali prek drugih sredstev za trgovanje na daljavo, bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da pridobijo vzorce z anonimnimi naročili (uporablja se tudi izraz skrivno nakupovanje), ki jih je potem mogoče analizirati, preskusiti ali preveriti njihovo skladnost. Pristojni

organi bi morali storiti vse, kar je potrebno za ohranitev pravice izvajalcev dejavnosti do drugega strokovnega mnenja.

- (41) Laboratoriji, ki jih pristojni organi določijo za izvajanje analiz, preskusov in diagnosticiranja vzorcev, odvzetih v okviru uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, bi morali imeti strokovne izkušnje in znanje, opremo, infrastrukturo in osebje za izvajanje takih nalog po najvišjih standardih. Za zagotavljanje točnih in zanesljivih rezultatov bi morali biti navedeni laboratoriji akreditirani za uporabo teh metod v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 z naslovom „Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“. Akreditacijo bi moral opraviti nacionalni akreditacijski organ, ki deluje v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93¹⁷.
- (42) Akreditacija je najustreznejše orodje za zagotavljanje vrhunskega delovanja uradnih laboratorijev, vendar je hkrati tudi zapleten in drag postopek, ki bi nesorazmerno obremenil laboratorije v primerih, v katerih je laboratorijska analitska, preskusna ali diagnostična metoda zelo preprosta in zanjo niso potrebni posebni postopki ali oprema (na primer odkrivanje trihinele z inšpekcijskim pregledom), v primerih, v katerih opravljene analize ali preskusi zadevajo samo kakovost rastlinskega razmnoževalnega materiala, ter v skladu z nekaterimi pogoji v primerih, v katerih laboratorij izvaja analize, preskuse ali diagnosticiranje samo v okviru drugih uradnih dejavnosti, ne pa v okviru uradnega nadzora.
- (43) Da se zagotovita prožnost in sorazmernost pristopa, zlasti za laboratorije na področju zdravja rastlin ali živali, bi bilo treba predvideti sprejetje odstopanj, s katerimi bi se nekaterim laboratorijem dopustilo, da niso akreditirani za vse metode, ki jih uporabljajo. Poleg tega se lahko zgodi, da v nekaterih primerih, v katerih bi bilo treba uporabiti nove ali nedavno spremenjene metode, ter v primerih nastajajočih tveganj ali v izjemnih razmerah laboratorija ni mogoče takoj akreditirati za vse metode, ki bi jih moral uporabljati kot uradni laboratorij. Zato bi bilo treba uradnim laboratorijem pod nekaterimi pogoji dovoliti, da opravljajo analize, preskuse in diagnosticiranje za pristojne organe, preden pridobijo ustrezno akreditacijo.
- (44) Izvajanje uradnega nadzora nad živalmi in blagom, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, je bistvenega pomena za zagotavljanje skladnosti teh živali in blaga z zakonodajo, ki se uporablja v Uniji, ter predvsem s pravili za varovanje zdravja ljudi, živali in rastlin ter dobrobiti živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za varstvo okolja v celotni Uniji. Tak uradni nadzor bi bilo treba po potrebi izvajati pred sprostitvijo živali ali blaga v prosti promet v Uniji ali po njej. Pogostnost uradnega nadzora bi morala zagotavljati ustrezen odziv na morebitna tveganja za zdravje, dobrobit živali in okolje zaradi živali in blaga, ki vstopajo v Unijo, ob upoštevanju pretekle skladnosti z zahtevami pravil Unije o agroživilski verigi, že izvedenega nadzora nad temi živalmi in blagom v zadevni tretji državi in njenih jamstev, da živali in blago, ki se izvozijo v Unijo, izpolnjujejo zahteve zakonodaje Unije.
- (45) Glede na tveganja, ki jih nekatere živali ali blago lahko pomenijo za zdravje ljudi, živali ali rastlin, dobrobit živali ali okolje, bi moral zanje veljati poseben uradni nadzor, ki ga je treba izvesti ob njihovem vstopu v Unijo. V skladu z veljavnimi

¹⁷ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

pravili Unije je treba izvajati uradni nadzor na mejah Unije, s katerim se preveri, da so izpolnjeni standardi glede zdravja ljudi, živali in dobrobiti živali, ki se uporabljajo za živali, proizvode živalskega izvora, zarodni material in živalske stranske proizvode, ter da so rastline in rastlinski izdelki skladni s fitosanitarnimi zahtevami. Tudi nad nekaterimi drugimi vrstami blaga se ob vstopu v Unijo izvaja poostren nadzor, kadar je to potrebno zaradi nastajajočih ali znanih tveganj. V tej uredbi bi bilo treba določiti posebnosti takega nadzora, ki se trenutno urejajo z določbami Direktive Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav¹⁸, Direktive Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS¹⁹, Direktive Sveta 2000/29/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 669/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta glede poostrenega uradnega nadzora pri uvozu nekatere krme in nekaterih živil neživalskega izvora ter spremembi Odločbe 2006/504/ES²⁰.

- (46) Da bi se izboljšala učinkovitost sistema Unije za uradni nadzor, zagotovilo najustreznejše dodeljevanje sredstev za uradni nadzor, namenjenih mejnemu nadzoru, in olajšalo izvrševanje zakonodaje Unije o živilski verigi, bi bilo treba vzpostaviti skupni celostni sistem uradnega nadzora na mejnih kontrolnih točkah, ki bi nadomestil sedanje razdrobljene nadzorne okvire in v okviru katerega bi se obravnavale vse pošiljke, ki jih je glede na tveganje, ki ga lahko prinašajo, treba nadzorovati pri vstopu v Unijo.
- (47) Izvajanje uradnega nadzora na mejnih kontrolnih točkah bi moralo vključevati preglede dokumentov in identitete vseh pošiljk ter fizične preglede, katerih pogostnost bi bila odvisna od tveganja, ki ga predstavlja posamezna pošiljka živali ali blaga.
- (48) Pogostnost fizičnih pregledov bi bilo treba določiti in prilagajati glede na tveganja za zdravje ljudi, rastlin ali živali in dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje. Ta pristop bi moral pristojnim organom omogočiti, da sredstva za nadzor dodelijo področjem, na katerih je tveganje največje. Pogostnost pregledov identitete naj bi imeli možnost tudi zmanjšati ali omejiti na preverjanje uradne zaščitne oznake, kadar je to upravičeno zaradi zmanjšane tveganja pošiljk, ki vstopajo v Unijo. Uporabljati bi bilo treba pristop k pregledom identitete in fizičnim pregledom, ki temelji na tveganju in pri katerem se v celoti izkoristijo razpoložljivi nabori podatkov, informacije ter računalniško podprti sistemi za zbiranje in upravljanje podatkov.
- (49) V nekaterih primerih se lahko uradni nadzor, ki ga običajno izvajajo pristojni organi na mejnih kontrolnih točkah, izvede na drugih kontrolnih točkah ali ga izvedejo drugi organi, če je zagotovljena visoka raven varovanja zdravja ljudi, živali in rastlin ter dobrobiti živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev varstva okolja.
- (50) Za organizacijo učinkovitega sistema uradnega nadzora bi moral pošiljke, ki prihajajo iz tretjih držav in za katere je potreben nadzor ob vstopu v Unijo, spremljati enotni zdravstveni vstopni dokument, ki bi se uporabljal za predhodno napoved prispetja

¹⁸ UL L 24, 30.1.1998, str. 9.

¹⁹ UL L 268, 24.9.1991, str. 56.

²⁰ UL L 194, 25.7.2009, str. 11.

pošiljk na mejno kontrolno točko ter evidentiranje rezultatov opravljenega uradnega nadzora in odločitev, ki jih sprejmejo pristojni organi glede zadevne pošiljke. Po vseh izvedenih dejavnostih uradnega nadzora bi morali izvajalci dejavnosti isti dokument uporabiti za carinski postopek, ki ga izvedejo carinski organi.

- (51) Uradni nadzor živali in blaga, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, bi bilo treba izvajati na mejnih kontrolnih točkah, ki jih države članice določijo v skladu z zbirko minimalnih zahtev. Določitev takih subjektov bi bilo treba preklicati ali začasno preklicati, kadar ne izpolnjujejo več navedenih zahtev ali bi njihove dejavnosti lahko pomenile tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin, dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje.
- (52) Da bi se zagotovila enotna uporaba pravil o uradnem nadzoru pošiljk, ki prihajajo iz tretjih držav, bi bilo treba določiti skupna pravila za ustrezno ukrepanje pristojnih organov in izvajalcev dejavnosti ob sumu na neskladnost ter v zvezi z neskladnimi pošiljkami in pošiljkami, ki bi lahko pomenile tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje.
- (53) Da bi se preprečila neskladja in podvajanje pri izvajanju uradnega nadzora, omogočila pravočasna identifikacija pošiljk, nad katerimi se izvaja uradni nadzor na mejnih kontrolnih točkah, in zagotovilo učinkovito izvajanje nadzora, bi bilo treba zagotoviti sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi, carinskimi organi in drugimi ustreznimi organi, ki obravnavajo pošiljke, ki prihajajo iz tretjih držav.
- (54) Od držav članic bi bilo treba zahtevati, naj pristojnim organom, ki izvajajo uradni nadzor in druge uradne dejavnosti, vedno zagotavljajo zadostna finančna sredstva za ustrezno osebje in opremo. Čeprav so izvajalci dejavnosti predvsem sami odgovorni za zagotavljanje, da dejavnosti izvajajo v skladu s pravili Unije o agroživilski verigi, je treba sistem notranjega nadzora, ki ga vzpostavijo za ta namen, dopolniti z namenskim sistemom za uradni nadzor, s katerim vsaka država članica zagotavlja učinkovit tržni nadzor v celotni agroživilski verigi. Tak sistem je že sam po sebi zapleten in je zanj potrebnih veliko sredstev, zato bi bilo treba zagotavljati reden priliv sredstev za uradni nadzor v obsegu, ki v danem trenutku ustreza izvršilnim potrebam. Da bi se zmanjšala odvisnost sistema za uradni nadzor od javnih financ, bi morali pristojni organi pobirati pristojbine, s katerimi bi pokrili stroške, ki jih imajo zaradi izvajanja uradnega nadzora nad nekaterimi izvajalci dejavnosti ali v zvezi z nekaterimi dejavnostmi, za katere se skladno z zakonodajo Unije o agroživilski verigi zahteva registracija ali odobritev v skladu s pravili Unije o higieni živil in krme ali pravili o zdravstvenem varstvu rastlin in rastlinskem razmnoževalnem materialu. Od izvajalcev dejavnosti bi bilo treba pobirati tudi pristojbine za povračilo stroškov uradnega nadzora, ki se izvaja za izdajo uradnega spričevala ali potrdila, in stroškov uradnega nadzora, ki ga pristojni organi izvajajo na mejnih kontrolnih točkah.
- (55) Pristojbine bi morale pokriti stroške, ki jih imajo pristojni organi zaradi izvajanja uradnega nadzora, ne bi pa jih smele presegati. Take stroške bi bilo treba izračunati na podlagi posameznega uradnega nadzora ali vseh uradnih nadzorov, izvedenih v nekem obdobju. Kadar se pristojbine zaračunajo na podlagi dejanskih stroškov posameznih uradnih nadzorov, bi morali imeti izvajalci dejavnosti z dobrimi poročili o skladnosti nižje skupne stroške kot neskladni izvajalci dejavnosti, saj naj bi se nad njimi uradni nadzor izvajal manj pogosto. Za spodbujanje skladnosti vseh izvajalcev dejavnosti z zakonodajo Unije, ne glede na metodo (na podlagi dejanskih stroškov ali pavšala), ki

jo vsaka država članica izbere za izračun pristojbin, bi bilo treba pristojbine, kadar se določijo na podlagi celotnih stroškov pristojnih organov v nekem obdobju in zaračunajo vsem izvajalcem dejavnosti ne glede na to, ali se v referenčnem obdobju nad njimi izvede uradni nadzor ali ne, izračunati tako, da bi nagradili izvajalce dejavnosti, ki imajo dosledno dobra poročila o skladnosti z zakonodajo Unije o živilski verigi.

- (56) Neposredno ali posredno vračilo pristojbin, ki jih poberejo pristojni organi, bi moralo biti prepovedano, saj bi bili izvajalci dejavnosti, ki ne bi prejeli vračila, v slabšem položaju, kar bi lahko izkrivljalo konkurenco. Vendar pa bi bilo treba podpreti mikropodjetja, ki bi jih bilo zato treba izvzeti iz plačila pristojbin, ki se pobirajo v skladu s to uredbo.
- (57) Financiranje uradnega nadzora s pobiranjem pristojbin od izvajalcev dejavnosti bi moralo biti popolnoma pregledno, da bi lahko državljani in podjetja razumeli metodo in podatke, ki se uporabljajo za določanje pristojbin, ter bili obveščeni o uporabi prihodka iz pristojbin.
- (58) Pravila Unije o agroživilski verigi določajo, v katerih primerih bi bilo treba za dajanje na trg ali premik nekaterih živali ali blaga priložiti uradno spričevalo s podpisom pristojnega uradnika za izdajo spričevala. Primerno je oblikovati skupno zbirko pravil, ki določajo obveznosti pristojnih organov in pristojnih uradnikov za izdajo spričeval v zvezi z izdajanjem uradnih spričeval ter značilnosti, ki bi jih morala imeti uradna spričevala, da se zagotovi njihova zanesljivost.
- (59) V drugih primerih pravila s področja uporabe te uredbe določajo, da je treba za dajanje na trg ali premik nekaterih živali ali blaga priložiti uradno nalepko, uradno oznako ali drugo uradno potrdilo, ki jo izdajo izvajalci dejavnosti pod uradnim nadzorom pristojnih organov ali sami pristojni organi. Primerno je določiti minimalno zbirko pravil za zagotavljanje, da je tudi izdajanje uradnih potrdil skladno z ustreznimi jamstvi o zanesljivosti.
- (60) Uradni nadzor in druge uradne dejavnosti bi morali temeljiti na analitskih, preskusnih in diagnostičnih metodah, ki izpolnjujejo najsodobnejše znanstvene standarde ter zagotavljajo točne, zanesljive in primerljive rezultate v celotni Uniji. Zato bi bilo treba nenehno izboljševati metode, ki jih uporabljajo uradni laboratoriji, ter kakovost in enotnost analitskih, preskusnih in diagnostičnih podatkov, ki jih ustvarijo. Za ta namen bi bilo treba Komisiji omogočiti, da določi referenčne laboratorije Evropske unije in se opre na njihovo strokovno pomoč na vseh področjih živilske verige, na katerih so potrebni natančni in zanesljivi analitski, preskusni in diagnostični rezultati. Referenčni laboratoriji Evropske unije bi morali predvsem zagotavljati, da nacionalni referenčni laboratoriji in uradni laboratoriji dobijo najnovejše informacije o razpoložljivih metodah, ter organizirati medlaboratorijske primerjalne preskuse ali dejavno sodelovati pri njih in zagotavljati programe usposabljanja za nacionalne referenčne laboratorije ali uradne laboratorije.
- (61) Za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti v zvezi s proizvodnjo in trženjem rastlinskega razmnoževalnega materiala ter na področju dobrobiti živali bi morali imeti pristojni organi dostop do posodobljenih, zanesljivih in doslednih tehničnih podatkov, raziskovalnih ugotovitev, novih tehnik ter strokovnih izkušenj in znanja, potrebnih za pravilno uporabo zakonodaje Unije na teh področjih. Za ta namen bi bilo treba Komisiji omogočiti, da določi referenčne centre Evropske unije za

rastlinski razmnoževalni material in dobrobit živali ter se opre na njihovo strokovno pomoč.

- (62) Za doseganje ciljev te uredbe, prispevanje k nemotenemu delovanju notranjega trga in zagotavljanje zaupanja potrošnikov v notranji trg bi bilo treba neskladnosti z zakonodajo Unije o živilski verigi, zaradi katerih so potrebni izvršilni ukrepi v več kot eni državi članici, učinkovito in dosledno preganjati. Sistem hitrega obveščanja za živila in krmo, vzpostavljen s členom 50 Uredbe (ES) št. 178/2002, pristojnim organom že omogoča hitro izmenjavo in razširjanje informacij o resnih neposrednih ali posrednih tveganjih za zdravje ljudi v zvezi z živilo ali krmo ali resnih tveganjih za zdravje ljudi, živali ali okolje v zvezi s krmo, da se omogoči hitro ukrepanje za preprečitev teh tveganj. Vendar to orodje, ki sicer omogoča pravočasno ukrepanje v vseh zadevnih državah članicah za preprečitev nekaterih resnih tveganj v živilski verigi, ne omogoča učinkovite čezmejnne pomoči in sodelovanja med pristojnimi organi za zagotavljanje, da se neskladnosti z zakonodajo Unije o agroživilski verigi, ki imajo čezmejne razsežnosti, učinkovito preganjajo ne samo v državi članici, v kateri se najprej ugotovijo, ampak tudi v državi članici, iz katere izvirajo. Zlasti bi morala upravna pomoč in sodelovanje pristojnim organom omogočiti izmenjavo informacij, odkrivanje, preiskovanje ter učinkovito in sorazmerno ukrepanje za pregon čezmejnih kršitev pravil o agroživilski verigi.
- (63) V zvezi s prošnjami za upravno pomoč in vsemi obvestili bi bilo treba zagotoviti ustrezno nadaljnje spremljanje. Za omogočanje upravne pomoči in sodelovanja bi bilo treba od držav članic zahtevati, naj določijo enega ali več organov za zvezo, ki pomagajo usmerjati in usklajevati komunikacijo med pristojnimi organi v različnih državah članicah. Za racionalizacijo in poenostavitev sodelovanja med državami članicami bi morala Komisija sprejeti izvedbene akte o določitvi specifikacij za tehnična orodja, ki jih je treba uporabljati, postopkov za komunikacijo med organi za zvezo in standardne oblike prošenj za pomoč, obvestil in odgovorov.
- (64) Od vsake države članice bi bilo treba zahtevati, naj pripravi in redno posodablja večletni nacionalni načrt nadzora, ki vključuje vsa področja, za katera se uporablja zakonodaja Unije o agroživilski verigi, in vsebuje informacije o strukturi in organizaciji sistema uradnega nadzora. Taki večletni nacionalni načrti nadzora so orodje, s katerim bi morala vsaka država članica zagotoviti, da se uradni nadzor na njenem celotnem ozemlju in v celotni agroživilski verigi izvaja na podlagi tveganja, učinkovito in skladno s to uredbo.
- (65) Za zagotovitev usklajenosti in popolnosti večletnih nacionalnih načrtov nadzora bi morale države članice določiti en sam organ, pristojen za usklajeno pripravo in izvajanje teh načrtov. Za spodbujanje doslednega, enotnega in celovitega pristopa k uradnemu nadzoru bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejetje pravil glede večletnih nacionalnih načrtov nadzora, s katerimi bi morala opredeliti prednostne naloge uradnega nadzora, učinkovite nadzorne postopke, merila za kategorizacijo tveganj in kazalnike uspešnosti za ocenjevanje večletnih nacionalnih načrtov nadzora.
- (66) Od držav članic bi bilo treba zahtevati, naj Komisiji predložijo letno poročilo z informacijami o nadzornih dejavnostih in izvajanju večletnih nacionalnih načrtov nadzora. Za lažje zbiranje in prenos primerljivih podatkov, naknadno združevanje takih podatkov v statistične podatke za celotno Unijo in pripravo poročil Komisije o delovanju uradnega nadzora v Uniji bi bilo treba Komisijo omogočiti, da sprejme izvedbene akte glede določitve standardnih vzorčnih obrazcev za letna poročila.

- (67) Strokovnjakom Komisije bi bilo treba omogočiti, da v državah članicah izvajajo nadzor, s katerim preverjajo uporabo zakonodaje Unije in delovanje nacionalnih nadzornih sistemov in pristojnih organov. Komisija bi morala v okviru tega nadzora tudi preiskovati in zbirati informacije o izvršilnih praksah ali težavah, nujnih primerih in novem razvoju dogodkov v državah članicah.
- (68) Živali in blago iz tretjih držav bi morali izpolnjevati iste zahteve, kot veljajo za živali in blago iz Unije, ali zahteve, ki so priznane kot vsaj enakovredne, kar zadeva cilje pravil Unije o agroživilski verigi. To načelo je zagotovljeno s členom 11 Uredbe (ES) št. 178/2002, v skladu s katerim morajo živila in krma, ki se uvažajo v Unijo, izpolnjevati ustrezne zahteve živilske zakonodaje Unije ali zahteve, ki veljajo za vsaj enakovredne tem zahtevam. Posebne zahteve za uporabo tega načela so določene v pravilih Unije o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah, ki prepovedujejo vnos nekaterih škodljivih organizmov, ki jih v Uniji ni (ali so samo v omejenem obsegu), v Unijo, v pravilih Unije o zahtevah glede zdravstvenega varstva živali, ki dovoljujejo vstop živali ali nekaterih proizvodov živalskega izvora v Unijo samo iz tretjih držav, vključenih na seznam, določen za ta namen, in v pravilih Unije za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi, ki določajo tudi oblikovanje seznama tretjih držav, iz katerih proizvodi lahko vstopajo v Unijo. V zvezi z rastlinskim razmnoževalnim materialom je vzpostavljen sistem enakovrednosti, v skladu s katerim se odobrijo in na seznam uvrstijo tretje države, iz katerih se razmnoževalni material lahko uvažata.
- (69) Za zagotavljanje, da živali in blago, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, izpolnjujejo vse zahteve zakonodaje Unije o agroživilski verigi ali zahteve, ki se štejejo za enakovredne, poleg zahtev iz pravil Unije o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah, pravil Unije o zahtevah glede zdravstvenega varstva živali in pravil Unije o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev zakonodaje Unije o agroživilski verigi v zvezi s fitosanitarnim in veterinarskimi pomisleki, bi bilo treba Komisiji dovoliti, da določi pogoje za vstop živali in blaga v Unijo v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje, da te živali in blago izpolnjujejo vse zadevne zahteve zakonodaje Unije o agroživilski verigi ali enakovredne zahteve. Taki pogoji bi morali veljati za živali ali blago ali kategorije živali ali blaga iz vseh tretjih držav ali nekaterih tretjih držav ali njihovih regij.
- (70) Kadar so v posebnih primerih na voljo dokazi, da nekatere živali ali blago s poreklom iz tretje države, skupine tretjih držav ali njihovih regij pomenijo tveganja za zdravje ljudi, živali ali rastlin oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, ali kadar so na voljo dokazi o morebitni zelo razširjeni resni neskladnosti z zakonodajo Unije, bi bilo Komisiji treba omogočiti, da sprejme ukrepe za obvladovanje takih tveganj.
- (71) Učinkovito izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti ter navsezadnje varnost in zdravje ljudi, živali in rastlin ter varstvo okolja so odvisni tudi od tega, ali imajo nadzorni organi na voljo dobro usposobljeno osebje z ustreznim znanjem o vseh zadevah, pomembnih za pravilno uporabo zakonodaje Unije. Komisija bi morala zagotavljati ustrezno namensko usposabljanje, s katerim bi spodbujala enoten pristop k uradnemu nadzoru in drugim uradnim dejavnostim, ki jih izvajajo pristojni organi. Za spodbujanje poznavanja zakonodaje Unije o agroživilski verigi in zahtev v tretjih državah bi bilo treba tako usposabljanje nameniti tudi osebju pristojnih organov v tretjih državah.

- (72) Za spodbujanje izmenjave izkušenj in najboljših praks med pristojnimi organi bi bilo treba Komisiji tudi omogočiti, da v sodelovanju z državami članicami organizira programe za izmenjavo osebja, ki izvajajo uradni nadzor ali druge uradne dejavnosti.
- (73) Za učinkovito izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti je pomembno, da si lahko pristojni organi v državah članicah in Komisija, po potrebi pa tudi izvajalci dejavnosti hitro in učinkovito izmenjujejo podatke in informacije v zvezi z uradnim nadzorom ali njegovimi rezultati. V skladu z zakonodajo Unije je vzpostavljenih več informacijskih sistemov, ki jih upravlja Komisija ter ki omogočajo obdelavo in upravljanje takih podatkov in informacij z računalniškimi in internetnimi orodji na ravni Unije. Sistem TRACES (Trade Control and Expert System), ki je namenjen evidentiranju in sledenju rezultatov uradnega nadzora, je bil vzpostavljen z Odločbo Komisije 2003/24/ES z dne 30. decembra 2002 o razvoju celovitega računalniškega veterinarskega sistema²¹ ter se zdaj uporablja za upravljanje podatkov in informacij o živalih in proizvodih živalskega izvora ter uradni nadzor nad njimi. Navedeni sistem bi bilo treba nadgraditi, da bi ga bilo mogoče uporabljati za vse blago, za katero zakonodaja Unije o agroživilski verigi določa posebne zahteve ali načine uradnega nadzora. Na voljo so tudi namenski računalniško podprti sistemi za hitro izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo o tveganjih, ki bi se lahko pojavila v živilski verigi ali v zvezi z zdravjem živali in rastlin. S členom 50 Uredbe (ES) št. 178/2002 je vzpostavljen sistem hitrega obveščanja za živila in krmo, s členom 20 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko, datum in naslov ter v opombi sklic na objavo v UL za Uredbo o zdravju živali] je vzpostavljen sistem za obveščanje in poročanje o ukrepih v zvezi z boleznimi s seznama, s členom 97 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko, datum in naslov ter v opombi sklic na objavo v UL za Uredbo o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah] pa sistem za obveščanje in poročanje o navzočnosti škodljivih organizmov in obveščanje o neskladnostih. Vsi taki sistemi bi morali delovati skladno in dosledno, da se izkoristijo sinergije med različnimi sistemi, prepreči podvajanje, poenostavi njihovo delovanje in poveča njihova učinkovitost.
- (74) Da bi Komisija podprla učinkovitejše upravljanje uradnega nadzora, bi morala vzpostaviti računalniško podprt informacijski sistem, ki bi združil in po potrebi nadgradil vse ustrezne sedanje informacijske sisteme, omogočil uporabo naprednih komunikacijskih orodij in orodij za potrjevanje ter najučinkovitejšo uporabo podatkov in informacij o uradnem nadzoru. Da bi se izognili nepotrebnemu podvajanju zahtev po informacijah, bi bilo treba pri oblikovanju takega računalniško podprtega sistema upoštevati, da bi bilo treba, kadar je to primerno, zagotoviti združljivost takega računalniško podprtega sistema z drugimi informacijskimi sistemi, ki jih upravljajo javni organi in prek katerih se izmenjujejo ali dajejo na voljo ustrezni podatki. Poleg tega bi bilo treba predvideti možnost uporabe elektronskega podpisa v smislu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis²² v skladu z Evropsko digitalno agendo.
- (75) Pristojni organi bi morali preiskati primere suma na neskladnost z zakonodajo Unije o agroživilski verigi, določiti izvor in obseg ugotovljene neskladnosti ter odgovornosti izvajalcev dejavnosti. Morali bi tudi ustrezno ukrepati za zagotovitev, da zadevni izvajalci dejavnosti izboljšajo stanje in se prepreči nadaljnja neskladnost.

²¹ UL L 8, 14.1.2003, str. 44.

²² UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

- (76) Preverjanje skladnosti z zakonodajo o agroživilski verigi z uradnim nadzorom je bistvenega pomena, da se zagotovi učinkovito doseganje ciljev te zakonodaje v celotni Uniji. Napake v nadzornih sistemih države članice lahko v nekaterih primerih zelo ovirajo doseganje navedenih ciljev in povzročijo nastanek tveganj za zdravje ljudi, živali in rastlin ter dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, ne glede na vpletenost ali odgovornost izvajalcev dejavnosti ali drugih subjektov ali povzročijo zelo razširjeno resno neskladnost s pravili o živilski verigi. Zato bi bilo treba Komisiji omogočiti, da se na resne napake v nadzornem sistemu države članice odzove s sprejetjem ukrepov za obvladovanje ali odpravljanje teh tveganj v agroživilski verigi, dokler zadevna država članica ne sprejme potrebnih ukrepov za odpravo napake v nadzornem sistemu.
- (77) Za kršitve pravil bi bilo treba v celotni Uniji uporabljati učinkovite, odvračilne in sorazmerne sankcije na nacionalni ravni. Da bi bile finančne kazni, ki se uporabljajo za namerne kršitve, dovolj odvračilne, bi morale biti tako visoke, da bi se verjetno izničila ekonomska korist, ki jo je kršitelj hotel pridobiti s kršitvijo. Od držav članic bi bil treba tudi zahtevati, naj uporabijo ustrezne kazni za kazniva dejanja in/ali upravne kazni, kadar izvajalci dejavnosti ne sodelujejo pri uradnem nadzoru.
- (78) Ta uredba zajema področja, ki jih zajemajo že nekateri trenutno veljavni akti. Za preprečitev podvajanja in vzpostavitev skladnega zakonodajnega okvira bi bilo treba razveljaviti naslednje akte in jih nadomestiti s pravili te uredbe: Direktivo Sveta 89/608/EGS z dne 21. novembra 1989 o medsebojnem sodelovanju med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med njimi in Komisijo, za zagotavljanje pravilnega izvajanja veterinarske in zootehniške zakonodaje²³ Direktivo Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga²⁴; Direktivo Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi²⁵; Direktivo Sveta 91/496/EGS; Odločbo Sveta 92/438/EGS z dne 13. julija 1992 o uvajanju računalniške tehnologije v veterinarske uvozne postopke (projekt Shift), spremembi direktiv 90/675/EGS, 91/496/EGS, 91/628/EGS in Odločbe 90/424/EGS ter o razveljavitvi Odločbe 88/192/EGS²⁶; Direktivo Sveta 96/23/ES; Direktivo Sveta 96/93/ES z dne 17. decembra 1996 o certificiranju živali in živalskih proizvodov²⁷; Direktivo Sveta 97/78/ES; Uredbo (ES) št. 882/2004; ter Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi²⁸.
- (79) Za zagotovitev skladnosti bi bilo treba spremeniti tudi naslednje akte: Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij²⁹; Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi

²³ UL L 351, 21.12.1989, str. 34.

²⁴ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.

²⁵ UL L 224, 18.8.1990, str. 29.

²⁶ UL L 243, 25.8.1992 str. 27.

²⁷ UL L 13, 16.1.1997, str. 28.

²⁸ UL L 139, 30.4.2004, str. 206.

²⁹ UL L 147, 31.5.2001, str. 1.

Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97³⁰; Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS³¹; Uredbo Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91³²; Uredbo (ES) št. 1069/2009; Uredbo Sveta (ES) št. 1099/2009 z dne 24. septembra 2009 o zaščiti živali pri usmrčitvi³³; Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS³⁴; Uredbo (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil³⁵; Direktivo Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 o zaščiti rejnih živali³⁶; Direktivo Sveta 1999/74/ES z dne 19. julija 1999 o minimalnih standardih za zaščito kokoši nesnic³⁷; Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi³⁸; Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali³⁹; Direktivo Sveta 2007/43/ES z dne 28. junija 2007 o določitvi minimalnih pravil za zaščito piščancev, ki se gojijo za proizvodnjo mesa⁴⁰; Direktivo Sveta 2008/119/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito telet⁴¹; Direktivo Sveta 2008/120/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito prašičev⁴²; Direktivo 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov⁴³.

- (80) Uredba (EU) št. [...]/2013 [za Urad za publikacije: vstaviti številko, datum in naslov ter v opombi sklic na objavo v UL za Uredbo o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom] zagotavlja okvir za financiranje, ki ga Unija namenja dejavnostim in ukrepom v agroživilski verigi na teh področjih v večletnem finančnem okviru 2014–2020. Cilj nekaterih od teh aktov in ukrepov je izboljšati izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti v Uniji. Uredbo (EU) št. [...]/2013 [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom] bi bilo treba spremeniti, da bi se upoštevale spremembe Uredbe (ES) št. 882/2004, sprejete s to uredbo.

³⁰ UL L 3, 5.1.2005, str. 1.

³¹ UL L 70, 16.3.2005, str. 1.

³² UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

³³ UL L 303, 18.11.2009, str. 1.

³⁴ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

³⁵ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

³⁶ UL L 221, 8.8.1998, str. 23.

³⁷ UL L 203, 3.8.1999 str. 53.

³⁸ UL L 268, 18.10.2003, str. 1.

³⁹ UL L 268, 18.10.2003, str. 29.

⁴⁰ UL L 812, 12.7.2007, str. 19.

⁴¹ UL L 10, 15.1.2009, str. 7.

⁴² UL L 47, 18.2.2009, str. 5.

⁴³ UL L 309, 24.11.2009, str. 71.

- (81) Da bi se spremenili sklici na evropske standarde ter da bi se v prilogah II in II k tej uredbi upošteval zakonodajni, tehnični in znanstveni razvoj, ta uredba pa bi se dopolnila s posebnimi pravili o uradnem nadzoru in drugih uradnih dejavnostih na področjih, ki jih ureja, med drugim tudi s pravili o usposobljenosti in usposabljanju osebja, dodatnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov, primerih, v katerih se ne zahteva akreditacija laboratorijev, nekaterih izvzetjih iz obveznosti uradnega nadzora na mejah, merilih za določanje pogostnosti pregledov identitete in fizičnih pregledov, določitvi pogojev, ki jih morajo izpolnjevati nekatere živali in blago, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, dodatnih zahtevah in nalogah referenčnih laboratorijev in centrov Evropske unije, dodatnih zahtevah za nacionalne referenčne laboratorije, merilih za kategorizacijo tveganj in kazalnike uspešnosti za večletne nacionalne načrte nadzora ter načrtih izrednih ukrepov za živila in krmo, določenih v členu 55(1) Uredbe (ES) št. 178/2002, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Še zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljalnim delom izvede ustrezna posvetovanja, tudi na strokovni ravni. Komisija bi morala med pripravo in oblikovanjem delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti Evropskemu parlamentu in Svetu predloženi sočasno, pravočasno in ustrezno.
- (82) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, kar zadeva določitev referenčnih laboratorijev Evropske unije ter referenčnih centrov Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material in dobrobit živali, sprejetje programa nadzora, ki ga Komisija izvaja v državah članicah, ter izvajanje pogostejšega uradnega nadzora v primeru kršitev pravil o agroživilski verigi, za katerega sta potreba usklajena pomoč in spremljanje izvajanja s strani Komisije, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila.
- (83) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje te uredbe, med drugim tudi pravila in podrobnosti v zvezi z revizijami, obliko spričeval in drugih dokumentov, vzpostavitev računalniško podprtih informacijskih sistemov, sodelovanjem med izvajalci dejavnosti in pristojnimi organi ter med pristojnimi organi, carinskimi organi in drugimi organi, metodami vzorčenja, laboratorijske analize, preskušanja in diagnosticiranja ter njihovo validacijo in razlago, sledljivostjo, pripravo seznama proizvodov ali blaga, nad katerimi je treba izvesti nadzor, ter pripravo seznama držav ali regij, ki lahko izvažajo nekatere živali in blago v Unijo, predhodno napovedjo pošiljk, izmenjavo informacij, mejnimi kontrolnimi točkami, osamitvijo in karanteno, odobritvijo nadzora, ki ga izvedejo tretje države pred izvozom, ukrepi za obvladovanje tveganja ali odpravo zelo razširjene resne neskladnosti v zvezi z nekaterimi živalmi ali blagom s poreklom iz tretje države ali regije tretje države, priznavanjem tretjih držav ali regij, ki zagotavljajo enakovredna jamstva, kot se uporabljajo v Uniji, in njihovo razveljavitvijo, ter usposabljanjem in programi izmenjave osebja med državami članicami, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁴⁴.
- (84) Ker cilja te uredbe, namreč zagotoviti usklajen pristop v zvezi z izvajanjem uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, s katerim se zagotavlja uporaba pravil o agroživilski zakonodaji Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta

⁴⁴ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

cilj zaradi učinka, zahtevnosti ter čezmejne in mednarodne narave lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Naslov I

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za:
 - (a) izvajanje uradnega nadzora in druge uradne dejavnosti, ki jih izvajajo pristojni organi držav članic;
 - (b) financiranje uradnega nadzora;
 - (c) upravno pomoč in sodelovanje med državami članicami za pravilno uporabo pravil iz odstavka 2;
 - (d) nadzor, ki ga izvaja Komisija v državah članicah in tretjih državah;
 - (e) sprejetje pogojev, ki jih morajo izpolnjevati živali in blago, ki vstopajo v Unijo iz tretje države;
 - (f) vzpostavitev računalniško podprtega informacijskega sistema za upravljanje informacij in podatkov v zvezi z uradnim nadzorom.
2. Ta uredba se uporablja za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost z naslednjimi pravili ne glede na to, ali so določena na ravni Unije ali jih določijo države članice za uporabo zakonodaje Unije na navedenih področjih:
 - (a) s pravili o živilih in varnosti živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije živil, vključno s pravili za zagotavljanje poštenih praks v trgovini in varovanje potrošniških interesov in informacij, ter o proizvodnji in uporabi materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili;
 - (b) s pravili o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in njihovi uporabi v zaprtih sistemih;
 - (c) s pravili o krmi in varnosti krme v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije krme ter uporabe krme, vključno s pravili za zagotavljanje poštenih praks v trgovini ter varovanje potrošniških interesov in informacij;
 - (d) s pravili o zahtevah glede zdravstvenega varstva živali;
 - (e) s pravili, katerih cilj je preprečiti in čim bolj zmanjšati tveganja za zdravje ljudi in živali, ki jih povzročajo živalski stranski proizvodi in pridobljeni proizvodi;
 - (f) s pravili o zahtevah glede dobrobiti živali;
 - (g) s pravili o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah;
 - (h) s pravili o proizvodnji za dajanje na trg in dajanju na trg rastlinskega razmnoževalnega materiala;
 - (i) s pravili o zahtevah za dajanje na trg in uporabo fitofarmaceutskih sredstev ter trajnostno rabo pesticidov;
 - (j) s pravili o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov;

- (k) s pravili o uporabi in označevanju zaščiteneh označb porekla, zaščiteneh geografskih označb in zjamčenih tradicionalnih posebnosti.
- 3. Ta uredba se uporablja tudi za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost z zahtevami pravil iz odstavka 2, ki se uporabljajo za živali in blago:
 - (a) ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav;
 - (b) ki se bodo izvozili v tretjo državo.
- 4. Ta uredba se ne uporablja za uradni nadzor za preverjanje skladnosti:
 - (a) s pravili iz Uredbe (ES) št. 1234/2007;
 - (b) s pravili iz Direktive 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene⁴⁵.
- 5. Členi 3, 4, 5 in 7, člen 11(2) in (3), členi 14, od 30 do 33, od 36 do 41 in 76, naslova III in IV ter členi od 129 do 136 te uredbe se uporabljajo tudi za druge uradne dejavnosti, ki jih izvajajo pristojni organi v skladu s to uredbo ali pravili iz odstavka 2 tega člena.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- 1. „uradni nadzor“ je vsaka oblika nadzora, ki ga pristojni organi izvajajo za preverjanje skladnosti:
 - (a) s to uredbo;
 - (b) s pravili iz člena 1(2);
- 2. „druge uradne dejavnosti“ so vsaka dejavnost, ki ni uradni nadzor in jo pristojni organi izvajajo v skladu:
 - (a) s to uredbo;
 - (b) s pravili iz člena 1(2) za zagotavljanje uporabe navedenih pravil;
- 3. „živilska zakonodaja“ je živilska zakonodaja, kot je opredeljena v točki 1 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;
- 4. „zakonodaja o krmi“ pomeni zakone in druge predpise, ki urejajo krmo na splošno, zlasti pa varnost krme na ravni Unije oziroma na nacionalni ravni; ureja vse faze proizvodnje, predelave in distribucije krme ter njene uporabe;
- 5. „pristojni organi“ so:
 - (a) osrednji organi države članice, odgovorni za organizacijo uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti v skladu s to uredbo in pravili iz člena 1(2);
 - (b) vsak drug organ, na katerega se prenese ta odgovornost;
 - (c) po potrebi ustrezni organi tretje države;
- 6. „živali“ so živali, kakor so opredeljene v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali];

⁴⁵ UL L 276, 20.10.2010, str. 33.

7. „blago“ je vsako blago, za katero se uporablja eno ali več pravil iz člena 1(2), razen živali;
8. „živila“ so živila, kakor so opredeljena v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002;
9. „krma“ je krma, kakor je opredeljena v točki 4 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;
10. „živalski stranski proizvodi“ so živalski stranski proizvodi, kakor so opredeljeni v točki 1 člena 3 Uredbe (ES) št. 1069/2009;
11. „pridobljeni proizvodi“ so pridobljeni proizvodi, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 3 Uredbe (ES) št. 1069/2009;
12. „škodljivi organizmi“ so škodljivi organizmi, kakor so opredeljeni v členu 1(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah]*;
13. „rastline“ so rastline, kakor so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah]*;
14. „rastlinski razmnoževalni material“ je rastlinski razmnoževalni material, kakor je opredeljen v točki 2 člena 3 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko, datum in naslov ter v opombi sklic na objavo v UL za Uredbo o pridelavi rastlinskega razmnoževalnega materiala in omogočanju njegove dostopnosti na trgu]*;
15. „fitofarmacevtska sredstva“ so fitofarmacevtska sredstva, kakor so opredeljena v členu 2(1) Uredbe (ES) št. 1107/2009;
16. „tuja vrsta“ je vrsta, podvrsta ali nižji takson, ki se vnese na območje zunaj svojega naravnega preteklega ali sedanjega območja razširjenosti, vključno z vsemi deli, gametami, semeni, jajčeci ali propagulami take vrste ter vsemi križanci, varietetami ali pasmami, ki bi lahko preživel in se razmnoževali;
17. „proizvodi živalskega izvora“ so proizvodi živalskega izvora, kakor so opredeljeni v točki 8.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora⁴⁶;
18. „zarodni material“ je zarodni material, kakor je opredeljen v točki 25 člena 4(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali]*;
19. „rastlinski proizvodi“ so rastlinski proizvodi, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah]*;
20. „drugi predmeti“ so drugi predmeti, kakor so opredeljeni v točki 4 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah]*;
21. „ocena tveganja“ je ocena tveganja, kakor je opredeljena v točki 11 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;
22. „pristojni uradnik za izdajo spričevala“ je:

⁴⁶ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

- (a) vsak uradnik pristojnih organov, pooblaščen za podpisovanje uradnih spričeval takih organov;
 - (b) kadar to določajo pravila iz člena 1(2) – vsaka druga oseba, ki jo pristojni organi pooblastijo za podpisovanje uradnih spričeval;
23. „uradno spričevalo“ je vsak papirni ali elektronski dokument, ki ga podpiše pristojni uradnik za izdajo spričeval in pomeni zagotovilo glede skladnosti z eno ali več zahtevami pravil iz člena 1(2);
24. „neskladnost“ je neskladnost:
- (a) s to uredbo;
 - (b) s pravili iz člena 1(2);
25. „uradno potrdilo“ je vsaka nalepka, oznaka ali druga oblika potrdila, ki jo izdajo izvajalci dejavnosti pod namenskim uradnim nadzorom pristojnih organov ali sami pristojni organi in pomeni zagotovilo glede skladnosti z eno ali več zahtevami pravil iz člena 1(2);
26. „izvajalec dejavnosti“ je vsaka fizična ali pravna oseba, za katero velja ena ali več obveznosti iz pravil iz člena 1(2), razen pristojnih organov in drugih organov, odgovornih za uradni nadzor in druge uradne dejavnosti;
27. „pošiljka“ je skupina živali ali količina blaga iste vrste, istega razreda ali z istim opisom, ki jo zajema isto uradno spričevalo, uradno potrdilo ali kateri koli drug dokument, se prevaža z istim prevoznim sredstvom in ima isto poreklo; sestavljena je lahko iz ene ali več serij;
28. „inšpekcijski pregled“ je oblika uradnega nadzora, ki vključuje pregled:
- (a) živali ali blaga;
 - (b) dejavnosti, ki jih nadzoruje izvajalec dejavnosti, za katerega se uporabljajo pravila iz člena 1(2), ter opreme, prevoznih sredstev, snovi in materialov, ki se uporabljajo za opravljanje teh dejavnosti;
 - (c) krajev, kjer izvajalci dejavnosti opravljajo svoje dejavnosti;
29. „mejna kontrolna točka“ so kraj in pripadajoči objekti, ki jih država članica določi za izvajanje uradnega nadzora iz člena 45(1);
30. „revizija“ je sistematični in neodvisni pregled, ali so dejavnosti in z njimi povezani rezultati skladni z načrtovano ureditvijo ter ali se ta ureditev učinkovito uporablja in je primerna za doseganje ciljev;
31. „ocena“ je razvrščanje izvajalcev dejavnosti na podlagi presoje njihove skladnosti z merili ocenjevanja;
32. „uradni veterinar“ je veterinar, ki ga imenujejo pristojni organi in je ustrezno usposobljen za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti v skladu:
- (a) s to uredbo;
 - (b) s pravili iz člena 1(2);
33. „nevarnost“ je vsak povzročitelj ali stanje, ki lahko škodljivo vpliva na zdravje ljudi, živali ali rastlin, na dobrobit živali ali na okolje;

34. „snovi s specifičnim tveganjem“ so tkiva, kakor so opredeljena v točki (g) člena 3(1) Uredbe (ES) št. 999/2001;
35. „dolga vožnja“ je vožnja, kakor je opredeljena v točki (m) člena 2 Uredbe (ES) št. 1/2005;
36. „izhodna točka“ je mejna kontrolna točka ali kateri koli kraj, ki ga določi država članica in na katerem živali, za katere se uporablja Uredba (ES) št. 1/2005, zapustijo carinsko območje Unije;
37. „naprave za nanašanje pesticidov“ so naprave, kakor so opredeljene v točki 4 člena 3 Direktive 2009/128/ES;
38. „pooblaščen organ“ je tretja oseba, na katero so pristojni organi prenesli posamezne naloge uradnega nadzora;
39. „nadzorni organ za ekološke proizvode“ je javnouppravna organizacija države članice, na katero so pristojni organi delno ali v celoti prenesli svoje pristojnosti v zvezi z uporabo Uredbe (ES) št. 834/2007, in po potrebi vključuje tudi ustrezn organ tretje države ali ustrezn organ, ki deluje v tretji državi;
40. „postopki za preverjanje nadzora“ so ureditve, ki jih vzpostavijo pristojni organi, in ukrepi, ki jih izvajajo za zagotavljanje, da so uradni nadzor in druge uradne dejavnosti dosledni in učinkoviti;
41. „presejalni pregled“ je oblika uradnega nadzora, pri katerem se opravi načrtovano zaporedje opazovanj ali meritev za pregled stopnje skladnosti s to uredbo in pravili iz člena 1(2);
42. „ciljni presejalni pregled“ je oblika uradnega nadzora, ki vključuje opazovanje enega ali več izvajalcev dejavnosti ali njihovih dejavnosti;
43. „nadzorni sistem“ je sistem, ki vključuje pristojne organe ter sredstva, strukture, ureditve in postopke, vzpostavljene v državi članici za zagotavljanje, da se uradni nadzor izvaja v skladu s to uredbo in pravili iz členov od 15 do 24;
44. „enakovrednost“ ali „enakovreden“ pomeni:
- (a) zmožnost različnih sistemov ali ukrepov za doseganje istih ciljev;
 - (b) različne sisteme ali ukrepe, ki lahko dosežejo iste cilje;
45. „vstop v Unijo“ je vnos živali in blaga na eno od ozemelj, navedenih v Prilogi I;
46. „pregled dokumentov“ je pregled uradnih spričeval, uradnih potrdil in vseh drugih dokumentov, vključno s komercialnimi dokumenti, ki morajo spremljati pošiljko v skladu s pravili iz člena 1(2), člena 54(1) ali izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s členom 75(3), členom 125(4), členom 127(1) in členom 128(1);
47. „pregled identitete“ je vizualni inšpekcijski pregled, s katerim se preveri, da se vsebina in označitev pošiljke, vključno z oznakami na živalih, zalivkah in prevoznih sredstvih, ujemajo z informacijami v uradnih spričevalih, uradnih potrdilih in drugih spremnih dokumentih;
48. „fizični pregled“ je pregled živali ali blaga in po potrebi pregled embalaže, prevoznih sredstev, označb in temperature, vzorčenje za analizo, preskušanje ali diagnosticiranje ter vsak drug pregled, ki je potreben za preverjanje skladnosti s pravili iz člena 1(2);

49. „pretovarjanje“ je premik blaga, za katero velja uradni nadzor iz člena 45(1) in ki prispe s pomorskim ali letalskim prevozom iz tretje države ter se s plovila ali zrakoplova prepelje pod carinskim nadzorom na drugo plovilo ali zrakoplov v istem pristanišču ali na istem letališču ter se pripravi za nadaljnje potovanje;
50. „tranzit“ je premik iz ene tretje države v drugo tretjo državo s prevozom pod carinskim nadzorom prek enega od ozemelj, navedenih v Prilogi I, ali premik z enega od ozemelj, navedenih v Prilogi I, na drugo ozemlje, navedeno v Prilogi I, s prevozom prek ozemlja tretje države;
51. „carinski nadzor“ so ukrepi, kakor so opredeljeni v členu 4(13) Uredbe (EGS) št. 2913/92⁴⁷;
52. „carinska kontrola“ je carinski nadzor, kakor je opredeljen v členu 4(14) Uredbe (EGS) št. 2913/92;
53. „uradno pridržanje“ je postopek, s katerim pristojni organi zagotovijo, da se živali in blago, za katere velja uradni nadzor, ne premikajo ali se vanje ne posega, dokler ni sprejeta odločitev o njihovem namembnem kraju; vključuje skladiščenje pri izvajalcih dejavnosti pod nadzorom pristojnih organov;
54. „dodatni uradni nadzor“ je nadzor, ki prvotno ni bil načrtovan, odločitev zanj pa temelji na ugotovitvah predhodnega uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti;
55. „uradno potrjevanje“ je postopek, s katerim dajo pristojni organi zagotovilo glede skladnosti z eno ali več zahtevami pravil iz člena 1(2);
56. „načrt nadzora“ je opis, ki ga pripravijo pristojni organi in v katerem so informacije o strukturi, organizaciji in delovanju sistema uradnega nadzora ter podrobni načrt uradnega nadzora, ki se bo v danem obdobju izvedel na vseh področjih iz člena 1(2);
57. „dnevnik vožnje“ je dokument, določen v točkah od 1 do 5 Priloge II k Uredbi Sveta (ES) št. 1/2005.

Naslov II

Uradni nadzor in druge uradne dejavnosti v državah članicah

Poglavje I

Pristojni organi

Člen 3

Določitev pristojnih organov

1. Za vsako področje, ki ga urejajo pravila iz člena 1(2), države članice določijo pristojni organ ali organe, na katere prenesejo odgovornost za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti.
2. Kadar država članica na enem področju prenese pristojnost za izvajanje uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti na več kot en pristojni organ na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ali kadar pristojnim organom, določenim v skladu z

⁴⁷

UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

odstavkom 1, navedena določitev omogoča, da prenesejo nekatere odgovornosti za uradni nadzor ali druge uradne dejavnosti na druge javne organe, država članica:

- (a) vzpostavi postopke za zagotavljanje učinkovitega usklajevanja med vsemi vpletenimi organi ter doslednosti in učinkovitosti uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti na svojem ozemlju;
 - (b) določi enotni organ, pristojen za usklajevanje sodelovanja in stikov s Komisijo in drugimi državami članicami v zvezi z uradnim nadzorom in drugimi uradnimi dejavnostmi, ki se izvajajo na navedenem področju.
3. Pristojni organi, ki so odgovorni za preverjanje skladnosti s pravili iz točke (j) člena 1(2), lahko prenesejo posamezne naloge uradnega nadzora na enega ali več nadzornih organov za ekološke proizvode. V takih primerih vsem dodelijo šifre.
4. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o kontaktnih podatkih in morebitnih spremembah kontaktnih podatkov:
- (a) pristojnih organov, določenih v skladu z odstavkom 1;
 - (b) enotnih organov, določenih v skladu s točko (b) odstavka 2;
 - (c) nadzornih organov za ekološke proizvode iz odstavka 3;
 - (d) pooblaščenih organov iz člena 25(1).

Informacije iz prvega pododstavka se dajo na voljo tudi javnosti.

5. Države članice lahko na pristojne organe iz odstavka 1 prenesejo odgovornost za izvajanje nadzora, ki je namenjen preverjanju skladnosti s pravili ali uporabe pravil, vključno s pravili, ki urejajo morebitna posebna tveganja zaradi navzočnosti tujih vrst v Uniji, in ni uradni nadzor iz člena 1(2).
6. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi načine, kako se informacije iz odstavka 4 dajo na voljo javnosti. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 4

Splošne obveznosti pristojnih organov

1. Pristojni organi:
- (a) vzpostavljene postopke in ureditve za zagotavljanje učinkovitosti in ustreznosti uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
 - (b) vzpostavljene ureditve za zagotavljanje nepristranskosti, kakovosti in doslednosti uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti na vseh ravneh;
 - (c) vzpostavljene ureditve za zagotavljanje, da osebje, ki izvaja uradni nadzor in druge uradne dejavnosti, ni v navzkrižju interesov;
 - (d) ustrezne laboratorijske zmogljivosti za analizo, preskušanje in diagnosticiranje ali dostop do teh zmogljivosti;
 - (e) dovolj ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja za učinkovito izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti ali dostop do takega osebja;
 - (f) ustrezne in pravilno vzdrževane objekte in naprave ter opremo za zagotovitev, da lahko osebje učinkovito izvaja uradni nadzor in druge uradne dejavnosti;

- (g) pravna pooblastila za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti ter sprejemanje ukrepov, določenih v tej uredbi in pravilih iz člena 1(2);
 - (h) vzpostavljene pravne postopke, s katerimi se osebju zagotovi dostop do prostorov in dokumentacije izvajalcev dejavnosti, da lahko ustrezno opravi svoje naloge;
 - (i) načrte izrednih ukrepov, ki so jih pripravljene izvajati v nujnih primerih, po potrebi v skladu s pravili iz člena 1(2).
2. Osebe, ki izvajajo uradni nadzor in druge uradne dejavnosti:
- (a) je deležno ustreznega usposabljanja na svojem področju pristojnosti, da lahko strokovno izpolnjuje svoje naloge ter dosledno izvajajo uradni nadzor in druge uradne dejavnosti;
 - (b) spremlja novosti na svojem področju pristojnosti in se po potrebi redno dodatno usposablja;
 - (c) je deležno usposabljanja glede tem iz poglavja I Priloge II ter obveznosti pristojnih organov na podlagi te uredbe.
- Pristojni organi pripravijo in izvajajo programe usposabljanja, da osebju, ki izvajajo uradni nadzor in uradne dejavnosti, zagotovijo usposabljanje iz točk (a), (b) in (c).
3. Za zagotovitev, da ima osebje pristojnih organov iz točke (e) odstavka 1 in iz odstavka 2 potrebne kvalifikacije, spretnosti ter znanje, se Komisiji v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za posebne zahteve glede usposobljenosti in usposabljanja takega osebja ob upoštevanju znanstvenega in tehničnega znanja, potrebnega za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti na vseh področjih iz člena 1(2).
4. Kadar imajo službe pristojnega organa več kot eno pristojno enoto za izvajanje uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti, se med različnimi enotami zagotovita učinkovito usklajevanje in sodelovanje.

Člen 5

Revizije pristojnih organov

1. Pristojni organi izvajajo notranje revizije ali naročijo revizije in glede na njihove rezultate sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo skladnost s to uredbo.
- Te revizije:
- (a) so predmet neodvisnega pregleda;
 - (b) se izvajajo pregledno.
2. Pristojni organi dajo na zahtevo Komisiji na voljo rezultate revizij iz odstavka 1.
3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za izvajanje revizij iz odstavka 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 6

Odločitve pristojnih organov glede fizičnih in pravnih oseb

Fizične in pravne osebe imajo v skladu z nacionalno zakonodajo pravico do pritožbe zoper odločitve, ki jih pristojni organi sprejmejo v zvezi z njimi v skladu s členom 53, členom 64(3) in (5), členom 65, členom 134(2) ter členom 135(1) in (2).

Člen 7

Obveznosti osebja pristojnih organov glede zaupnosti

1. Pristojni organi od svojega osebja zahtevajo, da ne sme razkriti informacij, ki jih pridobi pri izvajanju nalog v okviru uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti ter za katere zaradi njihove narave velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti v skladu z odstavkom 2.
2. Razen če ni nujnega javnega interesa, zaradi katerega bi bilo razkritje upravičeno, informacije, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz odstavka 1, vključujejo informacije, katerih razkritje bi škodilo:
 - (a) namenu inšpekcijskih pregledov, preiskav ali revizij;
 - (b) varstvu poslovnih interesov fizične ali pravne osebe;
 - (c) varstvu sodnih postopkov in pravnega svetovanja.
3. Odstavka 1 in 2 pristojnim organom ne preprečujeta, da objavijo ali dajo javnosti drugače na voljo informacije o rezultatu uradnega nadzora v zvezi s posameznimi izvajalci dejavnosti, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) zadevnemu izvajalcu dejavnosti se omogoči, da pred objavo ali razkritjem predloži pripombe k informacijam, ki jih imajo pristojni organi namen objaviti ali drugače dati na voljo javnosti;
 - (b) v informacijah, ki se objavijo ali dajo drugače na voljo javnosti, se upoštevajo pripombe zadevnega izvajalca dejavnosti ali pa se te informacije objavijo ali razkrijejo skupaj s takimi pripombami.

Poglavje II

Uradni nadzor

Člen 8

Splošna pravila o uradnem nadzoru

1. Pristojni organi izvajajo uradni nadzor nad izvajalci dejavnosti redno, na podlagi tveganja in z ustrezno pogostnostjo ob upoštevanju:
 - (a) znanega tveganja, povezanega z:
 - (i) živalmi in blagom;
 - (ii) dejavnostmi, ki jih nadzorujejo izvajalci dejavnosti;
 - (iii) krajem dejavnosti ali operacij izvajalcev dejavnosti;
 - (iv) uporabo proizvodov, postopkov, materialov ali snovi, ki lahko vplivajo na varnost živil ali krme, zdravje ali dobrobit živali, zdravje rastlin ali istovetnost in kakovost rastlinskega razmnoževalnega materiala ali ki

lahko v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev škodljivo vplivajo na okolje;

- (b) poročil o opravljenem uradnem nadzoru nad izvajalci dejavnosti in njihove skladnosti s pravili iz člena 1(2);
 - (c) zanesljivosti in rezultatov nadzora, ki so ga izvedli izvajalci dejavnosti sami ali ki ga je izvedla tretja oseba na njihovo zahtevo, za ugotavljanje skladnosti s pravili iz člena 1(2);
 - (d) kakršnih koli informacij, ki bi lahko nakazovale neskladnost s pravili iz člena 1(2).
2. Pristojni organi izvajajo uradni nadzor redno in dovolj pogosto, da odkrijejo morebitne namerne kršitve pravil iz člena 1(2), pri čemer poleg meril iz odstavka 1 upoštevajo tudi informacije o takih morebitnih namernih kršitvah, ki se izmenjajo v okviru mehanizmov upravne podpore iz naslova IV, in vse druge informacije o možnosti takih kršitev.
3. Uradni nadzor, ki se opravi pred dajanjem na trg ali premikom nekaterih živali in blaga za izdajo uradnih spričeval ali uradnih potrdil in se zahteva v skladu s pravili iz člena 1(2) kot pogoj za dajanje na trg ali premik živali ali blaga, se izvaja v skladu s:
- (a) s pravili iz člena 1(2);
 - (b) delegiranimi akti, ki jih Komisija sprejme v skladu s členi od 15 do 24.
4. Uradni nadzor se izvaja brez predhodnega opozorila, razen kadar:
- (a) je treba izvajalca dejavnosti o tem prej obvestiti;
 - (b) za tak uradni nadzor zaprosi izvajalec dejavnosti.
5. Uradni nadzor se izvaja tako, da pomeni čim manjšo obremenitev za izvajalce dejavnosti.
6. Pristojni organi izvajajo uradni nadzor enako skrbno ne glede na to, ali so zadevne živali in blago:
- (a) na voljo na trgu Unije in izvirajo iz države članice, v kateri se izvaja uradni nadzor, ali iz druge države članice;
 - (b) se bodo izvozili iz Unije;
 - (c) vstopajo v Unijo iz tretjih držav.
7. V obsegu, ki je nujno potreben za organizacijo uradnega nadzora, lahko namembne države članice od izvajalcev dejavnosti, ki se jim živali ali blago dostavijo iz druge države članice, zahtevajo, naj sporočijo prispetje takih živali ali blaga.

Člen 9

Osebe, postopki in dejavnosti, za katere velja uradni nadzor

V obsegu, potrebnem za preverjanje skladnosti s pravili iz člena 1(2), pristojni organi izvajajo uradni nadzor:

- (a) živali in blaga v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije;
- (b) snovi, materialov ali predmetov, ki lahko vplivajo na značilnosti živali in blaga, v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije;

- (c) izvajalcev dejavnosti ter dejavnosti in operacij pod njihovim nadzorom, njihovih prostorov in postopkov, skladiščenja, prevoza, uporabe blaga in reje živali.

Člen 10

Preglednost uradnega nadzora

1. Pristojni organi izvajajo uradni nadzor zelo pregledno in dajo na voljo javnosti ustrezne informacije v zvezi z organizacijo in izvajanjem uradnega nadzora.
Zagotovijo tudi redno in pravočasno objavljanje informacij o:
 - (a) vrsti, številu in rezultatih uradnega nadzora;
 - (b) vrsti in številu ugotovljenih neskladnosti;
 - (c) primerih, v katerih so pristojni organi ukrepali v skladu s členom 135;
 - (d) primerih, v katerih so bile naložene kazni iz člena 136.
2. Za zagotovitev enotnega izvajanja pravil iz odstavka 1 tega člena Komisija z izvedbenimi akti določi in po potrebi posodablja obliko, v kateri se objavljajo informacije iz navedenega odstavka. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
3. Pristojni organi imajo pravico, da objavijo ali drugače dajo na voljo javnosti informacije o oceni posameznih izvajalcev dejavnosti na podlagi rezultatov uradnega nadzora, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) merila ocenjevanja so objektivna, pregledna in javno dostopna;
 - (b) vzpostavljene so ustrezne ureditve za zagotavljanje doslednosti in preglednosti postopka ocenjevanja.

Člen 11

Določeni nadzorni postopki in postopki za preverjanje nadzora

1. Pristojni organi izvajajo uradni nadzor v skladu z določenimi postopki.
Ti postopki zajemajo vsebinska področja za nadzorne postopke iz poglavja II Priloge II in vsebujejo podrobna navodila za osebe, ki izvaja uradni nadzor.
2. Pristojni organi imajo vzpostavljene postopke za preverjanje skladnosti in učinkovitosti uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, ki jih izvajajo.
3. Pristojni organi:
 - (a) sprejmejo popravne ukrepe v vseh primerih, v katerih se s postopki iz odstavka 2 ugotovijo pomanjkljivosti v zvezi s skladnostjo in učinkovitostjo uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
 - (b) po potrebi posodobijo določene postopke iz odstavka 1.

Člen 12

Poročila o uradnem nadzoru

1. Pristojni organi pripravijo poročila o vsakem uradnem nadzoru, ki ga izvedejo.

Ta poročila vsebujejo:

- (a) opis namena uradnega nadzora;
 - (b) uporabljene metode nadzora;
 - (c) rezultate uradnega nadzora;
 - (d) po potrebi ukrepe, ki jih pristojni organi zahtevajo od zadevnega izvajalca dejavnosti zaradi rezultatov uradnega nadzora.
2. Pristojni organi zagotovijo izvajalcu dejavnosti, v zvezi s katerim izvedejo uradni nadzor, izvod poročila, določenega v odstavku 1.
3. Kadar se za uradni nadzor zahteva neprekinjena ali redna navzočnost osebja ali predstavnikov pristojnih organov v prostorih izvajalca dejavnosti, se poročila iz odstavka 1 pripravljajo tako pogosto, da so pristojni organi in izvajalec dejavnosti lahko:
- (a) redno obveščeni o stopnji skladnosti;
 - (b) takoj obveščeni o kakršni koli pomanjkljivosti ali neskladnosti, ugotovljeni pri uradnem nadzoru.

Člen 13

Uradni nadzor, metode in tehnike

1. Pristojni organi pri izvajanju uradnega nadzora uporabljajo nadzorne metode in tehnike, ki po potrebi vključujejo presejalni pregled, ciljni presejalni pregled, preverjanje, inšpekcijske preglede, revizije, vzorčenje, analizo, diagnosticiranje in preskuse.
2. Uradni nadzor po potrebi vključuje naslednje:
- (a) pregled nadzornih sistemov, ki so jih vzpostavili izvajalci dejavnosti, in doseženih rezultatov;
 - (b) inšpekcijski pregled:
 - (i) objektov in naprav primarnih proizvajalcev ter drugih podjetij, vključno z njihovo okolico, prostori, pisarniškimi prostori, opremo, objekti in napravami ter stroji, prevoza, pa tudi živali in blaga;
 - (ii) surovin, sestavin, pomožnih sredstev v predelavi in drugih proizvodov, ki se uporabljajo za pripravo in proizvodnjo blaga ali krmljenje ali zdravljenje živali;
 - (iii) polizdelkov;
 - (iv) proizvodov in postopkov za čiščenje in vzdrževanje ter fitofarmacevtskih sredstev;
 - (v) označevanja, predstavitve in oglaševanja;
 - (c) pregled higienskih razmer v prostorih izvajalcev dejavnosti;
 - (d) oceno postopkov dobre proizvodne prakse, dobre higienske prakse, dobre kmetijske prakse ter analize tveganj in kritičnih kontrolnih točk (HACCP);
 - (e) pregled dokumentov ali drugih evidenc, ki so lahko pomembni za oceno skladnosti s pravili iz člena 1(2);

- (f) opravljanje pogovorov z izvajalci dejavnosti in njihovim osebjem;
- (g) odčitavanje vrednosti, ki jih zapišejo merilni instrumenti izvajalcev dejavnosti;
- (h) kontrole, ki se opravijo z instrumenti pristojnih organov, da se preverijo meritve, ki jih opravijo izvajalci dejavnosti;
- (i) vsako drugo dejavnost, ki je potrebna za odkrivanje neskladnosti.

Člen 14

Obveznosti izvajalcev dejavnosti

1. Če je to potrebno za izvajanje uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti, izvajalci dejavnosti na zahtevo pristojnih organov omogočijo osebju pristojnih organov dostop do svojih:
 - (a) prostorov;
 - (b) računalniško podprtih informacijskih sistemov;
 - (c) živali in blaga;
 - (d) dokumentov in vseh drugih ustreznih informacij.
2. Izvajalci dejavnosti med uradnim nadzorom in drugimi uradnimi dejavnostmi pomagajo osebju pristojnih organov pri opravljanju njihovih nalog.
3. Izvajalec dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko:
 - (a) v celoti sodeluje s pristojnimi organi, da zagotovi učinkovito izvajanje uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti;
 - (b) da na voljo vse informacije o pošiljki na papirju ali v elektronski obliki.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
 - (a) določitvi podrobnosti za dostop pristojnih organov do računalniško podprtih informacijskih sistemov iz odstavka 1(b);
 - (b) sodelovanju med izvajalci dejavnosti in pristojnimi organi, kakor je opisano v odstavku 3.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 15

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi s proizvodi živalskega izvora, namenjenimi za prehrano ljudi

1. Uradni nadzor proizvodnje mesa vključuje:
 - (a) preverjanje zdravstvenega stanja in dobrobiti živali pred zakolom, ki ga izvede uradni veterinar ali se izvede na njegovo odgovornost;
 - (b) uradni nadzor, ki ga izvede uradni veterinar ali se izvede na njegovo odgovornost, v klavnicah, razsekovalnicah in obratih za obdelavo divjadi, da se preveri skladnost z zahtevami, ki se uporabljajo za:
 - (i) higieno pri proizvodnji mesa;
 - (ii) prisotnost ostankov veterinarskih zdravil v proizvodih živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi;

- (iii) ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi in snovmi s specifičnim tveganjem ter njihovo odstranjevanje;
 - (iv) zdravstveno varstvo in dobrobit živali.
2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi s posebnimi pravili za izvajanje uradnega nadzora nad proizvodi živalskega izvora, namenjenimi za prehrano ljudi, in živalmi, namenjenimi za proizvodnjo takih proizvodov, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 1(2), ki se uporabljajo za navedene proizvode in živali, ter za ustrezne ukrepe pristojnih organov po uradnem nadzoru. Navedeni delegirani akti določajo pravila o:
- (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v odstavku 1, členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
 - (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upoštevajo tudi posebne nevarnosti in tveganja v zvezi z vsakim proizvodom živalskega izvora in različnimi postopki obdelave tega proizvoda;
 - (c) primerih, v katerih lahko osebe klavnic sodeluje pri uradnem nadzoru in v skladu s katerimi pogoji, ter o obliki in uporabi preskusov za ocenjevanje njihovega izvajanja nalog;
 - (d) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka;
 - (e) merilih za določitev, kdaj se na podlagi analize tveganja v klavnicah in obratih za obdelavo divjadi ne zahteva navzočnost uradnega veterinarja med uradnim nadzorom iz odstavka 1.
- Kadar je to nujno potrebno zaradi tveganj, ki jih ni mogoče učinkovito obvladovati brez skupnih specifikacij za uradni nadzor ali ustrezne ukrepe pristojnih organov po takem uradnem nadzoru, se za delegirane akte, sprejete v skladu s tem odstavkom, uporabi postopek iz člena 140.
3. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov, določenih v odstavku 2, upošteva:
- (a) izkušnje, ki so jih nosilci živilske dejavnosti pridobili pri uporabi postopkov iz člena 5 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004⁴⁸;
 - (b) znanstveni in tehnološki napredek;
 - (c) pričakovanja potrošnikov glede sestave hrane in spremembe prehranskih vzorcev;
 - (d) tveganja za zdravje ljudi in živali, povezana z mesom in drugimi proizvodi živalskega izvora, namenjenimi za prehrano ljudi.
4. Če to ne preprečuje doseganja ciljev glede zdravja ljudi in živali v skladu s pravili iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 1(2), ki se uporabljajo za proizvode živalskega izvora, namenjene za prehrano ljudi, in za živali, namenjene za proizvodnjo takih proizvodov, Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov, določenih v odstavku 2, upošteva tudi:

⁴⁸ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

- (a) potrebo po lažji uporabi delegiranih aktov v malih podjetjih;
- (b) potrebo po omogočeni nadaljnji uporabi tradicionalnih metod v vseh fazah proizvodnje, predelave ali distribucije živil;
- (c) potrebe nosilcev živilske dejavnosti v regijah, za katere veljajo posebne geografske omejitve.

Člen 16

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z ostanki nekaterih snovi v živilih in krmi

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točke (a) člena 1(2), ki se uporabljajo za nekatere snovi, katerih uporaba na kmetijskih rastlinah ali živalih ali uporaba za proizvodnjo ali predelavo živil ali krme bi lahko povzročila, da bi bili ostanki teh snovi prisotni v živilih ali krmi, ter za ukrepanje pristojnih organov po uradnem nadzoru. V navedenih delegiranih aktih se upošteva potreba po zagotovitvi najnižje ravni uradnega nadzora, da se prepreči uporaba navedenih snovi, ki je v nasprotju s pravili iz točke (a) člena 1(2), poleg tega se določijo pravila o:

- (a) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upoštevajo tudi posebne nevarnosti in tveganja v zvezi z nedovoljenimi snovmi in nedovoljeno uporabo dovoljenih snovi;
- (b) posebnih dodatnih merilih in posebni dodatni vsebini poleg tistih, določenih v členu 108, za pripravo ustreznih delov večletnega nacionalnega načrta za nadzor iz člena 107(1);
- (c) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka.

Člen 17

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z živalmi, proizvodi živalskega izvora, zarodnim materialom, živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora nad živalmi, proizvodi živalskega izvora, zarodnim materialom, živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi, s katerim se preverja skladnost s pravili Unije iz točk (d) in (e) člena 1(2), ter za ukrepanje pristojnih organov po uradnem nadzoru. V navedenih delegiranih aktih se upoštevajo tveganja za zdravje živali, povezana z živalmi, proizvodi živalskega izvora in zarodnim materialom, ter tveganja za zdravje ljudi in živali, povezana z živalskimi stranskimi proizvodi ter pridobljenimi proizvodi, poleg tega se določijo pravila o:

- (a) posebnih odgovornosti in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
- (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upošteva

tudi potreba po obvladovanju posebnih nevarnosti in tveganj za zdravje živali z izvajanjem uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost z ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni, določenimi v skladu s pravili iz točke (d) člena 1(2);

- (c) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka.

Člen 18

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z zahtevami glede dobrobiti živali

1. Uradni nadzor za preverjanje skladnosti s pravili o zahtevah glede dobrobiti živali med prevozom vključuje:
 - (a) pri dolгих vožnjah med državami članicami in tretjimi državami izvajanje uradnega nadzora pred natovarjanjem za preverjanje primernosti živali za prevoz,;
 - (b) pri dolгих vožnjah domačih enoprstih kopitarjev, razen registriranih enoprstih kopitarjev, in domačega goveda, ovac, koz in prašičev med državami članicami in tretjimi državami pred vožnjo:
 - (i) uradni nadzor dnevnikov vožnje za preverjanje, da je dnevnik vožnje stvar in da je iz njega razvidna skladnost z Uredbo (ES) št. 1/2005;
 - (ii) uradni nadzor za preverjanje, da ima prevoznik, naveden v dnevniku vožnje, veljavno dovoljenje za prevoznike, potrdilo o odobritvi za prevozna sredstva za dolge vožnje ter potrdila o usposobljenosti za voznike in spremne osebe;
 - (c) na mejnih kontrolnih točkah iz člena 57(1) in izhodnih točkah:
 - (i) uradni nadzor primernosti živali, ki se prevažajo, za prevoz in prevoznih sredstev;
 - (ii) uradni nadzor za preverjanje, da prevozniki ravnaajo v skladu z veljavnimi mednarodnimi sporazumi in imajo veljavna dovoljenja za prevoznike ter potrdila o usposobljenosti za voznike in spremne osebe;
 - (iii) uradni nadzor za preverjanje, ali so se domači enoprsti kopitarji in domače govedo, ovce, koze in prašiči prevažali na dolgi vožnji oziroma se še bodo.
2. Kadar se v skladu s pravili iz točke (f) člena 1(2) zahteva izpolnjevanje nekaterih količinsko neopredeljivih standardov dobrobiti živali ali uvedba nekaterih praks, katerih izvajanja ni mogoče učinkovito preverjati samo z metodami in tehnikami uradnega nadzora iz člena 13, lahko izvajanje uradnega nadzora za preverjanje skladnosti z navedenimi pravili vključuje uporabo posebnih kazalnikov dobrobiti živali v primerih in v skladu s pogoji, ki se sprejmejo skladno s točko (f) odstavka 3.
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s pravili Unije iz točke (f) člena 1(2). V navedenih delegiranih aktih se upošteva tveganje za

dobrobit živali, povezano s kmetijskimi dejavnostmi, prevozom, zakolom ter usmrčitvijo živali, poleg tega se določijo pravila o:

- (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v odstavku 1, členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
- (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upoštevata tudi tveganje, povezano z različnimi živalskimi vrstami in prevoznimi sredstvi, ter potreba po preprečevanju neskladnih praks in omejevanju trpljenja živali;
- (c) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka;
- (d) preverjanju zahtev glede dobrobiti živali na mejnih kontrolnih točkah in izhodnih točkah ter minimalnih zahtevah, ki se uporabljajo za take izhodne točke;
- (e) posebnih merilih in pogojih za sprožitev mehanizmov upravne podpore iz naslova IV;
- (f) primerih in pogojih, v katerih lahko uradni nadzor za preverjanje skladnosti z zahtevami glede dobrobiti živali vključuje uporabo posebnih kazalnikov dobrobiti živali, ki temeljijo na merljivih merilih učinkovitosti, ter oblikovanju takih kazalnikov na podlagi znanstvenih in tehničnih dokazov.

Člen 19

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z zdravjem rastlin

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora nad rastlinami, rastlinskimi proizvodi in drugimi predmeti, s katerim se preverja skladnost s pravili Unije iz točke (g) člena 1(2), ki se uporabljajo za tako blago, ter za ukrepanje pristojnih organov po takem uradnem nadzoru. V navedenih delegiranih aktih se upoštevajo tveganja za zdravje rastlin, povezana z rastlinami, rastlinskimi proizvodi in drugimi predmeti, kar zadeva posebne organizme, škodljive za rastline, ali izvajalce dejavnosti, poleg tega se določijo pravila o:

- (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
- (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora nad vnosom posebnih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov, za katere se uporabljajo pravila iz točke (g) člena 1(2), v Unijo in nad njihovim premikanjem v Uniji ter enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upoštevajo tudi posebne nevarnosti in tveganja za zdravje rastlin v zvezi s posebnimi rastlinami, rastlinskimi proizvodi in drugimi predmeti s posebnim poreklom ali izvorom;
- (c) enotni pogostnosti uradnega nadzora, ki ga pristojni organi izvajajo nad izvajalci dejavnosti, pooblaščenimi za izdajo rastlinskih potnih listov v skladu s členom 79(1)

Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah], pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upošteva tudi, ali navedeni izvajalci dejavnosti izvajajo načrt za obvladovanje fitosanitarnih tveganj iz člena 86 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah] v zvezi z rastlinami, rastlinskimi proizvodi in drugimi predmeti, ki jih proizvajajo;

- (d) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka.

Člen 20

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z rastlinskim razmnoževalnim materialom

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora nad rastlinskim razmnoževalnim materialom, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točke (h) člena 1(2), ki se uporabljajo za tako blago, in za ukrepanje pristojnih organov po takem uradnem nadzoru. Navedeni delegirani akti določajo pravila o:

- (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
- (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upoštevajo tudi tveganja za zdravje, istovetnost, kakovost in sledljivost nekaterih kategorij rastlinskega razmnoževalnega materiala ali posebnih rodov ali vrst;
- (c) posebnih merilih in pogojih za sprožitev mehanizmov upravne podpore iz naslova IV;
- (d) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka.

Člen 21

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z gensko spremenjenimi organizmi ter gensko spremenjenimi živali in krmo

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora nad gensko spremenjenimi organizmi ter gensko spremenjenimi živali in krmo, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točk (a), (b) in (c) člena 1(2), ter za ukrepanje pristojnih organov po takem uradnem nadzoru. V navedenih delegiranih aktih se upošteva potreba po zagotovitvi najnižje stopnje uradnega nadzora za preprečevanje praks, ki so v nasprotju z navedenimi pravili, poleg tega se določijo pravila o:

- (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;

- (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora nad:
 - (i) prisotnostjo na trgu gensko spremenjenih organizmov ter gensko spremenjenih živil in krme, ki niso odobreni v skladu z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS⁴⁹ ali Uredbo (ES) št. 1829/2003;
 - (ii) gojenjem gensko spremenjenih organizmov in pravilno uporabo načrta spremljanja iz točke (e) člena 13(2) Direktive 2001/18/ES ter člena 5(5) in člena 17(5) Uredbe (ES) št. 1829/2003;
 - (iii) uporabo gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih;
- (c) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka.

Člen 22

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi s fitofarmacevtskimi sredstvi

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s pravili iz člena 1(2)(i).

V navedenih delegiranih aktih se upoštevajo tveganja, ki jih fitofarmacevtska sredstva lahko pomenijo za zdravje ljudi ali živali ali za okolje, poleg tega se določijo pravila o:

- (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
- (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotno najmanjšo pogostnost takega uradnega nadzora v zvezi s proizvodnjo, dajanjem na trg, vstopom v Unijo, označevanjem, pakiranjem, prevozom, skladiščenjem in uporabo fitofarmacevtskih sredstev, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upošteva tudi potreba po zagotavljanju varne in trajnostne rabe fitofarmacevtskih sredstev ter boju proti nezakoniti trgovini s takimi proizvodi;
- (c) enotnih posebnih zahtevah za inšpekcijske preglede naprav za nanašanje pesticidov in enotni najmanjši pogostnosti takih pregledov;
- (d) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka;
- (e) oblikovanju sistemov potrjevanja za pomoč pristojnim organom pri inšpekcijskih pregledih naprav za nanašanje pesticidov;
- (f) zbiranju informacij, spremljanju in poročanju v zvezi s sumom zastrupitve s fitofarmacevtskimi sredstvi;
- (g) zbiranju informacij, spremljanju in poročanju v zvezi s ponarejenimi fitofarmacevtskimi sredstvi in nezakonito trgovino z njimi.

⁴⁹ UL L 106, 17.4.2001, str. 1.

Člen 23

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v zvezi z ekološkimi proizvodi ter zaščitenimi označbami porekla, zaščitenimi geografskimi označbami in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točk (j) in (k) člena 1(2), ter za ukrepanje pristojnih organov po takem uradnem nadzoru.
2. V zvezi s pravili iz točke (j) člena 1(2) delegirani akti iz odstavka 1 določajo pravila o:
 - (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih od 11 do 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36, in poleg členov 25, 29, 30 in 32 za odobritev pooblaščenih organov in nadzor nad njimi;
 - (b) dodatnih zahtevah poleg zahtev iz člena 8(1) za oceno tveganja ter za določitev pogostnosti uradnega nadzora in po potrebi vzorčenja ob upoštevanju tveganja za nastanek neskladnosti;
 - (c) najmanjši pogostnosti uradnega nadzora nad izvajalci dejavnosti, opredeljenimi v točki (d) člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007, in o tem, v katerih primerih in pod kakšnimi pogoji se nekateri taki izvajalci dejavnosti izvzamejo iz nekaterih obveznosti uradnega nadzora;
 - (d) dodatnih metodah in tehnikah uradnega nadzora poleg metod in tehnik iz člena 13 ter člena 33(1) do (5) ter posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se zagotavlja sledljivost ekoloških proizvodov v vseh fazah proizvodnje, priprave in distribucije ter skladnost s pravili iz točke (j) člena 1(2);
 - (e) dodatnih merilih poleg meril iz drugega pododstavka člena 135(1) in člena 30(1) Uredbe (ES) št. 834/2007 v zvezi z ustreznim ukrepanjem, kadar se pojavi neskladnost, ter o dodatnih merilih poleg meril iz člena 135(2);
 - (f) dodatnih zahtevah poleg zahtev iz točke (f) člena 4(1) v zvezi z objekti in opremo, potrebnimi za izvajanje uradnega nadzora, ter dodatnih pogojih in obveznostih poleg pogojev in obveznosti iz členov od 25 do 30 in člena 32 za prenos nalog uradnega nadzora;
 - (g) dodatnih obveznostih glede poročanja poleg obveznosti iz členov 12 in 31 za pristojne organe, nadzorne organe za ekološke proizvode in pooblašcene organe, odgovorne za uradni nadzor;
 - (h) posebnih merilih in pogojih za sprožitev mehanizmov upravne podpore iz naslova IV.
3. V zvezi s pravili iz točke (k) člena 1(2) delegirani akti iz odstavka 1 določajo pravila o:
 - (a) dodatnih zahtevah, metodah in tehnikah poleg zahtev, metod in tehnik iz členov 11 in 13 za izvajanje uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s specifikacijami proizvodov in zahtevami za označevanje;

- (b) dodatnih metodah in tehnikah poleg metod in tehnik iz člena 13 za izvajanje uradnega nadzora, namenjenega zagotavljanju sledljivosti proizvodov, za katere se uporabljajo pravila iz točke (k) člena 1(2), v vseh fazah proizvodnje, priprave in distribucije ter zagotavljanju skladnosti z navedenimi pravili;
 - (c) posebnih dodatnih merilih in posebni dodatni vsebini poleg meril in vsebine iz člena 108 za pripravo ustreznih delov večletnega nacionalnega načrta za nadzor iz člena 107(1) ter o posebni dodatni vsebini poročila iz člena 112;
 - (d) posebnih merilih in pogojih za sprožitev mehanizmov upravne podpore iz naslova IV;
 - (e) posebnih ukrepov, ki jih je treba sprejeti poleg ukrepov iz člena 135(2) v primeru neskladnosti in resne ali ponavljajoče se neskladnosti.
4. Delegirani akti iz odstavkov 2 in 3 po potrebi odstopajo od določb te uredbe iz navedenih odstavkov.

Člen 24

Posebna pravila o uradnem nadzoru in ukrepanju pristojnih organov v primerih novo ugotovljenih tveganj v zvezi z živili in krmo

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o posebnih pravilih za izvajanje uradnega nadzora nad nekaterimi kategorijami živil ali krme, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točk od (a) do (e) člena 1(2), ter za ukrepanje pristojnih organov po takem uradnem nadzoru. Navedeni delegirani akti obravnavajo novo ugotovljena tveganja, ki bi jih živila ali krma lahko pomenila za zdravje ljudi ali živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, ali vsa taka tveganja, ki izhajajo iz novih vzorcev proizvodnje ali porabe živil ali krme ali jih ni mogoče učinkovito obvladati brez skupnih specifikacij za uradni nadzor in ukrepanje pristojnih organov po takem uradnem nadzoru, ter določajo pravila o:
 - (a) posebnih odgovornostih in nalogah pristojnih organov poleg odgovornosti in nalog, določenih v členih 4, 8 in 9, členu 10(1), členih 11, 12 in 13, členu 34(1) in (2) ter členu 36;
 - (b) enotnih posebnih zahtevah za izvajanje uradnega nadzora in enotni najmanjši pogostnosti takega uradnega nadzora, pri čemer se poleg meril iz člena 8(1) upoštevajo tudi posebne nevarnosti in tveganja v zvezi z vsako kategorijo živil in krme ter različnimi postopki obdelave te kategorije živil in krme;
 - (c) primerih, v katerih morajo pristojni organi v zvezi s posamezno neskladnostjo sprejeti enega ali več ukrepov iz člena 135(2) ali dodatne ukrepe poleg ukrepov iz navedenega odstavka.
2. Kadar je to nujno potrebno zaradi resnih tveganj za zdravje ljudi ali živali ali za okolje, se za delegirane akte, sprejete v skladu z odstavkom 1, uporabi postopek iz člena 140.

Poglavje III

Prenos posameznih nalog pristojnih organov

Člen 25

Prenos posameznih nalog uradnega nadzora s pristojnih organov

1. Pristojni organi lahko posamezne naloge uradnega nadzora prenesejo na enega ali več pooblaščenih organov ali fizičnih oseb v skladu s pogoji iz člena 26 oziroma člena 27.
2. Pristojni organi ne prenesejo pristojnosti za odločanje o ukrepih iz točke (b) člena 135(1) ter člena 135(2) in (3).

Prvi pododstavek se ne uporablja za ukrepe, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 135 ali pravili iz točke (e) člena 23(2) po izvedbi uradnega nadzora, s katerim se preverja skladnost s pravili iz točke (j) člena 1(2).
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o določitvi posebnih nalog uradnega nadzora, ki jih zaradi ohranitve neodvisnosti ali ključnih funkcij pristojnih organov ni mogoče prenesti.
4. Kadar pristojni organi prenesejo posamezne naloge uradnega nadzora za preverjanje skladnosti s pravili iz točke (j) člena 1(2) na enega ali več pooblaščenih organov, vsakemu od njih dodelijo šifro in določijo organe, ki so pristojni za odobritev pooblaščenih organov in nadzor nad njimi.

Člen 26

Pogoji za prenos posameznih nalog uradnega nadzora na pooblašcene organe

1. Prenos posameznih nalog uradnega nadzora na pooblaščen organ iz člena 25(1) je v pisni obliki in skladen z naslednjimi pogoji:
 - (a) prenos vsebuje natančen opis:
 - (i) posameznih nalog uradnega nadzora, ki jih pooblaščen organ lahko opravlja;
 - (ii) pogojev, v skladu s katerimi lahko opravlja te naloge
 - (b) pooblaščen organ:
 - (i) ima strokovno znanje in izkušnje, opremo in infrastrukturo, ki so potrebni za opravljanje posameznih nalog uradnega nadzora, prenesenih nanj;
 - (ii) ima zadostno število ustrezno usposobljenih in izkušenih članov osebja;
 - (iii) je nepristranski in ni v navzkrižju interesov, kar zadeva posamezne naloge uradnega nadzora, prenesene nanj;
 - (iv) dela in je akreditiran v skladu s standardom EN ISO/IEC 17020 „Zahteve za delovanje različnih organov, ki izvajajo kontrolo“ ali drugim standardom, če je ustrežnejši za zadevne prenesene naloge;
 - (c) vzpostavljene so ureditve za zagotavljanje učinkovitega usklajevanja med pristojnimi organi, ki prenesejo naloge, in pooblaščenim organom.

Člen 27

Pogoji za prenos posameznih nalog uradnega nadzora na fizične osebe

Pristojni organi lahko posamezne naloge uradnega nadzora prenesejo na eno ali več fizičnih oseb, kadar to omogočajo pravila iz členov od 15 do 24. Tak prenos je v pisni obliki.

Za prenos posameznih nalog uradnega nadzora na fizične osebe se uporablja člen 26(1) razen točk (b)(ii) in (b)(iv).

Člen 28

Obveznosti pooblaščenih organov in fizičnih oseb, na katere se prenesejo posamezne naloge uradnega nadzora

Pooblašчени organi ali fizične osebe, na katere se prenesejo posamezne naloge uradnega nadzora v skladu s členom 25(1):

- (a) rezultate uradnega nadzora, ki ga izvedejo, redno sporočajo pristojnim organom, ki so nanje prenesli posamezne naloge uradnega nadzora, in vedno, kadar pristojni organi to zahtevajo;
- (b) takoj obvestijo pristojne organe, ki so nanje prenesli posamezne naloge uradnega nadzora, kadar rezultati uradnega nadzora pokažejo neskladnost ali verjetno neskladnost.

Člen 29

Obveznosti pristojnih organov, ki prenesejo posamezne naloge uradnega nadzora

Pristojni organi, ki prenesejo posamezne naloge uradnega nadzora na pooblaščen organe ali fizične osebe v skladu s členom 25(1):

- (a) po potrebi organizirajo revizije ali inšpekcijske preglede takih organov ali oseb;
- (b) takoj v celoti ali delno prekličejo pooblastilo, kadar:
 - (i) so po reviziji ali inšpekcijskem pregledu iz točke (a) na voljo dokazi, da taki pooblašчени organi ali fizične osebe ne opravljajo pravilno nalog uradnega nadzora, prenesenih nanje;
 - (ii) pooblaščen organ ali fizična oseba ne sprejme ustreznih in pravočasnih ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih med revizijami ali inšpekcijskimi pregledi iz točke (a).

Člen 30

Pogoji za prenos posameznih nalog, povezanih z drugimi uradnimi dejavnostmi

1. Pristojni organi lahko prenesejo posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi, na enega ali več pooblaščenih organov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) tak prenos ni prepovedan v skladu s pravili iz člena 1(2);
 - (b) izpolnjeni so pogoji iz člena 26(1), razen točke (b)(iv).
2. Pristojni organi lahko prenesejo posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi, na eno ali več fizičnih oseb, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) tak prenos je dovoljen v skladu s pravili iz člena 1(2);

- (b) izpolnjeni so pogoji iz člena 26(1), razen točk (b)(ii) in (b)(iv).

Člen 31

Obveznosti pooblaščenih organov in fizičnih oseb, na katere se prenesejo posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi

Pooblašчени organi ali fizične osebe, na katere se v skladu s členom 30 prenesejo posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi:

- (a) rezultate drugih uradnih dejavnosti, ki jih izvedejo, redno sporočajo pristojnim organom, ki so nanje prenesli naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi, in vedno, kadar pristojni organi to zahtevajo;
- (b) takoj obvestijo pristojne organe, ki so nanje prenesli posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi, kadar rezultati drugih uradnih dejavnosti pokažejo neskladnost ali verjetno neskladnost.

Člen 32

Obveznosti pristojnih organov, ki prenesejo posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi

Pristojni organi, ki so prenesli posamezne naloge, povezane z drugimi uradnimi dejavnostmi, na pooblaščen organe ali fizične osebe v skladu s členom 30:

- (a) po potrebi organizirajo revizije ali inšpekcijske preglede takih organov ali oseb;
- (b) takoj v celoti ali delno prekličejo pooblastilo, kadar:
 - (i) so po reviziji ali inšpekcijskem pregledu iz točke (a) na voljo dokazi, da taki pooblašчени organi ali fizične osebe nanje prenesenih nalog, povezanih z drugimi uradnimi dejavnostmi, ne opravljajo pravilno;
 - (ii) pooblašчени organi ali fizične osebe ne sprejmejo ustreznih in pravočasnih ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih med revizijami ali inšpekcijskimi pregledi iz točke (a).

Poglavje IV

Vzorčenje, analize, preskusi in diagnosticiranje

Člen 33

Metode, ki se uporabljajo za vzorčenje, analize, preskuse in diagnosticiranje

1. Metode, ki se uporabljajo za vzorčenje ter za laboratorijske analize, preskuse in diagnosticiranje med uradnim nadzorom in drugimi uradnimi dejavnostmi, so skladne s pravili Unije, ki določajo te metode ali merila učinkovitosti zanje.
2. Če ni pravil Unije iz odstavka 1, uradni laboratoriji za posebne analitske, preskusne ali diagnostične potrebe uporabijo najsodobnejše metode, pri čemer upoštevajo:
 - (a) najnovejše metode, ki so na voljo in skladne z ustreznimi mednarodno priznanimi pravili ali protokoli, vključno s tistimi, ki jih je sprejel Evropski odbor za standardizacijo (CEN); ali
 - (b) če ni pravil ali protokolov iz točke (a), ustrezne metode, ki so jih razvili ali jih priporočajo referenčni laboratoriji Evropske unije in so validirane v skladu z mednarodno sprejetimi znanstvenimi protokoli; ali

- (c) če ni niti pravil ali protokolov iz točke (a) niti metod iz točke (b), metode, ki so skladne z ustreznimi pravili, določenimi na nacionalni ravni; ali
 - (d) če ni niti pravil ali protokolov iz točke (a) niti metod iz točke (b) niti nacionalnih pravil iz točke (c), ustrezne metode, ki so jih razvili ali jih priporočajo nacionalni referenčni laboratoriji in so validirane v skladu z mednarodno sprejetimi znanstvenimi protokoli; ali
 - (e) če ni niti pravil ali protokolov iz točke (a) niti metod iz točke (b) niti nacionalnih pravil iz točke (c) niti metod iz točke (d), ustrezne metode, ki so validirane v skladu z mednarodno sprejetimi znanstvenimi protokoli.
3. V okviru presejalnega pregleda, ciljnega presejalnega pregleda in drugih uradnih dejavnosti se lahko uporabi katera koli metoda iz odstavka 2, če ni pravil Unije iz odstavka 1.
4. Kadar so laboratorijske analize, preskusi ali diagnosticiranje nujno potrebni, ni pa na voljo nobene metode iz odstavkov 1 in 2, lahko zadevni nacionalni referenčni laboratorij, ali če tak nacionalni referenčni laboratorij ne obstaja, kateri koli drug laboratorij, določen v skladu s členom 36(1), do validacije ustrezne metode v skladu z mednarodno sprejetimi znanstvenimi protokoli uporablja druge metode, kot so navedene v odstavkih 1 in 2 tega člena.
5. Kadar je to mogoče, so metode, ki se uporabljajo za laboratorijsko analizo, opredeljene z ustreznimi merili iz Priloge III.
6. Odvzem vzorcev, ravnanje z njimi in njihovo označevanje se opravijo tako, da je zagotovljena njihova pravna, znanstvena in tehnična veljavnost.
7. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
- (a) metodah, ki jih je treba uporabljati za vzorčenje ter za laboratorijsko analizo, preskuse in diagnosticiranje;
 - (b) merilih učinkovitosti, analitskih, preskusnih ali diagnostičnih parametrov, merilni negotovosti in postopkih za validacijo navedenih metod;
 - (c) razlagi analitskih, preskusnih in diagnostičnih rezultatov.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 34

Drugo strokovno mnenje

1. Pristojni organi zagotovijo, da imajo izvajalci dejavnosti, katerih živali ali blago se vzorčijo, analizirajo, preskušajo ali diagnosticirajo v okviru uradnega nadzora, pravico zaprositi za drugo strokovno mnenje.

Taka pravica:

- (a) izvajalcu dejavnosti zagotavlja, da lahko vedno zahteva pregled dokumentov vzorčenja, analize, preskusa ali diagnosticiranja, ki ga opravi drug izvedenec;
- (b) kadar je to ustrezno in tehnično izvedljivo ter zlasti ob upoštevanju razširjenosti in razporeditve nevarnosti pri živalih ali blagu, pokvarljivosti vzorcev ali blaga in količine razpoložljivega substrata, lahko izvajalec dejavnosti zahteva:

- (i) da se odvzame zadostno število drugih vzorcev za drugo strokovno mnenje ali
 - (ii) kadar ni mogoče odvzeti zadostnega števila vzorcev, kot je navedeno v točki (i), da se opravi neodvisna druga analiza, preskus ali diagnosticiranje vzorca.
- 2. Prošnja izvajalca dejavnosti za drugo strokovno mnenje v skladu z odstavkom 1 ne vpliva na obveznost pristojnih organov, da hitro ukrepajo, da bi se v skladu s pravili iz člena 1(2) in to uredbo odpravila ali obvladala tveganja za zdravje ljudi, živali in rastlin ter dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje.
- 3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi postopke za enotno uporabo pravil iz odstavka 1 ter za predložitev in obravnavanje prošenj za drugo strokovno mnenje. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 35

Vzorčenje živali in blaga, ki se prodajajo prek sredstev za komuniciranje na daljavo

- 1. Za uradni nadzor nad živalmi in blagom, ki se prodajajo prek sredstev za komuniciranje na daljavo, se lahko uporabijo vzorci, ki jih pristojni organi naročijo pri izvajalcih dejavnosti, ne da bi pri tem razkrili svojo identiteto.
- 2. Pristojni organi naredijo vse potrebno za zagotovitev, da izvajalci dejavnosti, pri katerih naročijo vzorce v skladu z odstavkom 1:
 - (a) vedo, da se taki vzorci jemljejo v okviru uradnega nadzora in po potrebi analizirajo ali preskusijo za namene takega uradnega nadzora, ter
 - (b) lahko uveljavijo pravico iz člena 34(1) in zaprosijo za drugo strokovno mnenje, kadar se vzorci iz odstavka 1 analizirajo ali preskusijo.

Člen 36

Določitev uradnih laboratorijev

- 1. Pristojni organi določijo uradne laboratorije za izvajanje laboratorijskih analiz, preskusov in diagnosticiranja vzorcev, odvzetih med uradnim nadzorom in drugimi uradnimi dejavnostmi, v državi članici, na katere ozemlju navedeni pristojni organi delujejo, ali v drugi državi članici.
- 2. Pristojni organi lahko za uradni laboratorij določijo laboratorij na ozemlju druge države članice, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) vzpostavljene so ustrezne ureditve, v okviru katerih lahko izvajajo revizije in inšpekcijske preglede iz člena 38(1) ali prenesejo izvajanje takih revizij in inšpekcijskih pregledov na pristojne organe države članice, v kateri se nahaja laboratorij;
 - (b) ta laboratorij so za uradni laboratorij določili že pristojni organi države članice, na ozemlju katere stoji.
- 3. Določitev je pisna in vključuje podroben opis:
 - (a) nalog, ki jih laboratorij izvaja kot uradni laboratorij;
 - (b) pogojev, v skladu s katerimi izvaja navedene naloge;

- (c) ureditev, ki so potrebne za zagotavljanje učinkovitega usklajevanja in sodelovanja med laboratorijem in pristojnimi organi.
4. Pristojni organi lahko kot uradni laboratorij določijo samo laboratorij, ki:
- (a) ima strokovno znanje in izkušnje, opremo in infrastrukturo, ki so potrebni za opravljanje analiz, preskusov ali diagnosticiranja vzorcev;
 - (b) ima zadostno število ustrezno usposobljenih, izurjenih in izkušenih članov osebja;
 - (c) je nepristranski in ni v navzkrižju interesov, kar zadeva naloge, ki jih izvaja kot uradni laboratorij;
 - (d) lahko pravočasno zagotovi rezultate analize, preskusa ali diagnosticiranja vzorcev, odvzetih med uradnim nadzorom in drugimi uradnimi dejavnostmi;
 - (e) deluje v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 z naslovom „Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“, v skladu s katerim ga nacionalni akreditacijski organ, ki deluje v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, tudi oceni in akreditira.
5. Obseg ocene in akreditacije uradnega laboratorija iz točke (e) odstavka 4:
- (a) vključuje vse laboratorijske analitske, preskusne ali diagnostične metode, ki jih mora laboratorij uporabljati za analize, preskuse ali diagnosticiranje, kadar deluje kot uradni laboratorij;
 - (b) lahko zajema eno ali več laboratorijskih analitskih, preskusnih ali diagnostičnih metod ali skupin metod;
 - (c) se lahko določi prožno, da se lahko v obseg akreditacije poleg metod, ki jih je uradni laboratorij uporabljal, ko je dobil akreditacijo, vključijo prilagojene različice teh metod ali nove metode na podlagi validacije, ki jo opravi laboratorij sam, brez posebne ocene, ki jo nacionalni akreditacijski organ opravi pred uporabo navedenih prilagojenih ali novih metod.

Kadar noben uradni laboratorij, določen v Uniji v skladu z odstavkom 1, nima potrebnega strokovnega znanja in izkušenj, opreme, infrastrukture in osebja za opravljanje novih ali posebno neobičajnih laboratorijskih analiz, preskusov ali diagnosticiranja, lahko pristojni organi zaprosijo laboratorij ali diagnostični center, ki ne izpolnjuje ene ali več zahtev iz odstavkov 3 in 4 tega člena, naj opravi te analize, preskuse ali diagnosticiranje.

Člen 37

Obveznosti uradnih laboratorijev

1. Uradni laboratoriji takoj obvestijo pristojne organe, kadar rezultati analize, preskusa ali diagnosticiranja vzorcev pokažejo neskladnost ali verjetno neskladnost izvajalca dejavnosti.
2. Uradni laboratoriji na zahtevo referenčnega laboratorija Evropske unije ali nacionalnega referenčnega laboratorija sodelujejo v medlaboratorijskih primerjalnih preskusih, organiziranih za analize, preskuse ali diagnosticiranje, ki jih opravljajo kot uradni laboratoriji.

3. Uradni laboratoriji dajo javnosti na voljo seznam metod, ki se uporabljajo za analize, preskuse ali diagnosticiranje v okviru uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti.

Člen 38

Revizije in inšpekcijski pregledi uradnih laboratorijev

1. Pristojni organi organizirajo revizije ali inšpekcijske preglede uradnih laboratorijev, ki so jih določili v skladu s členom 36(1):
 - (a) redno;
 - (b) kadar menijo, da je potrebna revizija ali inšpekcijski pregled.
2. Pristojni organi takoj prekličejo določitev uradnega laboratorija v celoti ali samo v zvezi z nekaterimi nalogami, kadar uradni laboratorij ne sprejme ustreznih in pravočasnih ukrepov, da bi izboljšal stanje, ko rezultati revizije ali inšpekcijskega pregleda iz odstavka 1 pokažejo kar koli od naslednjega:
 - (a) uradni laboratorij ne izpolnjuje več pogojev iz člena 36(4) in (5);
 - (b) ne izpolnjuje obveznosti iz člena 37;
 - (c) ni dovolj uspešen pri medlaboratorijskih primerjalnih preskusih iz člena 37(2).

Člen 39

Odstopanja od pogoja obvezne ocene in akreditacije za nekatere uradne laboratorije

1. Z odstopanjem od točke (e) člena 36(4) lahko pristojni organi ne glede na to, ali izpolnjuje pogoj iz navedene točke, kot uradni laboratorij določijo:
 - (a) laboratorije:
 - (i) katerih edina dejavnost je odkrivanje trihinele v mesu;
 - (ii) ki za odkrivanje trihinele uporabljajo samo metode iz člena 6 Uredbe Komisije (ES) št. 2075/2005 o določitvi posebnih predpisov za uradni nadzor *Trihinel* v mesu⁵⁰;
 - (iii) ki odkrivanje trihinele opravljajo pod nadzorom pristojnih organov ali uradnega laboratorija, določenega v skladu s členom 36(1) ter ocenjenega in akreditiranega v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 z naslovom „Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“ za uporabo metod iz točke (a)(ii) tega odstavka;
 - (b) laboratorije, ki izvajajo analize ali preskuse za preverjanje skladnosti s pravili o rastlinskem razmnoževalnem materialu iz točke (h) člena 1(2);
 - (c) laboratorije, ki izvajajo samo analize, preskuse ali diagnosticiranje v okviru drugih uradnih dejavnosti, če:
 - (i) uporabljajo samo laboratorijske analitske, preskusne in diagnostične metode iz člena 33(1) ter točk (a), (b) in (c) člena 33(2);
 - (ii) opravljajo analize, preskuse ali diagnosticiranje pod nadzorom pristojnih organov ali nacionalnih referenčnih laboratorijev v zvezi z metodami, ki jih uporabljajo;

⁵⁰ UL L 338, 22.12.2005, str. 60.

- (iii) redno sodelujejo v medlaboratorijskih primerjalnih preskusih, ki jih organizirajo nacionalni referenčni laboratoriji v zvezi z metodami, ki jih uporabljajo;
 - (iv) imajo vzpostavljen sistem zagotavljanja kakovosti, da zagotovijo točne in zanesljive rezultate uporabljenih laboratorijskih analitskih, preskusnih in diagnostičnih metod.
2. Kadar se v zvezi z metodami, ki jih uporabljajo laboratoriji iz točke (c) odstavka (1), zahteva potrditev rezultata laboratorijske analize, preskusa ali diagnosticiranja, potrditveno laboratorijsko analizo, preskus ali diagnosticiranje opravi uradni laboratorij, ki izpolnjuje zahteve iz točke (e) člena 36(4).
 3. Uradni laboratoriji, določeni v skladu s točkama (a) in (c) odstavka 1, stojijo v državah članicah, na ozemlju katerih imajo sedež pristojni organi, ki jih določijo.

Člen 40

Pooblastilo za sprejetje odstopanj od pogoja obvezne ocene in akreditacije vseh laboratorijskih analitskih, preskusnih in diagnostičnih metod, ki jih uporabljajo uradni laboratoriji

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o tem, v katerih primerih in pod katerimi pogoji lahko pristojni organi v skladu s členom 36(1) kot uradne laboratorije določijo laboratorije, ki ne izpolnjujejo pogojev iz točke (e) člena 36(4) v zvezi z vsemi metodami, ki jih uporabljajo, če taki laboratoriji izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) delujejo ter so ocenjeni in akreditirani v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 za uporabo ene ali več metod, podobnih drugim metodam, ki jih uporabljajo, in reprezentativnih zanje;
- (b) redno in znatno uporabljajo metode, za katere so pridobili akreditacijo iz točke (a).

Člen 41

Začasna odstopanja od pogoja obvezne ocene in akreditacije uradnih laboratorijev

1. Z odstopanjem od točke (a) člena 36(5) lahko pristojni organi obstoječi uradni laboratorij začasno določijo kot uradni laboratorij v skladu s členom 36(1) za uporabo laboratorijske analitske, preskusne ali diagnostične metode, za katero ni pridobil akreditacije iz točke (e) člena 36(4):
 - (a) kadar se uporaba te metode na novo zahteva s pravili Unije ali
 - (b) kadar je zaradi spremembe metode, ki se uporablja, potrebna nova akreditacija ali razširitev obsega akreditacije, ki jo je laboratorij že pridobil; ali
 - (c) kadar je uporaba metode potrebna zaradi izjemnih razmer ali nastajajočega tveganja za zdravje ljudi, živali ali rastlin ter dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje.
2. Za začasno določitev iz odstavka 1 veljajo naslednji pogoji:
 - (a) uradni laboratorij je že akreditiran v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 za uporabo metode, ki je podobna metodi, ki ni vključena v obseg akreditacije;

- (b) uradni laboratorij ima vzpostavljen sistem zagotavljanja kakovosti, da zagotavlja točne in zanesljive rezultate pri uporabi metode, ki ni vključena v obseg veljavne akreditacije;
 - (c) analize, preskusi ali diagnosticiranje po navedeni metodi se opravljajo pod nadzorom pristojnih organov ali nacionalnega referenčnega laboratorija.
3. Začasna določitev iz odstavka 1 ni daljša od enega leta in se lahko enkrat obnovi še za eno leto.
4. Uradni laboratoriji, določeni v skladu z odstavkom 1 tega člena, stojijo v državah članicah, na ozemlju katerih imajo sedež pristojni organi, ki jih določijo.

Poglavje V

Uradni nadzor živali in blaga, ki vstopajo v Unijo

ODDELEK I

ŽIVALI IN BLAGO, ZA KATERE NE VELJA POSEBNI URADNI NADZOR NA MEJAH

Člen 42

Uradni nadzor živali in blaga, za katere ne velja posebni uradni nadzor na mejah

1. Pristojni organi za preverjanje skladnosti s pravili iz člena 1(2) redno izvajajo uradni nadzor nad živalmi in blagom, ki vstopajo v Unijo.
- Navedeni uradni nadzor nad živalmi in blagom, za katere se ne uporablja člen 45, se izvaja dovolj pogosto ob upoštevanju:
- (a) tveganj za zdravje ljudi, rastlin ali živali ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje, ki so povezana z različnimi vrstami živali in blaga;
 - (b) pretekle skladnosti z zahtevami pravil iz člena 1(2), ki se uporabljajo za zadevne živali ali blago:
 - (i) tretje države in obrata porekla;
 - (ii) izvoznika;
 - (iii) izvajalca dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko;
 - (c) že izvedenega nadzora nad zadevnimi živalmi in blagom;
 - (d) jamstev, ki jih dajo pristojni organi tretje države porekla glede skladnosti živali in blaga z zahtevami pravil iz člena 1(2) ali zahtevami, ki so priznane kot vsaj enakovredne tem zahtevam.
2. Uradni nadzor iz odstavka 1 se izvaja na primernih mestih na carinskem območju Unije, vključno z:
- (a) vstopno točko v Unijo;
 - (b) mejno kontrolno točko;
 - (c) točko sprostitve v prosti promet v Uniji;
 - (d) skladišči in prostori izvajalca dejavnosti, odgovornega za pošiljko.

3. Pristojni organi na mejnih kontrolnih točkah in drugih vstopnih točkah v Unijo izvajajo uradni nadzor nad naslednjimi zadevami, kadar utemeljeno menijo, da bi njihov vstop v Unijo lahko pomenil tveganje za zdravje ljudi, rastlin ali živali ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje:
 - (a) prevoznimi sredstvi, tudi kadar so prazna;
 - (b) embalažo.
4. Pristojni organi lahko izvajajo tudi uradni nadzor nad blagom, danim v enega od carinskih postopkov iz točk od (a) do (g) člena 4(16) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92.

Člen 43

Vrste uradnega nadzora živali in blaga, za katere ne velja posebni uradni nadzor na mejah

1. Uradni nadzor iz člena 42(1):
 - (a) vedno vključuje pregled dokumentov;
 - (b) vključuje pregled identitete in fizični pregled glede na tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje.
2. Pristojni organi izvajajo fizične preglede iz točke (b) odstavka 1 v ustreznih razmerah, ki omogočajo pravilno izvedbo preiskav.
3. Kadar pregledi dokumentov in identitete ter fizični pregledi iz odstavka 1 pokažejo, da živali in blago niso skladni s pravili iz člena 1(2), se uporabljajo člen 64(1), (3), (4) in (5), členi 65, 66 in 67, člen 69(1) in (2) ter člen 70(1) in (2).
4. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji lahko pristojni organi od izvajalcev dejavnosti zahtevajo, naj napovejo prispetje nekega blaga, ki bo vstopilo v Unijo.

Člen 44

Odvzeti vzorci živali in blaga, za katere ne velja posebni uradni nadzor na mejah

1. Kadar se odvzamejo vzorci živali in blaga, pristojni organi:
 - (a) obvestijo carinske organe in zadevne izvajalce dejavnosti;
 - (b) odločijo, ali se živali ali blago lahko sprostijo, preden so na voljo rezultati analize, preskusa ali diagnosticiranja vzorcev, če je zagotovljena sledljivost živali ali blaga.
2. Komisija z izvedbenimi akti:
 - (a) vzpostavi potrebne mehanizme za zagotavljanje sledljivosti živali ali blaga iz točke (b) odstavka 1;
 - (b) opredeli dokumente, ki morajo spremljati živali ali blago iz odstavka 1, ko pristojni organi odvzamejo vzorce.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

ODDELEK II

URADNI NADZOR ŽIVALI IN BLAGA NA MEJNIH KONTROLNIH TOČKAH

Člen 45

Živali in blago, za katere velja uradni nadzor na mejnih kontrolnih točkah

1. Pristojni organi za preverjanje skladnosti s pravili iz člena 1(2) na mejni kontrolni točki prvega vstopa v Unijo izvajajo uradni nadzor nad vsako pošiljko, ki vsebuje naslednje kategorije živali in blaga, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav:
 - (a) živali;
 - (b) proizvodi živalskega izvora, zarodni material in živalski stranski proizvodi;
 - (c) rastline, rastlinski proizvodi ter drugi predmeti in materiali, ki lahko vsebujejo ali širijo rastlinam škodljive organizme, s seznamov, določenih v skladu s členom 68(1) in členom 69(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah]*;
 - (d) blago s poreklom iz nekaterih tretjih držav, za katero je Komisija z izvedbenimi akti iz točke (b) odstavka 2 odločila, da je treba nad njim ob vstopu v Unijo začasno povečati pogostnost uradnega nadzora zaradi znanega ali nastajajočega tveganja ali dokazov o mogoči zelo razširjeni neskladnosti s pravili iz člena 1(2);
 - (e) živali in blago, za katere velja ukrep v nujnih primerih iz aktov, sprejetih v skladu s členom 53 Uredbe (ES) št. 178/2002, členom 249 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali]* ali členom 27(1), členom 29(1), členom 40(2), členom 41(2), členom 47(1), členom 49(2) in členom 50(2) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX *[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah]*, in v skladu s katerim je treba ob vstopu v Unijo izvajati uradni nadzor nad pošiljkami takih živali ali blaga, opredeljenih z oznakami kombinirane nomenklature;
 - (f) živali in blago, za vstop katerih v Unijo so določeni pogoji ali ukrepi z akti, ki so bili sprejeti skladno s členom 125 oziroma členom 127 ali pravili iz člena 1(2) in v skladu s katerimi je treba preveriti skladnost z navedenimi pogoji ali ukrepi ob vstopu živali ali blaga v Unijo.
2. Komisija z izvedbenimi akti:
 - (a) oblikuje sezname, na katerih so z ustreznimi oznakami kombinirane nomenklature podrobno opredeljeni živali in blago, ki spadajo v kategorije iz točk (a) in (b) odstavka 1;
 - (b) oblikuje seznam, na katerem je z oznakami kombinirane nomenklature navedeno blago, ki spada v kategorijo iz točke (d) odstavka 1, in ga po potrebi posodablja v zvezi s tveganji iz navedene točke.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o spremembah kategorij pošiljk iz odstavka 1 zaradi vključitve drugih proizvodov, ki bi lahko pomenili tveganja za zdravje ljudi, živali ali rastlin oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje.
4. Razen če akti o vzpostavitvi ukrepov ali pogojev iz točk (d), (e) in (f) odstavka 1 ne določajo drugače, se ta člen uporablja tudi za pošiljke, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, kadar niso komercialne.

Člen 46

Živali in blago, izvzeti iz uradnega nadzora na mejnih kontrolnih točkah

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih, ki določajo, v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji se naslednje kategorije živali in blaga izvzamejo iz določb člena 45:

- (a) blago, ki se pošilja kot komercialni ali tržni vzorec ali razstavni predmeti in ni namenjeno dajanju na trg;
- (b) živali in blago za znanstvene namene;
- (c) blago na prevoznih sredstvih v mednarodnem prometu, ki se ne raztovori in je namenjeno oskrbi posadke in potnikov;
- (d) blago, ki je del osebne prtljage potnikov in je namenjeno za njihovo osebno porabo;
- (e) blago v majhnih pošiljkah, ki se pošlje fizičnim osebam in ni namenjeno dajanju na trg;
- (f) hišne živali, kakor so opredeljene v točki 10 člena 4(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali];
- (g) toplotno obdelano blago, ki ne presega količin, ki jih je treba določiti v navedenih delegiranih aktih;
- (h) vse druge kategorije živali ali blaga, nad katerimi ni treba izvajati nadzora na mejnih kontrolnih točkah glede na tveganje, ki ga pomenijo.

Člen 47

Uradni nadzor na mejnih kontrolnih točkah

1. Pristojni organi izvedejo uradni nadzor nad pošiljkami, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), ob prihodu pošiljke na mejno kontrolno točko. Navedeni uradni nadzor vključuje pregled dokumentov in identitete ter fizični pregled.
2. Izvede se pregled dokumentov in identitete vseh pošiljk, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1).
3. Pogostnost izvajanja fizičnih pregledov pošiljk, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), je odvisna od tveganja, ki ga pomeni posamezna žival, blago ali kategorija živali ali blaga za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje.
4. Fizične preglede za preverjanje skladnosti z zahtevami glede zdravstvenega varstva in dobrobiti živali ali zahtevami glede zdravstvenega varstva rastlin, določenimi v pravilih iz člena 1(2), izvaja osebe z ustreznimi kvalifikacijami na veterinarskem

oziroma fitosanitarnem področju, ki ga za ta namen določijo pristojni organi, ali pa se ti pregledi izvajajo pod nadzorom takega osebj.

Kadar se taki pregledi izvajajo na živalih, jih izvaja uradni veterinar ali pa se izvajajo pod njegovim nadzorom.

5. Pristojni organi na mejnih kontrolnih točkah sistematično izvajajo uradni nadzor nad pošiljkami živali, ki se prevažajo, in prevoznimi sredstvi, da preverijo skladnost z zahtevami glede dobrobiti živali, določenimi v pravilih iz člena 1(2). Pristojni organi vzpostavijo ureditev za dajanje prednosti živalim, ki se prevažajo, in zmanjšanje zamud pri takem nadzoru.
6. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi podrobnosti predložitve pošiljk kategorij blaga iz člena 45(1), podenote, ki lahko sestavljajo posamezno pošiljko, in največje število takih podenot v posamezni pošiljki ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju hitre in učinkovite obravnave pošiljk ter uradnega nadzora, ki ga izvajajo pristojni organi.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 48

Spričevala in dokumenti, ki spremljajo pošiljke in deljene pošiljke

1. Izvirna uradna spričevala ali dokumenti ali njihovi elektronski nadomestki, ki morajo v skladu s pravili iz člena 1(2) spremljati pošiljke kategorij živali in blaga iz člena 45(1), se predložijo pristojnim organom mejne kontrolne točke, in ti jih tudi hranijo.
2. Pristojni organi mejne kontrolne točke dajo izvajalcu dejavnosti, odgovornemu za pošiljko, overjen papirni ali elektronski izvod uradnih spričeval ali dokumentov iz odstavka 1, ali če je pošiljka deljena, posamično overjene papirne ali elektronske izvode takih spričeval ali dokumentov.
3. Pošiljka se ne razdeli, dokler se ne izvede uradni nadzor in se enotni zdravstveni vstopni dokument iz člena 54 ne dopolni v skladu s členom 54(4) in členom 55(1).

Člen 49

Posebna pravila za uradni nadzor na mejnih kontrolnih točkah

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih, ki določajo:

- (a) v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji lahko pristojni organi mejne kontrolne točke odobrijo nadaljnji prevoz pošiljke, ki vsebuje kategorije živali in blaga iz člena 45(1), v končni namembni kraj, preden so na voljo rezultati fizičnih pregledov, kadar se taki pregledi zahtevajo;
- (b) roke in podrobnosti glede izvajanja pregledov dokumentov in identitete ter fizičnih pregledov pretovorjenih pošiljk, ki vsebujejo kategorije blaga iz člena 45(1);
- (c) v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji se lahko pregled identitete in fizični pregled pretovorjenih pošiljk živali, ki prispejo po zraku ali morju in nadaljujejo prevoz na istem prevoznem sredstvu, izvedeta na mejni kontrolni točki, ki ni mejna kontrolna točka prvega vstopa v Unijo;

- (d) v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji se lahko odobri tranzit pošiljk, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), ter posebni uradni nadzor takih pošiljk, ki ga je treba izvesti na mejnih kontrolnih točkah, vključno s primeri in pogoji za njihovo skladiščenje v posebej odobrenih prostih ali carinskih skladiščih.

Člen 50

Podrobnosti pregledov dokumentov in identitete ter fizičnih pregledov

Komisija za zagotovitev enotnega izvajanja pravil iz členov 47, 48 in 49 z izvedbenimi akti določi podrobnosti postopkov, ki jih je treba izvajati med pregledi dokumentov in identitete ter fizičnimi pregledi iz navedenih pravil in po teh pregledih, da se zagotovi učinkovito izvajanje navedenega uradnega nadzora. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 51

Uradni nadzor, ki se ne izvaja na mejni kontrolni točki prvega vstopa

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih, ki določajo, v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji:
 - (a) lahko pristojni organi opravijo pregled identitete in fizični pregled pošiljk, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), na kontrolnih točkah, ki niso mejne kontrolne točke, če navedene kontrolne točke izpolnjujejo zahteve iz člena 62(3) in izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s členom 62(4);
 - (b) se lahko fizični pregled pošiljk, ki so opravile pregled dokumentov in identitete na mejni kontrolni točki prvega vstopa, izvede na drugi mejni kontrolni točki v drugi državi članici;
 - (c) lahko pristojni organi na carinske organe ali druge javne organe prenesejo posamezne naloge nadzora glede:
 - (i) pošiljk iz člena 63(2);
 - (ii) osebne prtljage potnikov;
 - (iii) naročenega blaga, ki se prodaja na daljavo.
2. Točka (b) člena 54(2), točka (a) člena 55(2), členi 57, 58, 60 in 61 ter člen 62(3) in (4) se uporabljajo za kontrolne točke iz točke (a) odstavka 1.

Člen 52

Pogostnost pregledov identitete in fizičnih pregledov

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih, ki določajo kategorije živali in blaga ter pogoje, v skladu s katerimi se z odstopanjem od člena 47(2) in ob upoštevanju zmanjšanega tveganja pregledi identitete pošiljk živali in blaga iz člena 45(1):
 - (a) izvajajo manj pogosto;
 - (b) omejijo na preverjanje uradne zaščitne oznake, kadar je ta uporabljena.
2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih, ki določajo:

- (a) merila in postopke za določitev in spremembo pogostnosti izvajanja fizičnih pregledov pošiljk, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz točk (a), (b) in (c) člena 45(1), ter prilagoditev teh pregledov stopnji tveganja, povezani z navedenimi kategorijami, ob upoštevanju:
 - (i) informacij, ki jih Komisija zbira v skladu s členom 124(1);
 - (ii) rezultatov nadzora, ki ga opravijo strokovnjaki Komisije v skladu s členom 115(1);
 - (iii) poročil o skladnosti izvajalcev dejavnosti s pravili iz člena 1(2);
 - (iv) podatkov in informacij, zbranih z informacijskim sistemom iz člena 130;
 - (v) razpoložljivih znanstvenih ocen ter
 - (vi) vseh drugih informacij o tveganju, povezanem s temi kategorijami živali in blaga;
 - (b) pogoje, v skladu s katerimi lahko država članica poveča pogostnost fizičnih pregledov, določeno v skladu s točko (a), da se upoštevajo lokalni dejavniki tveganja;
 - (c) postopke za zagotovitev, da so fizični pregledi, določeni v skladu s točko (a), dovolj pogosti, da se uporabljajo pravočasno in enotno.
3. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o:
- (a) pogostnosti fizičnih pregledov za kategorije blaga iz točke (d) člena 45(1);
 - (b) pogostnosti fizičnih pregledov za kategorije živali in blaga iz točk (e) in (f) člena 45(1), če to ni določeno že v aktih iz navedenih točk.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 53

Odločitve o pošiljkah

1. Pristojni organi po opravljenem uradnem nadzoru sprejmejo odločitev o vsaki pošiljki, ki vsebuje kategorije živali in blaga iz člena 45(1), in v njej navedejo, ali je pošiljka skladna s pravili iz člena 1(2) in po potrebi z ustreznim carinskim postopkom.
2. Odločitve po fizičnem pregledu za preverjanje skladnosti z zahtevami glede zdravstvenega varstva in dobrobiti živali ali zahtevami glede zdravstvenega varstva rastlin sprejme osebe z ustreznimi kvalifikacijami na veterinarskem oziroma fitosanitarnem področju, ki ga za ta namen določijo pristojni organi.

Odločitve o pošiljkah živali sprejema uradni veterinar ali pa se sprejemajo pod njegovim nadzorom.

Člen 54

Uporaba enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta pri izvajalcu dejavnosti in pristojnih organih

1. Za vsako pošiljko, ki vsebuje kategorije živali in blaga iz člena 45(1), izvajalec dejavnosti, ki je odgovoren zanj, izpolni enotni zdravstveni vstopni dokument, v

katerem zagotovi potrebne informacije za hitro in popolno identifikacijo pošiljke in namembnega kraja.

2. Enotni zdravstveni vstopni dokument uporabljajo:
 - (a) izvajalci dejavnosti, odgovorni za pošiljke, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), da predložijo predhodno napoved prispetja navedenih pošiljk pristojnim organom mejne kontrolne točke;
 - (b) pristojni organi mejne kontrolne točke, da:
 - (i) evidentirajo rezultate izvedenega uradnega nadzora in vse odločitve, sprejete na podlagi tega, vključno z odločitvijo o zavrnitvi pošiljke;
 - (ii) prek sistema TRACES sporočajo informacije iz točke (i).
3. Izvajalci dejavnosti predložijo predhodno napoved v skladu s točko (a) odstavka (2), tako da pred fizičnim prispetjem pošiljke v Unijo izpolnijo ustrezni del enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta in ga prek sistema TRACES predložijo pristojnim organom mejne kontrolne točke.
4. Pristojni organi mejne kontrolne točke dopolnijo enotni zdravstveni vstopni dokument, takoj ko:
 - (a) se v celoti izvede uradni nadzor, ki se zahteva v skladu s členom 47(1);
 - (b) so na voljo rezultati fizičnih pregledov, kadar se zahtevajo taki pregledi;
 - (c) se sprejme odločitev o pošiljki v skladu s členom 53 in vpiše v enotni zdravstveni vstopni dokument.

Člen 55

Uporaba enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta pri carinskih organih

1. Za predložitev pošiljke, ki vsebuje kategorije živali in blaga iz člena 45(1), v nadzor ali kontrolo carinskim organom, vključno z vstopom ali obravnavo v prostih conah ali carinskih skladiščih, se zahteva, da izvajalec dejavnosti carinskim organom predloži enotni zdravstveni vstopni dokument ali njegov elektronski nadomestek, ki so ga pristojni organi mejne kontrolne točke v sistemu TRACES pravilno dopolnili.
2. Carinski organi:
 - (a) ne dovolijo vnosa pošiljke v drugačen carinski postopek, kot ga navedejo pristojni organi mejne kontrolne točke;
 - (b) dovolijo sprostitev pošiljke v prosti promet samo ob predložitvi pravilno dopolnjenega enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta, ki potrjuje, da je pošiljka skladna s pravili iz člena 1(2).
3. Kadar se carinska deklaracija za pošiljko, ki vsebuje kategorije živali ali blaga iz člena 45(1), vloži brez predložitve enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta, carinski organi zadržijo pošiljko in takoj obvestijo pristojne organe mejne kontrolne točke. Pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe v skladu s členom 64(5).

Člen 56

Oblika, roki in posebna pravila za uporabo enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta

1. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o:

- (a) obliki enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta ter navodila za njegovo predložitev in uporabo;
- (b) minimalnih rokov za predhodno napoved pošiljk, ki jo predložijo izvajalci dejavnosti v skladu s točko (a) člena 54(2), da se pristojnim organom mejne kontrolne točke omogoči pravočasno in učinkovito izvajanje uradnega nadzora.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

- 2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pravilih, ki določajo, v katerih primerih in v skladu s katerimi pogoji mora pošiljke, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), do namembnega kraja spremljati enotni zdravstveni vstopni dokument.

Člen 57

Določitev mejnih kontrolnih točk

- 1. Države članice določijo mejne kontrolne točke za izvajanje uradnega nadzora nad eno ali več kategorijami živali in blaga iz člena 45(1).
- 2. Države članice vsaj tri mesece pred določitvijo mejne kontrolne točke o tem obvestijo Komisijo. To obvestilo vključuje vse informacije, ki jih Komisija potrebuje, da preveri, ali predlagana mejna kontrolna točka izpolnjuje minimalne zahteve iz člena 62.
- 3. Komisija v treh mesecih od prejetja obvestila iz odstavka 2 obvesti državo članico:
 - (a) ali je določitev predlagane mejne kontrolne točke odvisna od uspešnega rezultata nadzora, ki ga opravijo strokovnjaki Komisije v skladu s členom 115 za preverjanje skladnosti z minimalnimi zahtevami iz člena 62;
 - (b) o datumu takega nadzora.
- 4. Država članica zadrži določitev mejne kontrolne točke, dokler je Komisija ne obvesti o uspešnem rezultatu nadzora.

Člen 58

Seznami mejnih kontrolnih točk

- 1. Vsaka država članica na spletu objavi in posodablja sezname mejnih kontrolnih točk na svojem ozemlju, ki vsebujejo naslednje informacije o vsaki mejni kontrolni točki:
 - (a) kontaktne podatke in delovni čas;
 - (b) natančen naslov in ali je to pristaniška, letališka, železniška ali cestna vstopna točka;
 - (c) kategorije živali in blaga iz člena 45(1), vključene v obseg določitve mejne kontrolne točke;
 - (d) opremo in prostore, ki so na voljo za izvajanje uradnega nadzora nad vsako kategorijo živali in blaga, za katero je mejna kontrolna točka določena;
 - (e) količino obravnavanih živali in blaga na koledarsko leto za vsako kategorijo živali in blaga iz člena 45(1), za katero je mejna kontrolna točka določena.
- 2. Komisija z izvedbenimi akti določi obliko, kategorije, kratice za določitve in druge informacije, ki jih države članice uporabljajo na seznamih mejnih kontrolnih točk.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 59

Preklic odobritev in ponovna določitev obstoječih subjektov mejnega nadzora

1. Odobritve mejnih kontrolnih točk v skladu s členom 6 Direktive Sveta 97/78/ES in členom 6 Direktive Sveta 91/496/EGS ter določitve vstopnih točk v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 669/2009 in členom 13(c)(4) Direktive Sveta 2000/29/ES se prekličejo.
2. Države članice lahko mejne kontrolne točke, določene vstopne točke in vstopne točke iz odstavka 1 znova določijo kot mejne kontrolne točke v skladu s členom 57(1), če so izpolnjene minimalne zahteve iz člena 62.
3. Člen 57(2) in (3) se za ponovno določitev iz odstavka 2 ne uporablja.

Člen 60

Preklic določitve mejnih kontrolnih točk

1. Če mejne kontrolne točke ne izpolnjujejo več zahtev iz člena 62, države članice:
 - (a) prekličejo določitev iz člena 57(1) v zvezi z vsemi ali nekaterimi kategorijami živali in blaga, za katere so bile mejne kontrolne točke določene;
 - (b) umaknejo te mejne kontrolne točke s seznamov iz člena 58(1) v zvezi s tistimi kategorijami živali in blaga, za katere se prekliče določitev.
2. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o preklicu določitve mejne kontrolne točke, kakor je določen v odstavku 1, in razlogih za tak preklic.
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o primerih, v katerih se lahko mejne kontrolne točke, katerih določitev je bila v skladu s točko (a) odstavka 1 samo delno preklicana, ponovno določijo z odstopanjem od določb člena 57, in postopkih za tako ponovno določitev.

Člen 61

Začasni preklic določitve mejnih kontrolnih točk

1. Država članica takoj začasno prekliče določitev mejne kontrolne točke in odredi ustavitve njenih dejavnosti v zvezi z vsemi ali nekaterimi kategorijami živali in blaga, za katere je bila mejna kontrolna točka določena, kadar bi take dejavnosti lahko povzročile tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje.
2. Države članice takoj obvestijo Komisijo in druge države članice o vsakem začasnem preklicu določitve mejne kontrolne točke in razlogih zanj.
3. Države članice označijo začasni preklic določitve mejne kontrolne točke na seznamih iz člena 58(1).
4. Države članice odpravijo začasni preklic iz odstavka 1, takoj ko:
 - (a) se pristojni organi prepričajo, da tveganja iz odstavka 1 ni več;
 - (b) sporočijo Komisiji in drugim državam članicam informacije, na podlagi katerih se začasni preklic odpravi.

5. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi postopke za izmenjavo informacij in sporočil iz odstavka 2 in točke (b) odstavka 4.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 62

Minimalne zahteve za mejne kontrolne točke

1. Mejne kontrolne točke so v neposredni bližini vstopnih točk v Unijo in na ustrezno opremljenem kraju, da ga carinski organi lahko določijo v skladu s členom 38(1) Uredbe (EGS) št. 2913/92.
2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o primerih, v katerih je lahko mejna kontrolna točka nekoliko oddaljena od vstopne točke v Unijo zaradi posebnih geografskih omejitev, in pogojih, v skladu s katerimi je to mogoče.
3. Mejne kontrolne točke imajo:
 - (a) dovolj ustrezno usposobljenega osebja;
 - (b) primerne prostore glede na lastnosti in količino obravnavanih kategorij živali in blaga;
 - (c) opremo in prostore, ki omogočajo izvajanje uradnega nadzora nad vsako kategorijo živali in blaga, za katero je mejna kontrolna točka določena;
 - (d) vzpostavljene ureditve, ki po potrebi zagotavljajo dostop do druge opreme, prostorov in storitev, potrebnih za ukrepanje v skladu s členi 63, 64 in 65 v primeru suma, neskladnih pošilk ali pošilk, ki pomenijo tveganje;
 - (e) načrt izrednih ukrepov, s katerim se zagotovita nemoteno izvajanje uradnega nadzora in učinkovito ukrepanje v skladu s členi 63, 64 in 65 v primeru nepredvidljivih in nepričakovanih okoliščin ali dogodkov;
 - (f) tehnologijo in opremo, ki sta potrebni za učinkovito delovanje sistema TRACES, in če je to ustrezno, drugih računalniško podprtih informacijskih sistemov, potrebnih za obdelavo in izmenjavo podatkov in informacij;
 - (g) dostop do storitev uradnih laboratorijev, ki lahko zagotovijo analitske, preskusne in diagnostične rezultate v ustreznih rokih in so opremljeni s primernimi informacijskimi orodji, da lahko po potrebi vnesejo rezultate opravljenih analiz, preskusov ali diagnosticiranja v sistem TRACES;
 - (h) ustrezne ureditve za primerno obravnavo različnih kategorij živali in blaga ter preprečevanje tveganj, ki bi jih lahko povzročila navzkrižna kontaminacija;
 - (i) ureditve za skladnost z ustreznimi standardi biološke zaščite, da se prepreči širjenje bolezni v Unijo.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti podrobno opredeli zahteve iz odstavka 3, da bi se upoštevale posebne značilnosti in logistične potrebe, povezane z izvajanjem uradnega nadzora in uporabo ukrepov, sprejetih v skladu s členom 64(3) in (5) ter členom 65 v zvezi z različnimi kategorijami živali in blaga iz člena 45(1).

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

ODDELEK III

UKREPANJE OB SUMU NA NESKLADNOST IN OB NESKLADNOSTI ŽIVALI IN BLAGA IZ TRETJIH DRŽAV

Člen 63

Sum na neskladnost in okrepitev uradnega nadzora

1. Ob sumu na neskladnost pošiljk, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), s pravili iz člena 1(2) pristojni organi izvedejo uradni nadzor, da ta sum potrdijo ali ovržejo.
2. Nad pošiljkami živali in blaga, ki jih izvajalci dejavnosti ne prijavijo kot pošiljke, ki vsebujejo kategorije živali in blaga iz člena 45(1), pristojni organi izvedejo uradni nadzor, kadar utemeljeno menijo, da pošiljka vsebuje take kategorije živali ali blaga.
3. Pristojni organi pošiljke iz odstavkov 1 in 2 uradno pridržijo, dokler nimajo na voljo rezultatov uradnega nadzora iz navedenih odstavkov.

Po potrebi se navedene pošiljke izolirajo ali pošljejo v karanteno, živali pa se nastanijo, hranijo, oskrbujejo z vodo in zdravijo, dokler niso na voljo rezultati uradnega nadzora.
4. Kadar pristojni organi izvajalca dejavnosti utemeljeno sumijo goljufivega ravnanja ali na podlagi uradnega nadzora domnevajo, da gre za resno ali ponavljajočo se kršitev pravil iz člena 1(2), po potrebi poleg izvedbe ukrepov iz člena 64(3) okrepijo uradni nadzor nad pošiljkami z istim poreklom oziroma namembnostjo.
5. Pristojni organi Komisiji in državam članicam prek sistema TRACES sporočijo svojo odločitev o izvajanju okrepljenega uradnega nadzora iz odstavka 4 in navedejo domnevno goljufivo ravnanje ali ponavljajočo se kršitev.
6. Komisija z izvedbenimi akti določi postopke, v skladu s katerimi pristojni organi usklajeno izvajajo okrepljen uradni nadzor iz odstavkov 4 in 5.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 64

Ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z neskladnimi pošiljkami, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav

1. Pristojni organi uradno pridržijo vsako pošiljko živali ali blaga, ki vstopa v Unijo iz tretjih držav in ni skladna s pravili iz člena 1(2), ter zavrnejo njen vstop v Unijo.

Po potrebi se vsaka taka pošiljka izolira ali pošlje v karanteno, živali iz te pošiljke pa se nastanijo in zdravijo v ustreznih razmerah, dokler se ne sprejme nadaljnja odločitev.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi podrobnosti glede osamitve in karantene iz drugega pododstavka odstavka 1.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
3. Če je to mogoče, pristojni organi zaslišijo izvajalca dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko, nato pa takoj odredijo, naj ta:
 - (a) uniči pošiljko, po potrebi v skladu s pravili iz člena 1(2); ali

- (b) znova odpremi pošiljko iz Unije v skladu s členom 70(1) in (2) ali
 - (c) da pošiljko v posebno obdelavo v skladu s členom 69(1) in (2) ali sprejme kateri koli drug ukrep, potreben za zagotovitev skladnosti s pravili iz člena 1(2), ter po potrebi določi pošiljko za namene, za katere prvotno ni bila predvidena.
4. Pristojni organi o vsaki odločitvi o zavrnitvi vstopa pošiljke iz odstavka 1 ter vsaki odredbi, izdani v skladu z odstavkoma 3 in 5 ter členom 65, takoj obvestijo:
- (a) Komisijo;
 - (b) pristojne organe drugih držav članic;
 - (c) carinske organe;
 - (d) pristojne organe tretje države porekla;
 - (e) izvajalca dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko.
- Navedeno obvestilo se pošlje prek računalniškega sistema za upravljanje informacij iz člena 130(1).
5. Če se pošiljka, ki vsebuje kategorije živali ali blaga iz člena 45(1), ne predloži v uradni nadzor iz navedenega člena ali se ne predloži v skladu z zahtevami iz člena 48(1) in (3) ter člena 54(1), (2) in (3) ali pravili, sprejetimi skladno s členom 46, členom 47(6), členom 49, členom 51(1) ter členom 56, pristojni organi odredijo, naj se zadrži ali odpokliče in takoj uradno pridrži.
- Za take pošiljke se uporabljajo odstavki 1, 3 in 4 tega člena.

Člen 65

Ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z živalmi ali blagom, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav in pomenijo tveganje

Kadar uradni nadzor pokaže, da pošiljka živali ali blaga pomeni tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, se taka pošiljka izolira ali pošlje v karanteno, živali iz nje pa se nastanijo in zdravijo v ustreznih razmerah do sprejetja nadaljnje odločitve.

Pristojni organi zadevno pošiljko uradno pridržijo in takoj:

- (a) odredijo, naj izvajalec dejavnosti uniči pošiljko, po potrebi v skladu s pravili iz člena 1(2), ter sprejme vse ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi varovanje zdravja ljudi, živali ali rastlin, dobrobit živali ali varstvo okolja; ali
- (b) dajo pošiljko v posebno obdelavo v skladu s členom 69(1) in (2).

Člen 66

Nadaljnje ukrepanje po odločitvah, sprejetih v zvezi z neskladnimi pošiljkami, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav

1. Pristojni organi:
- (a) razveljavijo uradna spričevala in druge dokumente, ki spremljajo pošiljke, v zvezi s katerimi se izvajajo ukrepi v skladu s členom 64(3) in (5) ter členom 65;

- (b) sodelujejo v skladu z naslovom IV, da sprejmejo morebitne dodatne ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da v Unijo ni mogoče znova vnesti pošiljk, katerih vstop je bil zavrnjen v skladu s členom 64(1).
2. Pristojni organi v državi članici, v kateri je bil izveden uradni nadzor, nadzorujejo uporabo ukrepov, odrejenih v skladu s členom 64(3) in (5) ter členom 65, za zagotovitev, da pošiljka ne škoduje zdravju ljudi, živali ali rastlin, dobrobiti živali ali okolju, medtem ko se ti ukrepi uporabljajo ali dokler se ne začnejo uporabljati.
- Po potrebi se taka uporaba ukrepov opravi pod nadzorom pristojnih organov druge države članice.

Člen 67

Neizvedba ukrepov, ki jih pristojni organi odredijo izvajalcu dejavnosti

1. Izvajalec dejavnosti takoj izvede vse ukrepe, ki jih pristojni organi odredijo v skladu s členom 64(3) in (5) ter členom 65, najpozneje pa v 60 dneh od dne, ko pristojni organi obvestijo izvajalca dejavnosti o svoji odločitvi v skladu s členom 64(4).
2. Če izvajalec dejavnosti ne ukrepa, pristojni organi po izteku 60-dnevnega roka odredijo:
- (a) uničenje pošiljke ali kateri koli drug ustrezen ukrep;
 - (b) v primerih iz člena 65 uničenje pošiljke v ustreznih prostorih čim bližje mejni kontrolni točki ter sprejetje vseh ukrepov, ki so potrebni, da se zagotovi varovanje zdravja ljudi, živali ali rastlin, dobrobit živali ali varstvo okolja.
3. Pristojni organi lahko obdobje iz odstavkov 1 in 2 tega člena podaljšajo za toliko časa, kolikor traja pridobitev rezultatov drugega strokovnega mnenja iz člena 34, če to ne škoduje zdravju ljudi, živali ali rastlin ali dobrobiti živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev okolju.

Člen 68

Skladnost uporabe členov 64 in 65

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila, s katerimi se na vseh mejnih kontrolnih točkah iz člena 57(1) in kontrolnih točkah iz točke (a) člena 51(1) zagotovi skladnost odločitev, ukrepov in odredb, ki jih pristojni organi sprejmejo v skladu s členoma 64 in 65, v obliki navodil, ki jih morajo pristojni organi upoštevati pri odzivanju na splošne ali ponavljajoče se primere neskladnosti ali tveganja.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 69

Posebna obdelava pošiljk

1. Posebna obdelava pošiljk iz točke (c) člena 64(3) in točke (b) člena 65 lahko po potrebi vključuje:
- (a) obdelavo ali predelavo, po potrebi vključno z dekontaminacijo, pri čemer je razredčitev izključena, da je pošiljka skladna z zahtevami pravil iz člena 1(2) ali zahtevami tretje države ponovne odpreme;

- (b) vse druge načine obdelave, primerne za varno prehrano živali ali ljudi ali za druge namene kot za prehrano živali ali ljudi.
2. Posebna obdelava iz odstavka 1:
- (a) se opravi učinkovito in zagotavlja, da se odpravijo vsa tveganja za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje;
 - (b) se dokumentira in izvaja pod nadzorom pristojnih organov;
 - (c) izpolnjuje zahteve, določene v pravilih iz člena 1(2).
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o zahtevah in pogojih, v skladu s katerimi se izvaja posebna obdelava iz odstavka 1.
- Če ni pravil, sprejetih z delegiranimi akti, se taka posebna obdelava izvaja v skladu z nacionalnimi pravili.

Člen 70 *Ponovna odprema pošiljk*

1. Pristojni organi omogočijo ponovno odpremo pošiljk, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) namembni kraj je dogovorjen z izvajalcem dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko;
 - (b) izvajalec dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko, je najprej obvestil pristojne organe tretje države porekla ali namembne tretje države, če sta različni, o razlogih in okoliščinah zavrnitve vstopa zadevne pošiljke živali ali blaga v Unijo;
 - (c) pristojni organi namembne tretje države, kadar ta ni tretja država porekla, so obvestili pristojne organe države članice, da so pripravljeni sprejeti pošiljko;
 - (d) če so v pošiljkah živali, je ponovna odprema skladna z zahtevami glede dobrobiti živali.
2. Pogoja iz točk (b) in (c) odstavka 1 se ne uporabljata za pošiljke, ki vsebujejo kategorije blaga iz točke (c) člena 45(1).
3. Komisija z izvedbenimi akti opredeli postopke za izmenjavo informacij in obvestila iz odstavka 1.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 71 *Odobritev predizvoznega nadzora, ki ga izvajajo tretje države*

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti odobri posebni predizvozni nadzor pošiljk živali in blaga, ki ga izvaja tretja država pred izvozom v Unijo, za preverjanje, da izvožene pošiljke izpolnjujejo zahteve pravil iz člena 1(2). Odobritev se uporablja samo za pošiljke s poreklom iz zadevne tretje države in lahko zadeva eno ali več kategorij živali ali blaga.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
2. V odobritvi iz odstavka 1 so opredeljeni:

- (a) največja pogostnost uradnega nadzora, ki ga morajo pristojni organi držav članic izvajati ob vstopu pošiljk v Unijo, kadar ni utemeljenega suma na neskladnost s pravili iz člena 1(2) ali goljufivega ravnanja;
 - (b) uradna spričevala, ki morajo spremljati pošiljke ob vstopu v Unijo;
 - (c) vzorec takih spričeval;
 - (d) pristojni organi tretje države, ki so odgovorni za izvajanje predizvoznega nadzora;
 - (e) po potrebi vsi pooblaščen organi, na katere lahko navedeni pristojni organi prenesejo nekatere naloge. Tak prenos se lahko odobri le, če izpolnjuje merila iz členov od 25 do 32 ali enakovredne pogoje.
3. Odobritev iz odstavka 1 se lahko tretji državi podeli le, če razpoložljivi dokazi, in kadar je to ustrezno, nadzor Komisije, opravljen v skladu s členom 119, pokažejo, da sistem uradnega nadzora v navedeni tretji državi lahko zagotavlja, da:
- (a) pošiljke živali ali blaga, ki se izvozijo v Unijo, izpolnjujejo zahteve pravil iz člena 1(2) ali enakovredne zahteve;
 - (b) je nadzor, ki se izvede v tretji državi pred odpremo v Unijo, dovolj učinkovit, da nadomesti ali zmanjša pogostnost pregledov dokumentov in identitete ter fizičnih pregledov, določenih v pravilih iz člena 1(2).
4. Pristojni organi ali pooblaščen organi, opredeljeni v odobritvi:
- (a) so odgovorni za stike z Unijo;
 - (b) zagotovijo, da uradna spričevala iz točke (b) odstavka 2 spremljajo vsako nadzorovano pošiljko.
5. Komisija z izvedbenimi akti določi podrobna pravila in merila za odobritev predizvoznega nadzora, ki ga izvajajo tretje države v skladu z odstavkom 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 72

Neskladnost z odobritvijo in preklic odobritve predizvoznega nadzora, ki ga izvajajo tretje države

1. Kadar se pri uradnem nadzoru pošiljk s kategorijami živali in blaga, v zvezi s katerimi je odobren posebni predizvozni nadzor v skladu s členom 71(1), ugotovijo resne in ponavljajoče se neskladnosti s pravili iz člena 1(2), države članice takoj:
- (a) obvestijo Komisijo in druge države članice ter zadevne izvajalce dejavnosti prek sistema TRACES, poleg tega pa zaprosijo za upravno pomoč v skladu s postopki iz naslova IV;
 - (b) uvedejo uradni nadzor nad povečanim številom pošiljk iz zadevne tretje države, in kadar je to potrebno za pravilen analitski pregled stanja, zadržijo ustrezno število vzorcev v primernih razmerah za skladiščenje.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti prekliče odobritev iz člena 71(1), kadar se po uradnem nadzoru iz odstavka 1 izkaže, da zahteve člena 71(3) in (4) niso več izpolnjene.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 73

Sodelovanje organov v zvezi s pošiljkami, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav

1. Pristojni organi, carinski organi in drugi organi držav članic tesno sodelujejo za zagotovitev, da se uradni nadzor nad pošiljkami živali in blaga, ki vstopajo v Unijo, izvaja v skladu z zahtevami te uredbe.

Za ta namen pristojni organi, carinski organi in drugi organi:

- (a) zagotovijo vzajemni dostop do informacij, ki so pomembne za organizacijo in opravljanje njihovih dejavnosti v zvezi z živalmi in blagom, ki vstopajo v Unijo;
 - (b) zagotovijo pravočasno izmenjavo takih informacij, tudi elektronsko.
2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme enotna pravila o ureditvi sodelovanja, ki jo morajo vzpostaviti pristojni organi, carinski organi in drugi organi iz odstavka 1, da zagotovijo:
 - (a) pristojnim organom dostop do informacij, ki jih potrebujejo za hitro in popolno identifikacijo pošiljk živali in blaga, ki vstopajo v Unijo in nad katerimi se v skladu s členom 45(1) izvaja uradni nadzor na mejni kontrolni točki;
 - (b) vzajemno posodabljanje informacij, ki jih pristojni organi, carinski organi in drugi organi zbirajo o pošiljkah živali in blaga, ki vstopajo v Unijo, z izmenjavo informacij ali usklajevanjem zadevnih naborov podatkov;
 - (c) hitro sporočanje odločitev, ki jih taki organi sprejmejo na podlagi informacij iz točk (a) in (b).

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 74

Sodelovanje organov v zvezi s pošiljkami, za katere ne velja posebni nadzor na mejah

1. Za pošiljke živali in blaga, ki niso pošiljke, za katere velja nadzor ob vstopu v Unijo v skladu s členom 45(1), in za katere je bila vložena carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet v skladu s členom 4(17) in členi od 59 do 83 Uredbe (EGS) št. 2913/92, se uporabljajo odstavki 2, 3 in 4.
2. Carinski organi zadržijo sprostitev v prosti promet, če utemeljeno menijo, da bi lahko pošiljka pomenila tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje, in o takem zadržanju takoj obvestijo pristojne organe.
3. Pošiljka, katere sprostitev v prosti promet je zadržana v skladu z odstavkom 2, se v prosti promet sprostijo, če pristojni organi v treh delovnih dneh od zadržanja sprostitev ne zaprosijo carinskih organov, naj zadržanje podaljšajo, ali jih obvestijo, da ni tveganja.
4. Kadar pristojni organi menijo, da obstaja tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje:
 - (a) dajo carinskim organom navodila, naj ne sprostijo pošiljke v prosti promet in naj na trgovinskem računu, ki spremlja pošiljko, in vseh drugih ustreznih spremnih dokumentih navedejo naslednjo izjavo:

„Proizvod predstavlja tveganje – sprostitve v prosti promet ni dovoljena – Uredba (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]“;

- (b) brez soglasja pristojnih organov ni dovoljen noben drug carinski postopek;
 - (c) se uporabljajo člen 64(1), (3), (4) in (5), členi 65, 66 in 67, člen 69(1) in (2) ter člen 70(1) in (2).
5. Kadar carinski organi utemeljeno menijo, da bi lahko pošiljke živali in blaga, ki niso pošiljke, za katere velja nadzor ob vstopu v Unijo v skladu s členom 45(1), in za katere ni bila vložena carinska deklaracija za sprostitve v prosti promet, pomenile tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, pošljejo vse ustrezne informacije carinskim organom v končnih namembnih državah članicah.

Člen 75

Pravila za posebni uradni nadzor in ukrepanje po izvajanju takega nadzora

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi s pravili za izvajanje posebnega uradnega nadzora in sprejetje ukrepov v primerih neskladnosti zaradi upoštevanja posebnosti naslednjih kategorij živali in blaga ali načinov njihovega prevoza ali sredstev, s katerimi se prevažajo:
- (a) pošiljk svežih ribiških proizvodov, ki jih neposredno iztavori ribiško plovilo pod zastavo tretje države v pristaniščih, ki jih države članice določijo v skladu s členom 5(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvrčanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2004 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999⁵¹;
 - (b) pošiljk neodrte dlakaste divjadi;
 - (c) pošiljk kategorij blaga iz točke (b) člena 45(1), ki se skladiščijo v posebej odobrenih prostih ali carinskih skladiščih ali ne in se dostavijo na plovila, ki zapuščajo Unijo, ter so namenjene oskrbi ladje ali oskrbi posadke in potnikov;
 - (d) lesene embalaže;
 - (e) krme in živil, ki se prevažajo z živalmi za njihovo prehrano;
 - (f) živali in blaga, ki se naročijo s prodajo na daljavo in dostavijo iz tretje države na naslov v Uniji, ter potrebnih zahtev glede priglasitve, da se omogoči ustrezno izvajanje uradnega nadzora;
 - (g) rastlinskih proizvodov, ki bi lahko zaradi svojega nadaljnjega namembnega kraja povzročili tveganje širjenja kužnih ali nalezljivih bolezni živali;
 - (h) pošiljk s kategorijami živali in blaga iz točk (a), (b) in (c) člena 45(1), ki izvirajo iz Unije in se vanjo vrnejo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop;
 - (i) blaga v razsutem stanju, ki vstopa v Unijo iz tretje države, ne glede na to, ali v celoti izvira iz te tretje države;

⁵¹ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.

- (j) pošiljk blaga iz člena 45(1), ki prihajajo z ozemlja Hrvaške in so v tranzitu prek ozemlja Bosne in Hercegovine pri Neumu („neumski koridor“) pred ponovnim vstopom na ozemlje Hrvaške na vstopnih točkah Klek ali Zaton Doli;
 - (k) živali in blaga, izvezetih iz določb člena 45 v skladu s členom 46.
2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi s pogoji za spremljanje prevoza in prispetja pošiljk nekaterih živali in blaga od vstopne mejne kontrolne točke do obrata v namembnem kraju v Uniji ali izstopne mejne kontrolne točke.
3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
- (a) vzorcev uradnih spričeval in pravil za izdajo takih spričeval;
 - (b) obliki dokumentov, ki morajo spremljati kategorije živali ali blaga iz odstavka 1.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Poglavje VI

Financiranje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti

Člen 76

Splošna pravila

1. Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezna finančna sredstva za osebje in druga sredstva, ki jih pristojni organi potrebujejo za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti.
2. Poleg pristojbin, ki se pobirajo v skladu s členom 77, lahko države članice pobirajo tudi pristojbine za kritje stroškov, ki nastanejo zaradi uradnega nadzora, ki ni uradni nadzor iz člena 77(1) in (2).
3. To poglavje se uporablja tudi v primeru prenosa posameznih nalog uradnega nadzora v skladu s členom 25.
4. Države članice se posvetujejo z zadevnimi izvajalci dejavnosti o metodah za izračun pristojbin iz člena 77.

Člen 77

Obvezne pristojbine

1. Za zagotovitev, da imajo pristojni organi na voljo ustrezna sredstva za izvajanje uradnega nadzora, pristojni organi pobirajo pristojbine za pokritje stroškov, ki jih imajo v zvezi z:
 - (a) izvajanjem uradnega nadzora, s katerim preverjajo, da pravila iz člena 1(2) izpolnjujejo naslednji izvajalci dejavnosti:
 - (i) nosilci živilske dejavnosti, kakor so opredeljeni v členu 3(3) Uredbe (ES) št. 178/2002 in ki so registrirani, ali odobreni, ali registrirani in odobreni v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 852/2004;
 - (ii) nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, kakor so opredeljeni v členu 3(6) Uredbe (ES) št. 178/2002 in ki so registrirani ali odobreni v skladu s

členoma 9 in 10 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 o zahtevah glede higiene krme⁵²;

- (iii) izvajalci poslovne dejavnosti, kakor so opredeljeni v točki 7 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah];
 - (iv) izvajalci poslovne dejavnosti, kakor so opredeljeni v točki 6 člena 3 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o pridelavi rastlinskega razmnoževalnega materiala in omogočanju njegove dostopnosti na trgu];
 - (b) izvajanjem uradnega nadzora za izdajo uradnih spričeval ali nadzorovanje izdaje uradnih potrdil skladnosti;
 - (c) izvajanjem uradnega nadzora za preverjanje, da so izpolnjeni pogoji:
 - (i) za pridobitev in ohranitev odobritve iz člena 6 Uredbe (ES) št. 852/2004 ali členov 9 in 10 Uredbe (ES) št. 183/2005;
 - (ii) za pridobitev in ohranitev dovoljenja iz členov 84, 92 in 93 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah];
 - (iii) za pridobitev in ohranitev dovoljenja iz člena 25 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o pridelavi rastlinskega razmnoževalnega materiala in omogočanju njegove dostopnosti na trgu];
 - (d) uradnim nadzorom, ki ga pristojni organi izvajajo na mejnih kontrolnih točkah ali kontrolnih točkah iz točke (a) člena 51(1).
2. Za namene odstavka 1 uradni nadzor iz točke (a) navedenega odstavka vključuje uradni nadzor, s katerim se preverja skladnost z ukrepi, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 137 te uredbe, členom 53 Uredbe (ES) št. 178/2002, členom 27(1), členom 29(1), členom 40(2), členom 41(2), členom 47(1), členom 49(2) in členom 50(2) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah], členoma 41 in 144 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o pridelavi rastlinskega razmnoževalnega materiala in omogočanju njegove dostopnosti na trgu] ter delom VI Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali], razen če se v skladu s sklepom o določitvi ukrepov zahteva drugače.
3. Za namene odstavka 1:
- (a) uradni nadzor iz točke (a) navedenega odstavka ne vključuje uradnega nadzora, ki se izvaja za preverjanje skladnosti z začasnimi omejitvami, zahtevami ali drugimi ukrepi za obvladovanje bolezni, ki jih pristojni organi sprejmejo v skladu s členom 55(1), členi 56, 61, 62, 64 in 65, členom 68(1) ter členom 69, in pravili, sprejetimi v skladu s členom 55(2), členoma 63 in 67 ter členom 68(2) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali] in členom 16 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX

⁵²

UL L 35, 8.2.2005, str. 1.

[za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah];

- (b) uradni nadzor iz točk (a) in (b) navedenega odstavka ne vključuje uradnega nadzora, ki se izvaja za preverjanje skladnosti s pravili iz člena 1(2)(j) in (k).

Člen 78

Stroški

1. Pristojni organi pobirajo pristojbine v skladu s členom 77, da si povrnejo naslednje stroške:
 - (a) plače osebja, vključno s podpornim osebjem, ki sodeluje pri izvajanju uradnega nadzora, stroške njihovega socialnega in pokojninskega zavarovanja ter zavarovanja;
 - (b) stroške objektov, naprav in opreme, vključno s stroški vzdrževanja in zavarovanja;
 - (c) stroške potrošnega materiala, storitev in orodij;
 - (d) stroške usposabljanja osebja iz točke (a), razen usposabljanja, potrebnega za pridobitev ustreznih kvalifikacij za zaposlitev pri pristojnih organih;
 - (e) potne stroške osebja iz točke (a) in s tem povezane dnevnice;
 - (f) stroške vzorčenja ter laboratorijske analize, preskušanja in diagnosticiranja.
2. Če pristojni organi, ki pobirajo pristojbine v skladu s členom 77, opravljajo tudi druge dejavnosti, se pri izračunu pristojbin upošteva samo tisti del stroškovnih elementov iz odstavka 1 tega člena, ki izhaja iz uradnega nadzora iz člena 77(1).

Člen 79

Izračun pristojbin

1. Pristojbine, ki se pobirajo v skladu s členom 77, se:
 - (a) določijo pavšalno na podlagi celotnih stroškov uradnega nadzora, ki jih imajo pristojni organi v nekem obdobju, in uporabljajo za vse izvajalce dejavnosti ne glede na to, ali se v referenčnem obdobju izvede uradni nadzor nad vsakim izvajalcem dejavnosti, ki se mu zaračuna pristojbina; pri določitvi ravni pristojbin, ki se bodo zaračunale za vsak sektor, dejavnost in kategorijo izvajalcev dejavnosti, pristojni organi upoštevajo učinek, ki ga imajo vrsta in obseg zadevne dejavnosti ter ustrezni dejavniki tveganja na razporeditev celotnih stroškov tega uradnega nadzora; ali
 - (b) izračunajo na podlagi dejanskih stroškov vsakega posameznega uradnega nadzora in uporabljajo za izvajalce dejavnosti, nad katerimi se izvede tak uradni nadzor; taka pristojbina ne presega dejanskih stroškov izvedenega uradnega nadzora in se lahko delno ali v celoti izračuna glede na čas, ki ga osebje pristojnih organov porabi za izvajanje uradnega nadzora.
2. Potni stroški iz točke (e) člena 78(1) se pri izračunu pristojbin iz člena 77(1) upoštevajo tako, da ni razlikovanja med izvajalci dejavnosti na podlagi razdalje od njihovih prostorov do kraja, v katerem so pristojni organi.

3. Kadar se pristojbine izračunajo v skladu s točko (a) odstavka 1, pristojbine, ki jih pristojni organi pobirajo v skladu s členom 77, ne presegajo celotnih stroškov, ki nastanejo zaradi uradnega nadzora, izvedenega v obdobju iz točke (a) odstavka 1.

Člen 80

Znižanje pristojbin za dosledno skladne izvajalce dejavnosti

Kadar se pristojbine določijo v skladu s točko (a) člena 79(1), se stopnja pristojbine, ki se bo uporabljala za posameznega izvajalca dejavnosti, določi ob upoštevanju poročila o skladnosti izvajalca dejavnosti s pravili iz člena 1(2), ugotovljeni z uradnim nadzorom, tako da so pristojbine, ki se uporabljajo za dosledno skladne izvajalce dejavnosti, nižje od pristojbin, ki se uporabljajo za druge izvajalce dejavnosti.

Člen 81

Uporaba pristojbin

1. Izvajalci dejavnosti prejmejo potrdilo o plačilu pristojbin iz člena 77(1).
2. Pristojbine, ki se pobirajo v skladu s točko (d) člena 77(1), plača izvajalec dejavnosti, ki je odgovoren za pošiljko, ali njegov zastopnik.

Člen 82

Vračilo pristojbin in izvzetje za mikropodjetja

1. Pristojbine iz člena 77 se ne vračajo niti neposredno niti posredno, razen če so bile pobrane neupravičeno.
2. Podjetja, v katerih je zaposlenih manj kot deset oseb, njihov letni promet ali bilanca stanja pa ne presega 2 milijonov EUR, se izvzamejo iz plačila pristojbin iz člena 77.
3. Stroški iz členov 77, 78 in 79 ne vključujejo stroškov, ki nastanejo zaradi izvajanja uradnega nadzora nad podjetji iz odstavka 2.

Člen 83

Preglednost

1. Pristojni organi zagotovijo najvišjo raven preglednosti:
 - (a) metod in podatkov, uporabljenih za določitev pristojbin iz člena 77(1);
 - (b) uporabe sredstev, zbranih s takimi pristojbinami;
 - (c) ureditev, vzpostavljenih za zagotavljanje učinkovite in gospodarne uporabe sredstev, zbranih s takimi pristojbinami.
2. Vsak pristojni organ da javnosti za vsako referenčno obdobje na voljo naslednje informacije:
 - (a) stroške pristojnega organa, za katere je treba plačati pristojbino v skladu s členom 77(1), z razčlenitvijo takih stroškov po posameznih dejavnostih iz člena 77(1) in stroškovnih elementih iz člena 78(1);
 - (b) znesek pristojbin iz člena 77(1), ki se uporabi za vsako kategorijo izvajalcev dejavnosti in vsako kategorijo uradnega nadzora;

- (c) metodo, ki se uporablja za določitev pristojbin iz člena 77(1), vključno s podatki in ocenami, ki se uporabijo za določitev pavšalnih pristojbin iz točke (a) člena 79(1);
- (d) kadar se uporablja točka (a) člena 79(1), metodo, ki se uporablja za prilagoditev ravni pristojbin v skladu s členom 80;
- (e) skupni znesek pristojbin za izvzetje iz člena 82(2).

Člen 84

Stroški, ki izhajajo iz dodatnega uradnega nadzora in izvršilnih ukrepov

Pristojni organi zaračunajo pristojbine za kritje dodatnih stroškov, ki jih imajo zaradi:

- (a) dodatnega uradnega nadzora:
 - (i) ki je postal potreben po ugotovitvi neskladnosti med izvajanjem uradnega nadzora v skladu s to uredbo;
 - (ii) ki se izvede za oceno obsega in učinka neskladnosti ali za preverjanje, ali je neskladnost odpravljena;
- (b) uradnega nadzora, ki se opravi na zahtevo izvajalca dejavnosti;
- (c) popravnih ukrepov, ki jih sprejmejo pristojni organi ali tretja oseba na zahtevo pristojnih organov, kadar izvajalec dejavnosti ni izvedel popravnih ukrepov, ki so jih pristojni organi odredili v skladu s členom 135 za odpravo neskladnosti;
- (d) uradnega nadzora, ki ga izvedejo pristojni organi, in ukrepov, ki jih sprejmejo v skladu s členi od 64 do 67 ter členoma 69 in 70, ter popravnih ukrepov, ki jih sprejme tretja oseba na zahtevo pristojnih organov, kadar izvajalec dejavnosti ni izvedel popravnih ukrepov, ki so jih odredili pristojni organi v skladu s členom 64(3) in (5) ter členoma 65 in 67.

Poglavje VII

Uradno potrjevanje

Člen 85

Splošne zahteve v zvezi z uradnim potrjevanjem

1. V skladu s pravili iz člena 1(2) se ob koncu uradnega potrjevanja izda:
 - (a) uradno spričevalo ali
 - (b) uradno potrdilo.
2. Kadar pristojni organi prenesajo posamezne naloge v zvezi z izdajo uradnih spričeval ali uradnih potrdil ali v zvezi z uradnim nadzorom iz člena 90(1), je tak prenos skladen z določbami členov od 25 do 32.

Člen 86

Uradna spričevala

1. Kadar se v skladu s pravili iz člena 1(2) zahteva izdaja uradnega spričevala, se uporabljajo členi 87, 88 in 89.

2. Členi 87, 88 in 89 se uporabljajo tudi za uradna spričevala, ki so potrebna za izvoz pošilk živali in blaga v tretje države.

Člen 87

Podpis in izdaja uradnih spričeval

1. Uradna spričevala izdajajo pristojni organi.
2. Pristojni organi določijo pristojne uradnike za izdajo spričeval, ki so pooblaščen za podpisovanje uradnih spričeval. Pristojni uradniki za izdajo spričeval:
 - (a) niso v navzkrižju interesov v zvezi s predmetom potrjevanja in delujejo nepristransko;
 - (b) so deležni ustreznega usposabljanja v zvezi s pravili, katerih upoštevanje potrjuje uradno spričevalo, in določbami tega poglavja.
3. Uradna spričevala podpiše pristojni uradnik za izdajo spričeval, izdajo pa se na podlagi:
 - (a) neposredne seznanjenosti pristojnega uradnika za izdajo spričeval z dejstvi in podatki, pomembnimi za potrjevanje in pridobljenimi:
 - (i) med uradnim nadzorom ali
 - (ii) s pridobitvijo drugega uradnega spričevala, ki so ga izdali pristojni organi;
 - (b) dejstev in podatkov, ki so pomembni za potrjevanje in jih je ugotovila druga oseba, ki je pooblaščen za ta namen in deluje pod nadzorom pristojnih organov, če lahko pristojni uradnik za izdajo spričeval preveri točnost takih dejstev in podatkov;
 - (c) dejstev in podatkov, ki so pomembni za potrjevanje in se pridobijo iz sistemov notranjega nadzora izvajalcev dejavnosti ter dopolnijo in potrdijo z rezultati rednega uradnega nadzora, kadar se pristojni uradnik za izdajo spričeval tako prepriča, da so izpolnjeni pogoji za izdajo uradnega spričevala.
4. Uradna spričevala podpiše pristojni uradnik za izdajo spričeval, izdajo pa se samo na podlagi točke (a) odstavka 3, kadar se to zahteva v skladu s pravili iz člena 1(2).

Člen 88

Jamstva o zanesljivosti uradnih spričeval

1. Uradna spričevala:
 - (a) nimajo podpisa pristojnega uradnika za izdajo spričeval, če so prazna ali nepopolna;
 - (b) so sestavljena v enem od uradnih jezikov institucij Unije, ki ga razume pristojni uradnik za izdajo spričeval, po potrebi pa tudi v enem od uradnih jezikov namembne države članice;
 - (c) so verodostojna in točna;
 - (d) omogočajo identifikacijo osebe, ki jih je podpisala;
 - (e) omogočajo preverjanje povezave med spričevalom in pošiljko, partijo ali posamezno živaljo ali blagom, na katerega se spričevalo nanaša.

2. Pristojni organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se prepreči in kaznuje izdaja napačnih ali zavajajočih uradnih spričeval ali zloraba uradnih spričeval. Taki ukrepi po potrebi vključujejo:
 - (a) začasno prepoved opravljanja nalog pristojnega uradnika za izdajo spričeval;
 - (b) preklic dovoljenja za podpisovanje uradnih spričeval;
 - (c) vse druge potrebne ukrepe, da se prepreči ponovitev prekrška iz prvega stavka tega odstavka.

Člen 89

Izvedbena pooblastila za uradna spričevala

Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za enotno uporabo členov 87 in 88 glede:

- (a) vzorcev uradnih spričeval in pravil za izdajo takih spričeval;
- (b) mehanizmov ter pravne in tehnične ureditve, s katerimi se zagotovi izdaja točnih in zanesljivih uradnih spričeval ter prepreči tveganje goljufije;
- (c) ustreznih postopkov za preklic uradnih spričeval in izdajo nadomestnih spričeval;
- (d) pravil za izdajo overjenih izvodov uradnih spričeval;
- (e) oblike dokumentov, ki morajo spremljati živali in blago po opravljenem uradnem nadzoru;
- (f) pravil za izdajanje elektronskih spričeval in uporabo elektronskih podpisov.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 90

Uradna potrdila

1. Kadar se v skladu s pravili iz člena 1(2) zahteva, da izvajalci dejavnosti izdajo uradna potrdila pod uradnim nadzorom pristojnih organov ali da jih izdajo pristojni organi sami, se uporabljajo odstavki 2, 3 in 4 tega člena.
2. Uradna potrdila:
 - (a) so verodostojna in točna;
 - (b) so sestavljena v enem od uradnih jezikov institucij Unije;
 - (c) omogočajo preverjanje povezave med uradnim potrdilom in zadevno pošiljko ali serijo, kadar se nanašajo na pošiljko ali serijo.
3. Pristojni organi zagotovijo, da je osebje, ki z uradnim nadzorom nadzoruje postopek potrjevanja, ali kadar pristojni organi sami izdajajo uradna potrdila, osebje, ki sodeluje pri izdaji teh uradnih potrdil:
 - (a) nepristransko in ni v navzkrižju interesov v zvezi s predmetom uradnih potrdil;
 - (b) ustrezno usposobljeno v zvezi s:
 - (i) pravili, katerih upoštevanje potrjujejo uradna potrdila;
 - (ii) pravili iz te uredbe.
4. Pristojni organi redno izvajajo uradni nadzor za preverjanje, da:

- (a) izvajalci dejavnosti, ki izdajajo potrdila, izpolnjujejo pogoje, določene v pravilih iz člena 1(2);
- (b) se potrdila izdajajo na podlagi ustreznih, pravilnih in preverljivih dejstev in podatkov.

Naslov III

Referenčni laboratoriji in centri

Člen 91

Določitev referenčnih laboratorijev Evropske unije

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi referenčne laboratorije Evropske unije na področjih, ki jih urejajo pravila iz člena 1(2), kadar je učinkovitost uradnega nadzora odvisna tudi od kakovosti, enotnosti in zanesljivosti:
 - (a) analitskih, preskusnih ali diagnostičnih metod, ki jih uporabljajo uradni laboratoriji, določeni v skladu s členom 36(1);
 - (b) rezultatov analiz, preskusov in diagnosticiranja, ki jih opravijo navedeni uradni laboratoriji.
2. Določitve iz odstavka 1 se:
 - (a) opravijo z javnim razpisom;
 - (b) redno pregledujejo.
3. Referenčni laboratoriji Evropske unije:
 - (a) delujejo v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 „Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“, v skladu s katerim jih nacionalni akreditacijski organ, ki deluje v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, tudi oceni in akreditira;
 - (b) so nepristranski in niso v navzkrižju interesov, kar zadeva naloge, ki jih izvajajo kot referenčni laboratoriji Evropske unije;
 - (c) imajo ustrezno kvalificirano in usposobljeno osebje za analitske, preskusne in diagnostične metode, ki se uporabljajo na njihovem področju pristojnosti, in ustrezno podporno osebje;
 - (d) imajo infrastrukturo, opremo in proizvode, ki jih potrebujejo za opravljanje dodeljenih nalog, ali dostop do njih;
 - (e) zagotavljajo, da njihovo osebje dobro pozna mednarodne standarde in prakse ter pri delu upošteva najnovejše raziskovalne dosežke na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni;
 - (f) so opremljeni za opravljanje nalog v izjemnih razmerah;
 - (g) kadar je to ustrezno, so opremljeni v skladu z zadevnimi standardi biološke varnosti.

Člen 92

Odgovornosti in naloge referenčnih laboratorijev Evropske unije

1. Referenčni laboratoriji Evropske unije prispevajo k izboljševanju in usklajevanju analitskih, preskusnih ali diagnostičnih metod, ki jih uporabljajo uradni laboratoriji, določeni v skladu s členom 36(1), ter analitskih, preskusnih in diagnostičnih podatkov, ki jih ti laboratoriji ustvarijo.

2. Referenčni laboratoriji Evropske unije so v skladu z letnimi ali večletnimi delovnimi programi, ki jih odobri Komisija, odgovorni za naslednje naloge:
- (a) zagotavljanje podrobnosti o laboratorijskih analitskih, preskusnih ali diagnostičnih metodah, vključno z referenčnimi metodami, nacionalnim referenčnim laboratorijem;
 - (b) usklajevanje uporabe metod iz točke (a) v nacionalnih referenčnih laboratorijih in po potrebi tudi v drugih uradnih laboratorijih, zlasti z organiziranjem rednega medlaboratorijskega primerjalnega preskušanja in zagotavljanjem ustreznega spremljanja izvajanja takega primerjalnega preskušanja v skladu z mednarodno sprejetimi protokoli, kadar so na voljo;
 - (c) usklajevanje praktičnih ureditev, ki so potrebne za uporabo novih laboratorijskih analitskih, preskusnih ali diagnostičnih metod, in obveščanje nacionalnih referenčnih laboratorijev o napredku na tem področju;
 - (d) izvajanje programov usposabljanja za osebje iz nacionalnih referenčnih laboratorijev in po potrebi iz drugih uradnih laboratorijev ter za strokovnjake iz tretjih držav;
 - (e) zagotavljanje znanstvene in tehnične pomoči Komisiji v okviru svojih nalog;
 - (f) zagotavljanje informacij nacionalnim referenčnim laboratorijem o pomembnih raziskovalnih dejavnostih v Uniji ter na nacionalni in mednarodni ravni;
 - (g) sodelovanje v okviru svojih nalog z laboratoriji v tretjih državah, Evropsko agencijo za varnost hrane, Evropsko agencijo za zdravila ter Evropskim centrom za preprečevanje in obvladovanje bolezni;
 - (h) dejavno pomoč pri diagnosticiranju izbruhov bolezni, ki se prenašajo z živali, zoonoz, bolezni živali ali organizmov, škodljivih za rastline, v državah članicah s potrditvenim diagnosticiranjem, ugotavljanjem lastnosti in taksonomskimi ali epizootskimi študijami izolatov patogenov ali vzorcev škodljivih organizmov;
 - (i) usklajevanje ali izvajanje preskusov za preverjanje kakovosti reagentov, ki se uporabljajo za diagnosticiranje bolezni živali, zoonoz ali bolezni, ki se prenašajo z živali;
 - (j) kadar je to ustrezno za njihovo področje pristojnosti, vzpostavitev in vzdrževanje:
 - (i) referenčnih zbirk organizmov, škodljivih za rastline, ali referenčnih sevov patogenov;
 - (ii) referenčnih zbirk materialov, namenjenih za stik z živali, ki se uporabljajo za umerjanje analitske opreme, in zagotavljanje vzorcev teh materialov nacionalnim referenčnim laboratorijem;
 - (iii) posodobljenih seznamov razpoložljivih referenčnih snovi in reagentov ter proizvajalcev in dobaviteljev takih snovi in reagentov.
3. Referenčni laboratoriji Evropske unije objavijo seznam nacionalnih referenčnih laboratorijev, ki jih države članice določijo v skladu s členom 98(1).

Člen 93

Določitev referenčnih centrov Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi referenčne centre Evropske unije, ki podpirajo dejavnosti Komisije, držav članic in Evropske agencije za rastlinske sorte (EPVA) v zvezi z uporabo pravil iz točke (h) člena 1(2).
2. Določitve iz odstavka 1 se:
 - (a) opravijo z javnim razpisom;
 - (b) redno pregledujejo.
3. Referenčni centri Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material:
 - (a) imajo visoko raven znanstvenega in tehničnega znanja na področju pregledovanja, vzorčenja in preskušanja rastlinskega razmnoževalnega materiala;
 - (b) imajo ustrezno kvalificirano in usposobljeno osebje na področjih iz točke (a) ter ustrezno podporno osebje;
 - (c) imajo infrastrukturo, opremo in proizvode, ki jih potrebujejo za opravljanje dodeljenih nalog, ali dostop do njih;
 - (d) zagotavljajo, da njihovo osebje dobro pozna mednarodne standarde in prakse na področjih iz točke (a) ter da pri delu upošteva najnovejše raziskovalne dosežke na teh področjih na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni.

Člen 94

Odgovornosti in naloge referenčnih centrov Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material

Referenčni centri Evropske unije, določeni v skladu s členom 93(1), so v skladu z letnimi ali večletnimi delovnimi programi, ki jih odobri Komisija, odgovorni za naslednje naloge:

- (a) zagotavljanje znanstvenega in tehničnega znanja Komisiji v okviru svojih nalog, kar zadeva;
 - (i) terenske preglede, vzorčenje in preskušanje za potrjevanje rastlinskega razmnoževalnega materiala;
 - (ii) preskuse po potrjevanju rastlinskega razmnoževalnega materiala;
 - (iii) preskuse standardnih ključnih kategorij rastlinskega razmnoževalnega materiala;
- (b) organiziranje primerjalnih preskusov in terenskih poskusov v zvezi z rastlinskim razmnoževalnim materialom;
- (c) izvajanje programov usposabljanja za osebje pristojnih organov in strokovnjake iz tretjih držav;
- (d) prispevanje k razvoju preskusnih protokolov za rastlinski razmnoževalni material, ki se uporabljajo za potrjevanje in po potrjevanju, ter kazalnikov uspešnosti za potrjevanje rastlinskega razmnoževalnega materiala;
- (e) razširjanje ugotovitev raziskav in tehničnih inovacij na področjih, ki spadajo med njihove naloge.

Člen 95

Določitev referenčnih centrov Evropske unije za dobrobit živali

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi referenčne centre Evropske unije, ki podpirajo dejavnosti Komisije in držav članic v zvezi z uporabo pravil iz točke (f) člena 1(2).
2. Določitve iz odstavka 1 se:
 - (a) opravijo z javnim razpisom;
 - (b) redno pregledujejo.
3. Referenčni centri Evropske unije za dobrobit živali:
 - (a) imajo visoko raven znanstvenega in tehničnega znanja na področju odnosov med ljudmi in živalmi ter vedenja, fiziologije, zdravja in prehrane živali, povezanih z dobrobitjo živali, in vidikov dobrobiti živali, povezanih z uporabo živali v komercialne in znanstvene namene;
 - (b) imajo ustrezno kvalificirano in usposobljeno osebje na področjih iz točke (a) ter glede etičnih vprašanj, povezanih z živalmi, in ustrezno podporno osebje;
 - (c) imajo infrastrukturo, opremo in proizvode, ki jih potrebujejo za opravljanje dodeljenih nalog, ali dostop do njih;
 - (d) zagotavljajo, da njihovo osebje dobro pozna mednarodne standarde in prakse na področjih iz točke (a) ter da pri delu upošteva najnovejše raziskovalne dosežke na teh področjih na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni.

Člen 96

Odgovornosti in naloge referenčnih centrov Evropske unije za dobrobit živali

Referenčni centri Evropske unije, določeni v skladu s členom 95(1), so v skladu z letnimi ali večletnimi delovnimi programi, ki jih odobri Komisija, odgovorni za naslednje naloge:

- (a) zagotavljanje znanstvenega in strokovnega znanja v okviru svojih nalog nacionalnim znanstvenim podpornim mrežam ali organom iz člena 20 Uredbe (ES) št. 1099/2009;
- (b) zagotavljanje znanstvenega in strokovnega znanja za razvoj in uporabo kazalnikov dobrobiti živali iz točke (f) člena 18(3);
- (c) razvoj ali usklajevanje razvoja metod za ocenjevanje stopnje dobrobiti živali in metod za njegovo izboljšanje;
- (d) opravljanje znanstvenih in tehničnih študij o dobrobiti živali, ki se uporabljajo v komercialne ali znanstvene namene;
- (e) izvajanje programov usposabljanja za osebje nacionalnih znanstvenih podpornih mrež ali organov iz točke (a) ali osebje pristojnih organov in strokovnjake iz tretjih držav;
- (f) razširjanje ugotovitev raziskav in tehničnih inovacij ter sodelovanje z raziskovalnimi ustanovami Unije na področjih, ki spadajo med njihove naloge.

Člen 97

Obveznosti Komisije

1. Komisija objavi in po potrebi posodablja seznam:

- (a) referenčnih laboratorijev Evropske unije iz člena 91;
 - (b) referenčnih centrov Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material iz člena 93;
 - (c) referenčnih centrov Evropske unije za dobrobit živali iz člena 95.
2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o določitvi zahtev, odgovornosti in nalog za referenčne laboratorije Evropske unije, referenčne centre Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material in referenčne centre Evropske unije za dobrobit živali, in to poleg zahtev, odgovornosti in nalog iz člena 91(3), člena 92, člena 93(3), člena 95(3) in člena 96.
 3. Komisija opravlja nadzor nad referenčnimi laboratoriji Evropske unije in referenčnimi centri Evropske unije za preverjanje skladnosti z zahtevami člena 91(3), člena 92, člena 93(3), člena 95(3) in člena 96.
 4. Če Komisija pri nadzoru iz odstavka 3 ugotovi neskladje z zahtevami iz člena 91(3), člena 92, člena 93(3), člena 95(3) in člena 96, po prejetju pripomb referenčnega laboratorija Evropske unije ali referenčnega centra Evropske unije:
 - (a) prekliče določitev zadevnega laboratorija ali centra ali
 - (b) sprejme druge ustrezne ukrepe.

Člen 98

Določitev nacionalnih referenčnih laboratorijev

1. Države članice določijo enega ali več nacionalnih referenčnih laboratorijev za vsak referenčni laboratorij Evropske unije, določen v skladu s členom 91(1).
Država članica lahko določi laboratorij na ozemlju druge države članice ali tretje države, ki je pogodbenica Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA).
Laboratorij se lahko določi kot nacionalni referenčni laboratorij za več kot eno državo članico.
2. Zahteve iz točke (e) člena 36(4), člena 36(5), člena 38 in člena 41(1), točk (a) in (b) člena 41(2) in člena 41(3) se uporabljajo za nacionalne referenčne laboratorije.
3. Nacionalni referenčni laboratoriji:
 - (a) so nepristranski in niso v navzkrižju interesov, kar zadeva naloge, ki jih izvajajo kot nacionalni referenčni laboratoriji;
 - (b) imajo ustrezno kvalificirano in usposobljeno osebje na področju analitskih, preskusnih in diagnostičnih metod, ki se uporabljajo na njihovem področju pristojnosti, in ustrezno podporno osebje;
 - (c) imajo infrastrukturo, opremo in proizvode, ki jih potrebujejo za opravljanje dodeljenih nalog, ali dostop do njih;
 - (d) zagotavljajo, da njihovo osebje dobro pozna mednarodne standarde in prakse ter pri delu upošteva najnovejše raziskovalne dosežke na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni;
 - (e) so opremljeni za opravljanje nalog v izjemnih razmerah;
 - (f) kadar je to ustrezno, so opremljeni v skladu s standardi biološke zaščite.

4. Države članice:
 - (a) sporočijo Komisiji, ustreznemu referenčnemu laboratoriju Evropske unije in drugim državam članicam ime in naslov vseh nacionalnih referenčnih laboratorijev ter
 - (b) dajo te informacije na voljo javnosti;
 - (c) po potrebi posodablajo te informacije.
5. Države članice, ki imajo na en referenčni laboratorij Evropske unije več kot en nacionalni referenčni laboratorij, zagotovijo, da ti laboratoriji tesno sodelujejo, da se zagotovi učinkovito usklajevanje med njimi, z drugimi nacionalnimi laboratoriji in referenčnim laboratorijem Evropske unije.
6. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o določitvi zahtev za nacionalne referenčne laboratorije, in to poleg zahtev iz odstavkov 2 in 3.

Člen 99

Odgovornosti in naloge nacionalnih referenčnih laboratorijev

1. Nacionalni referenčni laboratoriji na svojem področju pristojnosti:
 - (a) sodelujejo z referenčnimi laboratoriji Evropske unije ter pri programih usposabljanja in medlaboratorijskih primerjalnih preskusih, ki jih organizirajo ti laboratoriji;
 - (b) usklajujejo dejavnosti uradnih laboratorijev, določenih v skladu s členom 36(1), za usklajevanje in izboljševanje laboratorijskih analitskih, preskusnih in diagnostičnih metod ter njihove uporabe;
 - (c) po potrebi organizirajo medlaboratorijske primerjalne preskuse med uradnimi laboratoriji, zagotovijo ustrezno spremljanje po takih preskusih ter pristojne organe obvestijo o rezultatih takih preskusov in njihovem spremljanju;
 - (d) zagotavljajo razširjanje informacij, ki jih dobijo od referenčnega laboratorija Evropske unije, pristojnim organom in uradnim laboratorijem;
 - (e) v okviru svojih nalog zagotavljajo pristojnim organom strokovno in tehnično pomoč za izvajanje usklajenih načrtov nadzora, sprejetih v skladu s členom 111;
 - (f) kadar je to ustrezno, vzpostavijo in vzdržujejo posodobljene sezname razpoložljivih referenčnih snovi in reagentov ter njihovih proizvajalcev in dobaviteljev.
2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o določitvi odgovornosti in nalog za nacionalne referenčne laboratorije, in to poleg odgovornosti in nalog iz odstavka 1.

Naslov IV

Upravna pomoč in sodelovanje

Člen 100 *Splošna pravila*

1. Pristojni organi v zadevnih državah članicah drug drugemu zagotavljajo upravno pomoč v skladu s členi od 102 do 105, da se zagotovi pravilna uporaba pravil iz člena 1(2) v primerih, ki zadevajo več kot eno državo članico.
2. Upravna pomoč po potrebi vključuje sodelovanje pristojnih organov države članice pri uradnem nadzoru na kraju samem, ki ga izvedejo pristojni organi druge države članice.
3. Določbe tega naslova ne vplivajo na nacionalna pravila:
 - (a) ki se uporabljajo glede dostopa do dokumentov, ki so predmet sodnega postopka ali so z njim povezani;
 - (b) ki so namenjena zaščiti poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb.
4. Vsa komunikacija med pristojnimi organi v skladu s členi od 102 do 105 je pisna.
5. Komisija za racionalizacijo in poenostavitev izmenjave sporočil z izvedbenimi akti določi standardno obliko za:
 - (a) prošnje za pomoč iz člena 102(1);
 - (b) sporočanje splošnih in ponavljajočih se obvestil in odgovorov.Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 101 *Organi za zvezo*

1. Vsaka država članica določi enega ali več organov za zvezo, ki so odgovorni za izmenjavo sporočil med pristojnimi organi v skladu s členi od 102 do 105.
2. Določitev organov za zvezo ne onemogoča neposrednih stikov, izmenjave informacij ali sodelovanja med osebjem pristojnih organov v različnih državah članicah.
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o določitvi minimalnih zahtev, ki jih morajo izpolnjevati organi za zvezo, določeni v skladu z odstavkom 1.
4. Države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam podatke o svojih organih za zvezo, določenih v skladu z odstavkom 1, in vse poznejše spremembe teh podatkov.
5. Komisija na svojem spletišču objavi in posodablja seznam organov za zveze, ki ji ga sporočijo države članice v skladu z odstavkom 4.
6. Organ za zveze posreduje vse prošnje za pomoč v skladu s členom 102(1) ter obvestila in sporočila v skladu s členi 103, 104 in 105 organu za zvezo v državi članici, na katero je naslovljena prošnja ali obvestilo.
7. Komisija z izvedbenimi akti določi specifikacije za tehnična orodja in postopke za komunikacijo med organi za zvezo, določenimi v skladu z odstavkom 1.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 102
Prošnja za pomoč

1. Kadar pristojni organi v državi članici menijo, da za izvajanje uradnega nadzora ali učinkovito spremljanje po takem nadzoru na njihovem ozemlju potrebujejo podatke ali informacije pristojnih organov druge države članice, pošljejo utemeljeno prošnjo za upravno pomoč pristojnim organom zadevne države članice. Zaprošeni pristojni organi:
 - (a) takoj potrdijo prejem prošnje;
 - (b) v desetih dneh od prejema prošnje sporočijo, koliko časa bodo potrebovali, da se na prošnjo odzovejo z ustreznimi informacijami;
 - (c) izvedejo uradni nadzor ali preiskave, potrebne, da pristojnim organom prosilcem takoj zagotovijo vse informacije in dokumente, ki jih potrebujejo, da lahko sprejmejo odločitve ob upoštevanju vseh pomembnih informacij in preverijo skladnost s pravili Unije v okviru svoje pristojnosti.
2. Dokumenti se lahko pošljejo v izvirniku ali pa se naredijo kopije.
3. Po dogovoru med pristojnimi organi prosilci in zaprošenimi pristojnimi organi je med uradnim nadzorom in preiskavami iz točke (c) odstavka (1), ki jih izvajajo zaprošeni pristojni organi, lahko navzoče osebje, ki ga določijo pristojni organi prosilci.

V takih primerih osebje pristojnih organov prosilcev:

- (a) lahko vedno predloži pisno pooblastilo, v katerem sta navedena njihovo celotno ime in njihov uradni položaj;
- (b) ima prek posrednika in izključno zaradi upravne preiskave, ki se opravlja, dostop do istih prostorov in dokumentov kot osebje zaprošenih pristojnih organov;
- (c) ne sme na lastno pobudo izvajati pooblastil za preiskave, prenesenih na uradnike zaprošenih pristojnih organov.

Člen 103
Pomoč brez prošnje

1. Kadar pristojni organi v državi članici odkrijejo neskladnost, ki ima lahko posledice za drugo državo članico, o takih informacijah takoj obvestijo pristojne organe zadevne druge države članice brez predhodne prošnje.
2. Pristojni organi, obveščeni v skladu z odstavkom 1:
 - (a) takoj potrdijo prejem obvestila;
 - (b) v desetih dneh od prejema obvestila sporočijo:
 - (i) katere preiskave nameravajo izvesti ali
 - (ii) razloge, zaradi katerih menijo, da preiskava ni potrebna;

- (c) kadar menijo, da so potrebne preiskave iz točke (b), zadevo preiščejo in pristojne organe, ki so poslali obvestilo, takoj obvestijo o rezultatih in po potrebi o sprejetih ukrepih.

Člen 104

Pomoč v primeru neskladnosti

1. Kadar pristojni organi med izvajanjem uradnega nadzora nad živalmi ali blagom s poreklom iz druge države članice odkrijejo njihovo neskladnost s pravili iz člena 1(2), tako da pomenijo tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, ali resno kršitev navedenih pravil, takoj obvestijo pristojne organe države članice odpreme in vseh drugih zadevnih držav članic, da jim omogočijo začetek ustreznih preiskav.
2. Obveščeni pristojni organi takoj:
 - (a) potrdijo prejem obvestila;
 - (b) sporočijo, katere preiskave nameravajo izvesti;
 - (c) raziščejo zadevo, sprejmejo vse potrebne ukrepe in obvestijo pristojne organe, ki so poslali obvestilo, o značilnostih opravljenih preiskav in uradnega nadzora, sprejetih odločitvah in razlogih zanje.
3. Če pristojni organi, ki so poslali obvestilo, utemeljeno menijo, da preiskave, ki so jih obveščeni pristojni organi opravili, ali ukrepi, ki so jih sprejeli, niso ustrezni za odpravo ugotovljene neskladnosti, zaprosijo obveščene pristojne organe, naj dopolnijo opravljeni uradni nadzor ali sprejete ukrepe. V takih primerih:
 - (a) si pristojni organi iz obeh držav članic prizadevajo najti dogovor o pristopu za ustrezno odpravo neskladnosti, vključno s skupnim izvajanjem uradnega nadzora in preiskav v skladu s členom 102(3);
 - (b) takoj obvestijo Komisijo, če se ne morejo dogovoriti o ustreznih ukrepih.
4. Kadar se pri izvajanju uradnega nadzora nad živalmi in blagom s poreklom iz druge države članice ugotovi ponavljajoča se neskladnost s pravili iz člena 1(2), pristojni organi namembne države članice takoj obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih držav članic.

Člen 105

Pomoč tretjih držav

1. Kadar pristojni organi prejmejo iz tretje države informacije o neskladnosti ali tveganju za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, takoj:
 - (a) obvestijo pristojne organe drugih zadevnih držav članic o takih informacijah;
 - (b) sporočijo take informacije Komisiji, kadar so pomembne ali bi lahko bile pomembne na ravni Unije.
2. Informacije, ki se pridobijo pri uradnem nadzoru in preiskavah, opravljenih v skladu s to uredbo, se lahko sporočijo tretji državi iz odstavka 1, če:
 - (a) pristojni organi, ki so zagotovili te informacije, soglašajo s takim sporočanjem;

- (b) se je tretja država zavezala, bo zagotovila potrebno pomoč pri zbiranju dokazov o praksah, ki so neskladne ali se zdijo neskladne s pravili Unije ali pomenijo tveganje za ljudi, živali, rastline ali okolje;
- (c) se upoštevajo ustrezna pravila Unije in nacionalna pravila, ki se uporabljajo za sporočanje osebnih podatkov tretjim državam.

Člen 106

Usklajena pomoč in spremljanje izvajanja s strani Komisije

1. Komisija takoj uskladi ukrepe in dejavnosti, ki jih pristojni organi izvajajo v skladu s tem naslovom, kadar:
 - (a) ima na voljo informacije o dejavnostih, ki so neskladne ali se zdijo neskladne s pravili iz člena 1(2) in imajo ali bi lahko imele posledice v več kot eni državi članici; ali
 - (b) ima na voljo informacije, da bi lahko enake ali podobne dejavnosti, ki so neskladne ali se zdijo neskladne s pravili iz člena 1(2), potekale v več kot eni državi članici; in
 - (c) se pristojni organi v zadevnih državah članicah ne morejo dogovoriti o ustreznih ukrepih za odpravo neskladnosti s pravili iz člena 1(2).
2. V primerih iz odstavka 1 lahko Komisija:
 - (a) v sodelovanju z zadevno državo članico pošlje inšpekcijsko skupino, da opravi uradni nadzor na kraju samem;
 - (b) z izvedbenimi akti zahteva, naj pristojni organi v državi članici odpreme in po potrebi v zadevnih drugih državah članicah ustrezno okrepijo uradni nadzor ter ji poročajo o ukrepih, ki jih sprejmejo;
 - (c) sprejme druge ustrezne ukrepe v skladu s pravili iz člena 1(2).
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi določi pravila za hitro izmenjavo informacij v primerih iz odstavka 1.

Naslov V

Načrtovanje in poročanje

Člen 107

Večletni nacionalni načrti nadzora in enotni organ za te načrte

1. Države članice zagotovijo, da uradni nadzor, ki ga ureja ta uredba, pristojni organi izvajajo na podlagi večletnega nacionalnega načrta nadzora, ki se usklajeno pripravi in izvaja na celotnem njihovem ozemlju.
2. Države članice določijo enotni organ, ki je odgovoren za:
 - (a) usklajevanje priprave načrta iz odstavka 1 med vsemi pristojnimi organi, odgovornimi za uradni nadzor;
 - (b) zagotavljanje, da je tak načrt usklajen in se dosledno uporablja.

Člen 108

Vsebina večletnih nacionalnih načrtov nadzora

1. Večletni nacionalni načrti nadzora se pripravijo tako, da zagotavljajo:
 - (a) da je uradni nadzor načrtovan na vseh področjih, ki jih urejajo pravila iz člena 1(2), in v skladu z merili, določenimi v členu 8 in pravilih iz členov od 15 do 24;
 - (b) učinkovito prednostno razvrstitev uradnega nadzora in učinkovito dodeljevanje sredstev za nadzor.
2. Večletni nacionalni načrti nadzora vsebujejo splošne informacije o zgradbi in organizaciji sistemov uradnega nadzora v zadevni državi članici ter vsaj informacije o:
 - (a) strateških ciljih večletnega nacionalnega načrta nadzora ter načinih, kako se ti cilji upoštevajo v prednostni razvrstitvi uradnega nadzora in dodeljevanju sredstev;
 - (b) kategorizaciji tveganj v zvezi z uradnim nadzorom;
 - (c) določitvi pristojnih organov in njihovih nalog na osrednji, regionalni in lokalni ravni ter o sredstvih, ki so jim na voljo;
 - (d) kadar je to ustrezno, o prenosu nalog na pooblašcene organe;
 - (e) splošni organizaciji in upravljanju uradnega nadzora na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, vključno z uradnim nadzorom v posameznih obratih;
 - (f) nadzornih sistemih, ki se uporabljajo za različne sektorje, in usklajevanju med različnimi službami pristojnih organov, odgovornih za uradni nadzor v teh sektorjih;
 - (g) vzpostavljenih postopkih in ureditvah, ki zagotavljajo izpolnjevanje obveznosti pristojnih organov iz člena 4(1);
 - (h) usposabljanju osebja pristojnih organov;
 - (i) določenih postopkih iz člena 11(1);

- (j) organizaciji in delovanju načrtov izrednih ukrepov v skladu s pravili iz člena 1(2);
- (k) organizaciji sodelovanja in medsebojne pomoči med pristojnimi organi držav članic.

Člen 109

Priprava in izvajanje večletnih načrtov nadzora

1. Države članice zagotovijo, da se večletni nacionalni načrt nadzora iz člena 107(1) da na voljo javnosti, razen tistih delov načrta, katerih razkritje bi lahko škodilo učinkovitosti uradnega nadzora.
2. Večletni nacionalni načrt nadzora se posodobi, kadar ga je treba prilagoditi spremembam pravil iz člena 1(2), in redno pregleduje, da se upoštevajo vsaj naslednji dejavniki:
 - (a) pojav novih bolezni, organizmov, škodljivih za rastline, ali drugih tveganj za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje;
 - (b) znatne spremembe strukture, upravljanja ali delovanja pristojnih organov v državi članici;
 - (c) rezultati uradnega nadzora držav članic;
 - (d) rezultati nadzora Komisije, opravljenega v državi članici v skladu s členom 115(1);
 - (e) delegirani akti, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 110;
 - (f) znanstvene ugotovitve;
 - (g) rezultati uradnega nadzora, ki ga pristojni organi tretje države opravijo v državi članici.
3. Države članice Komisiji na zahtevo predložijo posodobljeno različico svojega večletnega nacionalnega načrta nadzora.

Člen 110

Pooblastilo za večletne nacionalne načrte nadzora

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o večletnih nacionalnih načrtih nadzora iz člena 107(1).

Navedeni delegirani akti določajo pravila o:

- (a) merilih za kategorizacijo tveganj dejavnosti izvajalcev dejavnosti;
- (b) prednostnih nalogah za uradni nadzor na podlagi meril iz člena 8 in pravil iz členov od 15 do 24;
- (c) postopkih za čim učinkovitejši uradni nadzor;
- (d) glavnih kazalnikov učinkovitosti, ki jih morajo pristojni organi uporabljati za ocenjevanje večletnega nacionalnega načrta nadzora in njegovega izvajanja.

Člen 111

Usklajeni načrti nadzora ter zbiranje informacij in podatkov

Za ciljno usmerjeno ocenjevanje stanja uporabe pravil iz člena 1(2) na ravni Unije ali ugotavljanje razširjenosti nekaterih nevarnosti v Uniji se Komisiji v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o:

- (a) organizaciji in izvajanju časovno omejenih usklajenih načrtov nadzora na enem od področij, ki jih urejajo pravila iz člena 1(2);
- (b) priložnostnem organiziranju zbiranja podatkov in informacij glede uporabe posamezne zbirke pravil iz člena 1(2) ali razširjenosti nekaterih nevarnosti.

Člen 112

Letna poročila držav članic

1. Vsaka država članica Komisiji vsako leto do 30. junija predloži poročilo, v katerem navede:
 - (a) spremembe večletnega nacionalnega načrta nadzora zaradi upoštevanja dejavnikov iz člena 109(2);
 - (b) rezultate uradnega nadzora, opravljenega v preteklem letu v skladu z večletnim nacionalnim načrtom nadzora;
 - (c) vrsto in število primerov neskladnosti s pravili iz člena 1(2), ki so jih v preteklem letu ugotovili pristojni organi;
 - (d) sprejete ukrepe za zagotovitev učinkovitega delovanja večletnega nacionalnega načrta nadzora, vključno z izvršilnimi ukrepi in rezultati takih ukrepov.
2. Da Komisija zagotovi enotno obliko letnih poročil iz odstavka 1, z izvedbenimi akti sprejme in po potrebi posodobi standardne vzorčne obrazce za predložitev informacij in podatkov iz odstavka 1.

Kadar je to mogoče, navedeni izvedbeni akti dopuščajo uporabo standardnih vzorčnih obrazcev, ki jih Komisija sprejme za predložitev drugih poročil o uradnem nadzoru, ki jih morajo pristojni organi predložiti Komisiji v skladu s pravili iz člena 1(2).

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 113

Letna poročila Komisije

1. Komisija da javnosti na voljo letno poročilo o izvajanju uradnega nadzora v državah članicah, sestavljeno ob upoštevanju:
 - (a) letnih poročil, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 112;
 - (b) rezultatov nadzora Komisije, opravljenega v skladu s členom 115(1);
 - (c) drugih pomembnih informacij.
2. Letno poročilo iz odstavka 1 lahko po potrebi vključuje priporočila o mogočih izboljšavah sistemov uradnega nadzora v državah članicah in posebnem uradnem nadzoru na nekaterih področjih.

Člen 114
Načrti izrednih ukrepov za živila in krmo

1. Države članice za uporabo splošnega načrta za obvladovanje kriznih razmer iz člena 55(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 pripravijo načrte izrednih ukrepov za živila in krmo ter v njih določijo ukrepe, ki jih je treba sprejeti takoj, ko se ugotovi, da živilo ali krma pomeni resno tveganje za zdravje ljudi ali živali bodisi neposredno bodisi prek okolja.
2. V načrtih izrednih ukrepov za živila in krmo iz odstavka 1 so podrobno opredeljeni:
 - (a) pristojni organi, ki bodo sodelovali;
 - (b) pristojnosti in odgovornosti organov iz točke (a);
 - (c) poti in postopki za izmenjavo informacij med pristojnimi organi in po potrebi drugimi zadevnimi osebami.
3. Države članice redno pregledujejo svoje načrte izrednih ukrepov za živila in krmo zaradi upoštevanja sprememb v organizaciji pristojnih organov in izkušenj, pridobljenih z izvajanjem načrta in simulacijskih vaj.
4. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o:
 - (a) tako podrobnih pravilih za izdelavo načrtov izrednih ukrepov iz odstavka 1, kot je to potrebno za zagotovitev dosledne in učinkovite uporabe splošnega načrta za obvladovanje kriznih razmer iz člena 55(1) Uredbe (ES) št. 178/2002;
 - (b) vlogi vseh zainteresiranih strani pri izdelavi in delovanju navedenih načrtov izrednih ukrepov.

Naslov VI

Dejavnosti Unije

Poglavje I

Nadzor s strani Komisije

Člen 115

Nadzor, ki ga Komisija izvaja v državah članicah

1. Strokovnjaki Komisije v vsaki državi članici izvajajo nadzor za:
 - (a) preverjanje uporabe pravil iz člena 1(2) in pravil, določenih v teh uredbi;
 - (b) preverjanje delovanja nacionalnih nadzornih sistemov in pristojnih organov, ki jih upravljajo;
 - (c) preiskovanje in zbiranje informacij v zvezi z:
 - (i) uradnim nadzorom in praksami izvajanja;
 - (ii) pomembnimi ali ponavljajočimi se težavami pri uporabi ali izvrševanju pravil iz člena 1(2);
 - (iii) izjemnimi razmerami, nastajajočimi težavami ali novim razvojem dogodkov v državah članicah.
2. Nadzor iz odstavka 1 se organizira v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic in se redno izvaja.
3. Nadzor iz odstavka 1 lahko vključuje preverjanje na kraju samem. Strokovnjaki Komisije lahko spremljajo osebje pristojnih organov, ki izvaja uradni nadzor.
4. Strokovnjakom Komisije lahko pomagajo strokovnjaki iz držav članic. Nacionalni strokovnjaki, ki spremljajo strokovnjake Komisije, imajo enake pravice dostopa kot strokovnjaki Komisije.

Člen 116

Poročila Komisije o nadzoru, ki ga njeni strokovnjaki izvajajo v državah članicah

1. Komisija:
 - (a) pripravi osnutek poročila o ugotovitvah nadzora, opravljenega v skladu s členom 115(1);
 - (b) pošlje državi članici, v kateri je bil opravljen zadevni nadzor, izvod osnutka poročila iz točke (a), da lahko predloži svoje pripombe;
 - (c) upošteva pripombe države članice iz točke (b) pri pripravi končnega poročila o ugotovitvah nadzora, ki so ga opravili njeni strokovnjaki v državi članici v skladu s členom 115(1);
 - (d) da končno poročilo iz točke (c) in pripombe države članice iz točke (b) na voljo javnosti.
2. Kadar je to ustrezno, lahko Komisija v končnih poročilih iz odstavka 1 priporoči, naj država članica sprejme popravne ali preprečevalne ukrepe za odpravo posameznih ali

sistemskih nepravilnosti, ki so jih njeni strokovnjaki odkrili pri nadzoru, opravljenem v skladu s členom 115(1).

Člen 117

Program nadzora, ki ga Komisija izvaja v državah članicah

1. Komisija z izvedbenimi akti:
 - (a) pripravi letni ali večletni program nadzora za nadzor, ki ga izvajajo njeni strokovnjaki v državah članicah, kot je določeno v členu 115(1);
 - (b) pred koncem vsakega leta sporoči državam članicam letni program nadzora ali posodobitev večletnega programa nadzora za naslednje leto.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti spremeni program nadzora zaradi upoštevanja razvoja na področjih, ki jih urejajo pravila iz člena 1(2). Take spremembe se sporočijo državam članicam.

Člen 118

Obveznosti držav članic v zvezi z nadzorom, ki ga izvaja Komisija

Države članice:

- (a) sprejmejo ustrezne nadaljnje ukrepe za odpravo vseh posameznih ali sistemskih nepravilnosti, odkritih z nadzorom, ki ga opravijo strokovnjaki Komisije v skladu s členom 115(1);
- (b) zagotovijo vso potrebno pomoč, dokumentacijo in drugo tehnično podporo, ki jo zahtevajo strokovnjaki Komisije, da lahko učinkovito opravijo nadzor;
- (c) zagotovijo, da imajo strokovnjaki Komisije dostop do vseh prostorov ali delov prostorov, živali in blaga ter informacij, pomembnih za opravljanje njihovih nalog, vključno z računalniškimi sistemi.

Člen 119

Nadzor, ki ga Komisija izvaja v tretjih državah

1. Strokovnjaki Komisije lahko v tretjih državah izvajajo nadzor za:
 - (a) preverjanje skladnosti ali enakovrednosti zakonodaje in sistemov tretje države, vključno z uradnim potrjevanjem in izdajo uradnih spričeval, uradnih nalepk, uradnih oznak in drugih uradnih potrdil, z zahtevami pravil iz člena 1(2);
 - (b) preverjanje zmogljivosti nadzornega sistema tretje države za zagotovitev, da so pošiljke živali in blaga, ki se izvozijo v Unijo, skladne z ustreznimi zahtevami pravil iz člena 1(2) ali zahtevami, ki so priznane kot vsaj enakovredne tem zahtevam;
 - (c) zbiranje informacij in podatkov za razjasnitev razlogov za ponavljajoče se ali nastajajoče težave v zvezi z izvozom živali in blaga iz tretje države.
2. Nadzor iz odstavka 1 zadeva zlasti:
 - (a) zakonodajo tretje države;

- (b) organizacijo pristojnih organov tretje države, njihova pooblastila in neodvisnost, nadzor nad njimi in pristojnost, ki jo imajo za učinkovito izvrševanje veljavne zakonodaje;
 - (c) usposabljanje osebja za opravljanje uradnega nadzora;
 - (d) sredstva, vključno z analitskimi, preskusnimi in diagnostičnimi zmogljivostmi, ki so na voljo pristojnim organom;
 - (e) obstoj in delovanje določenih nadzornih postopkov in nadzornih sistemov na podlagi prednostnih nalog;
 - (f) kadar je to primerno, stanje glede zdravja živali, zoonoz in zdravja rastlin ter postopke za obveščanje Komisije in ustreznih mednarodnih organov o izbruhih bolezni živali in škodljivih organizmov na rastlinah;
 - (g) obseg in delovanje uradnega nadzora, izvedenega nad živalmi, rastlinami in njihovimi proizvodi, ki prihajajo iz tretjih držav;
 - (h) zagotovila, ki jih tretja država lahko da glede skladnosti ali enakovrednosti z zahtevami pravil iz člena 1(2).
3. Za povečanje učinkovitosti nadzora iz odstavka 1 lahko Komisija pred njegovo izvedbo zahteva, naj zadevna tretja država zagotovi:
- (a) informacije iz člena 124(1);
 - (b) kadar je to primerno, zapise o uradnem nadzoru, ki ga izvaja.
4. Komisija lahko imenuje strokovnjake iz držav članic, da pomagajo njenim strokovnjakom pri nadzoru iz odstavka 1.

Člen 120

Pogostnost nadzora, ki ga Komisija izvaja v tretjih državah

Pogostnost nadzora, ki ga Komisija izvaja v tretjih državah, se določi na podlagi:

- (a) ocene tveganja živali in blaga, ki se iz teh držav izvažajo v Unijo;
- (b) pravil iz člena 1(2);
- (c) količine in značilnosti živali in blaga, ki vstopajo v Unijo iz zadevne tretje države;
- (d) rezultatov nadzora, ki so ga strokovnjaki Komisije ali drugi inšpekcijski organi že opravili;
- (e) rezultatov uradnega nadzora živali in blaga, ki vstopajo v Unijo iz tretje države, in drugega uradnega nadzora, ki so ga opravili pristojni organi držav članic;
- (f) informacij, ki so jih predložili Evropska agencija za varnost hrane ali podobni organi;
- (g) informacij, ki so jih predložile mednarodno priznane organizacije, kot so:
 - (i) Svetovna zdravstvena organizacija;
 - (ii) Komisija za Codex Alimentarius;
 - (iii) Mednarodna organizacija za zdravje živali;
 - (iv) Evropska in sredozemska organizacija za varstvo rastlin;
 - (v) sekretariat Mednarodne konvencije o varstvu rastlin;

- (vi) Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj;
- (vii) Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo;
- (viii) sekretariat Kartagenskega protokola o biološki varnosti h Konvenciji o biološki raznovrstnosti;
- (h) dokazil o pojavljanju bolezni ali drugih okoliščinah, zaradi katerih bi lahko živali in blago, ki vstopajo v Unijo iz tretje države, pomenili tveganje za zdravje ali okolje;
- (i) potreb po preiskavi ali odzivu na izjemne razmere v posameznih tretjih državah.

Člen 121

Poročila Komisije o nadzoru, ki ga njeni strokovnjaki izvajajo v tretjih državah

Komisija poroča o ugotovitvah vsakega nadzora, opravljenega v skladu s členoma 119 in 120.

Kadar je to primerno, njeno poročilo vsebuje priporočila.

Komisija da svoja poročila na voljo javnosti.

Člen 122

Program nadzora, ki ga Komisija izvaja v tretjih državah

Komisija svoj program nadzora v tretjih državah vnaprej predloži državam članicam in poroča o rezultatih. Komisija lahko zadevni program spremeni zaradi upoštevanja razvoja na področjih, ki jih urejajo pravila iz člena 1(2). Take spremembe se sporočijo državam članicam.

Člen 123

Nadzor, ki ga tretje države izvajajo v državah članicah

1. Države članice obvestijo Komisijo o:
 - (a) načrtovanem nadzoru, ki ga bodo na njihovem ozemlju opravili pristojni organi tretjih držav;
 - (b) načrtovanem razporedu in obsegu takega nadzora.
2. Strokovnjaki Komisije lahko sodelujejo pri nadzoru iz odstavka 1 na zahtevo:
 - (a) pristojnih organov držav članic, v katerih se izvaja ta nadzor; ali
 - (b) pristojnih organov tretje države, ki izvajajo ta nadzor.

Pri organizaciji sodelovanja strokovnjakov Komisije ter končnega razporeda in obsega nadzora iz odstavka 1 Komisija in pristojni organi držav članic, v katerih se ta nadzor izvaja, tesno sodelujejo.
3. Sodelovanje strokovnjakov Komisije pri nadzoru iz odstavka 1 je namenjeno predvsem:
 - (a) svetovanju glede pravil iz člena 1(2);
 - (b) zagotavljanju informacij in podatkov, ki so na voljo na ravni Unije in so lahko uporabni za nadzor, ki ga opravljajo pristojni organi tretje države;
 - (c) zagotavljanju enotnosti glede nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi tretjih držav.

Poglavje II

Pogoji za vstop živali in blaga v Unijo

Člen 124

Informacije o nadzornih sistemih tretjih držav

1. Komisija od tretjih držav, ki nameravajo izvažati živali in blago v Unijo, zahteva, da ji zagotovijo naslednje točne in najnovejše informacije o splošni organizaciji in upravljanju sanitarnih in fitosanitarnih nadzornih sistemov na svojem ozemlju:
 - (a) o vseh sanitarnih ali fitosanitarnih predpisih, sprejetih ali predlaganih na njihovem ozemlju;
 - (b) o postopkih ocene tveganja in dejavnikih, ki se upoštevajo pri oceni tveganja in določitvi ustrezne ravni sanitarnega ali fitosanitarnega varstva;
 - (c) o vseh nadzornih in inšpekcijskih postopkih in mehanizmih, po potrebi tudi v zvezi z živalmi in blagom, ki prihajajo iz drugih tretjih držav;
 - (d) o mehanizmih uradnega potrjevanja;
 - (e) kadar je to ustrezno, o vseh ukrepih, sprejetih po priporočilih iz drugega odstavka člena 121;
 - (f) kadar je to primerno, o rezultatih izvedenega uradnega nadzora nad živalmi in blagom, namenjenimi izvozu v Unijo;
 - (g) kadar je to primerno, informacije o spremembah strukture in delovanja nadzornih sistemov, prilagojenih zaradi izpolnjevanja sanitarnih ali fitosanitarnih zahtev ali priporočil iz drugega odstavka člena 121.
2. Zahteva za zagotovitev informacij iz odstavka 1 je sorazmerna glede na značilnosti živali in blaga, ki se bodo izvozili v Unijo, ter posebne razmere in strukturo tretje države.

Člen 125

Določitev dodatnih pogojev za vstop živali in blaga v Unijo

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati živali in blago, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, kadar so ti pogoji potrebni za zagotovitev, da so živali in blago skladni z ustreznimi zahtevami pravil iz člena 1(2), razen točk (d), (e), (g) in (h) člena 1(2) ter člena 6 Uredbe (ES) št. 853/2004, ali z zahtevami, ki so priznane kot vsaj enakovredne.
2. Pogoji iz odstavka 1 se nanašajo na živali in blago, ki so opredeljeni z oznakami kombinirane nomenklature, vključujejo pa lahko:
 - (a) zahtevo, da lahko nekatere živali in blago vstopajo v Unijo samo iz tretje države ali regije tretje države, navedene na seznamu, ki ga Komisija sestavi za ta namen;
 - (b) zahtevo, da se pošiljke nekaterih živali in blaga iz tretjih držav pridobijo ali pripravijo v obratih, skladnih z ustreznimi zahtevami iz odstavka 1 ali zahtevami, ki so priznane kot vsaj enakovredne, in iz takih obratov tudi odpremijo;

- (c) zahtevo, da pošiljke nekaterih živali in blaga spremlja uradno spričevalo, uradno potrdilo ali drugo dokazilo, da so pošiljke skladne z ustreznimi zahtevami iz odstavka 1 ali zahtevami, ki so priznane kot vsaj enakovredne;
 - (d) obveznost, da se dokazila iz točke (c) zagotovijo v določeni obliki;
 - (e) vse morebitne druge zahteve, ki so potrebne, da se v zvezi z nekaterimi živalmi in blagom zagotovijo enakovredne ravni varstva zdravja oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev varstva okolja, kot jih zagotavljajo zahteve iz odstavka 1.
3. Kadar je to nujno potrebno zaradi tveganj, ki jih pomenijo živali in blago, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, za zdravje ljudi, živali ali okolje oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje, se za delegirane akte, sprejete v skladu z odstavkom 1, uporabi postopek iz člena 140.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o obliki in vrsti uradnih spričeval, uradnih potrdil ali dokazil, ki se zahtevajo v skladu s pravili iz točke (c) odstavka 2.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Člen 126

Vključitev na seznam tretjih držav iz člena 125(2)(a)

1. Tretja država ali regija tretje države se na seznam iz točke (a) člena 125(2) vključi v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena.
2. Komisija z izvedbenimi akti odobri zahtevo, ki ji jo s tem namenom posreduje zadevna tretja država s priloženimi ustreznimi dokazili in jamstvi, da so zadevne živali in blago iz zadevne tretje države skladni z ustreznimi zahtevami iz člena 125(1) ali enakovrednimi zahtevami. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo in posodabljaajo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
3. Komisija pri odločanju o zahtevi iz odstavka 2 po potrebi upošteva:
- (a) zakonodajo tretje države v zadevnem sektorju;
 - (b) sestavo in organizacijo pristojnih organov tretje države in njenih nadzornih služb, pooblastil, ki jih imajo, ter jamstev, ki se lahko zagotovijo glede uporabe in izvrševanja zakonodaje tretje države, ki se uporablja za zadevni sektor, in zanesljivost postopkov uradnega potrjevanja;
 - (c) izvajanje ustreznega uradnega nadzora in drugih dejavnosti, s katerimi pristojni organi tretje države ocenijo prisotnost nevarnosti za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje;
 - (d) rednost in sprotnost informacij, ki jih zagotovi tretja država o prisotnosti nevarnosti za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmacevtskih sredstev za okolje;
 - (e) jamstva, ki jih da tretja država, da:
 - (i) so pogoji, ki se uporabljajo za obrate, iz katerih se živali ali blago izvozijo v Unijo, skladni z zahtevami, ki so enakovredne zahtevam iz člena 125(1);
 - (ii) se sestavi in posodablja seznam obratov iz točke (i);

- (iii) se seznam obratov iz točke (i) in njegove posodobljene različice takoj sporočijo Komisiji;
- (iv) pristojni organi tretje države redno in učinkovito izvajajo nadzor nad obrati iz točke (i);
- (f) vse druge informacije ali podatke o sposobnosti tretje države za zagotavljanje, da v Unijo vstopijo samo živali ali blago, v zvezi s katerimi se zagotavlja enaka ali enakovredna raven varstva kot z ustreznimi zahtevami iz člena 125(1).

Člen 127

Določitev posebnih ukrepov za vstop nekaterih živali in blaga v Unijo

1. Kadar so v primerih, ki niso primeri iz člena 53 Uredbe (ES) št. 178/2002, člena 249 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali] in člena 27(1), člena 29(1), člena 40(2), člena 41(2), člena 47(1), člena 49(2) in člena 50(2) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah], na voljo dokazi, da bi lahko vstop v Unijo nekaterih živali ali blaga s poreklom iz tretje države, regije tretje države ali skupine tretjih držav pomenil tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, ali kadar so na voljo dokazi o mogoči zelo razširjeni neskladnosti s pravili iz člena 1(2), Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne ukrepe za obvladovanje takega tveganja ali odpravo ugotovljene neskladnosti. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
2. Pogoji iz odstavka 1 se nanašajo na živali in blago, ki so opredeljeni z oznakami kombinirane nomenklature, vključujejo pa lahko:
 - (a) prepoved vstopa v Unijo za živali in blago iz odstavka 1, ki izvirajo ali so odpremljeni iz zadevnih tretjih držav ali regij tretjih držav;
 - (b) zahtevo, da se pred odpremo opravi posebna obdelava ali nadzor živali in blaga iz odstavka 1, ki izvirajo ali so odpremljeni iz nekaterih tretjih držav ali regij tretjih držav;
 - (c) zahtevo, da je ob vstopu v Unijo potrebna posebna obdelava ali nadzor živali in blaga iz odstavka 1, ki izvirajo ali so odpremljeni iz nekaterih tretjih držav ali regij tretjih držav;
 - (d) zahtevo, da pošiljke živali in blaga iz odstavka 1, ki izvirajo ali so odpremljene iz nekaterih tretjih držav ali regij tretjih držav, spremlja uradno spričevalo, uradno potrdilo ali drugo dokazilo, da je pošiljka skladna z zahtevami pravil iz člena 1(2) ali zahtevami, ki so priznane kot vsaj enakovredne;
 - (e) zahtevo, naj se dokazila iz točke (d) zagotovijo v posebni obliki;
 - (f) druge potrebne ukrepe za obvladovanje tveganja.
3. Pri sprejemanju ukrepov iz odstavka 2 se upoštevajo:
 - (a) informacije, zbrane v skladu s členom 124;
 - (b) vse druge informacije, ki so jih zagotovile zadevne tretje države;

- (c) po potrebi rezultati nadzora Komisije iz člena 119(1).
4. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih z zdravjem ljudi in živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev varstvom okolja, Komisija v skladu s postopkom iz člena 141(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Člen 128 *Enakovrednost*

1. Na področjih, ki jih urejajo pravila iz člena 1(2), razen točk (d), (e), (g) in (h) člena 1(2), lahko Komisija z izvedbenimi akti prizna, da so ukrepi, ki se uporabljajo v tretji državi ali regijah tretje države, enakovredni zahtevam navedenih pravil, in sicer na podlagi:
- (a) temeljite proučitve informacij in podatkov, ki jih je tretja država zagotovila v skladu s členom 124(1);
 - (b) kadar je to ustrezno, zadovoljivega rezultata nadzora, opravljenega v skladu s členom 119(1);
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 določajo podrobnosti glede vstopa živali in blaga v Unijo iz zadevne tretje države ali njenih regij in lahko vključujejo:
- (a) značilnosti in vsebino uradnih spričeval ali potrdil, ki morajo spremljati živali ali blago;
 - (b) posebne zahteve, ki se uporabljajo za vstop živali ali blaga v Unijo, in uradni nadzor, ki ga je treba opraviti ob vstopu v Unijo;
 - (c) po potrebi postopke za oblikovanje in spreminjanje seznamov regij ali obratov v zadevni tretji državi, iz katerih je dovoljen vstop živali in blaga v Unijo.
3. Komisija z izvedbenimi akti takoj prekliče izvedbene akte iz odstavka 1, če ni več izpolnjen kateri od pogojev za priznavanje enakovrednosti.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Poglavje III **Usposabljanje osebja pristojnih organov**

Člen 129 *Usposabljanje in izmenjava osebja pristojnih organov*

1. Komisija lahko organizira dejavnosti usposabljanja za osebje pristojnih organov in po potrebi osebje drugih organov držav članic, ki sodelujejo pri preiskavah morebitnih kršitev določb te uredbe in pravil iz člena 1(2).
- Komisija lahko te dejavnosti organizira v sodelovanju z državami članicami.
2. Dejavnosti usposabljanja iz odstavka 1 prispevajo k razvoju usklajenega pristopa k uradnemu nadzoru in drugim uradnim dejavnostim v državah članicah. Po potrebi vključujejo usposabljanje glede:
- (a) te uredbe in pravil iz člena 1(2);

- (b) nadzornih metod in tehnik, pomembnih za uradni nadzor in druge uradne dejavnosti pristojnih organov;
 - (c) metodah in tehnikah proizvodnje, predelave in trženja.
3. Dejavnosti usposabljanja iz odstavka 1 se lahko udeležijo pristojni organi tretjih držav in se lahko organizirajo zunaj Unije.
4. Pristojni organi zagotovijo, da se znanje, pridobljeno v okviru dejavnosti usposabljanja iz odstavka 1, po potrebi razširja in ustrezno uporablja pri dejavnostih usposabljanja osebja iz člena 4(2) in (3).
- Dejavnosti usposabljanja, namenjene razširjanju takega znanja, se vključijo v programe usposabljanja iz člena 4(2).
5. Komisija lahko v sodelovanju z državami članicami organizira programe za izmenjavo osebja pristojnih organov, ki izvajajo uradni nadzor ali druge uradne dejavnosti, med dvema ali več državami članicami.
- Taka izmenjava lahko poteka tako, da se osebe pristojnih organov iz ene države članice začasno dodeli drugi državi članici, ali z izmenjavo takega osebja med zadevnimi pristojnimi organi.
6. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila za organizacijo dejavnosti usposabljanja iz odstavka 1 in programov iz odstavka 5.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).

Poglavje IV

Informacijski sistem

Člen 130

Informacijski sistem za uradni nadzor (IMSOC)

1. Komisija vzpostavi in upravlja računalniško podprt informacijski sistem, ki omogoča povezano delovanje mehanizmov in orodij, s katerimi se upravljajo in obdelujejo podatki, informacije in dokumenti v zvezi z uradnim nadzorom („sistem IMSOC“).
2. Sistem IMSOC:
- (a) v celoti vključuje sistem TRACES, vzpostavljen z Odločbo 2003/24/ES, ter zagotavlja potrebne posodobitve tega sistema;
 - (b) v celoti vključuje sedanje računalniško podprte sisteme, ki jih upravlja Komisija in se uporabljajo za hitro izmenjavo podatkov, informacij in dokumentov v zvezi s tveganji za zdravje ljudi, zdravje in dobrobit živali ter zdravje rastlin in so vzpostavljeni s členom 50 Uredbe (ES) št. 178/2002, členom 20 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zdravju živali] in členom 97 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah], ter zagotavlja potrebne posodobitve takih sistemov;
 - (c) zagotavlja ustrezne povezave med sistemom TRACES in sistemi iz točke (b), da se po potrebi omogočita učinkovita izmenjava in posodabljanje podatkov med navedenimi sistemi ter med sistemom TRACES in navedenimi sistemi.

Člen 131
Splošne funkcije sistema IMSOC

Sistem IMSOC:

- (a) omogoča računalniško obdelavo in izmenjavo informacij, podatkov in dokumentov, ki so potrebni za izvajanje uradnega nadzora ali izhajajo iz izvajanja uradnega nadzora, evidentiranja izvajanja ali rezultatov uradnega nadzora, v vseh primerih, v katerih pravila iz člena 1(2) in delegirani akti iz členov od 15 do 24 določajo izmenjavo takih informacij, podatkov in dokumentov med pristojnimi organi, med pristojnimi organi in Komisijo, ter kadar je to primerno, z drugimi organi in izvajalci dejavnosti;
- (b) zagotavlja mehanizem za izmenjavo podatkov in informacij v skladu z določbami naslova IV;
- (c) zagotavlja orodje za zbiranje in upravljanje poročil o uradnem nadzoru, ki jih države članice predložijo Komisiji;
- (d) omogoča pripravo, obdelavo in pošiljanje, tudi v elektronski obliki, dnevnika vožnje iz člena 5(4) Uredbe (ES) št. 1/2005, zapisov, pridobljenih z navigacijskim sistemom iz člena 6(9) Uredbe (ES) št. 1/2005, ter uradnih spričeval in enotnega zdravstvenega vstopnega dokumenta iz člena 54 te uredbe.

Člen 132

Uporaba sistema IMSOC v zvezi z živalmi in blagom, za katere velja poseben uradni nadzor

1. V zvezi z živalmi ali blagom, za katerih premike po Uniji ali dajanje na trg veljajo posebne zahteve ali postopki, določeni v skladu s pravili iz člena 1(2), sistem IMSOC pristojnim organom v kraju odpreme in drugim pristojnim organom, odgovornim za izvajanje uradnega nadzora nad temi živalmi in blagom, omogoča, da si v realnem času izmenjujejo podatke, informacije in dokumente v zvezi z živalmi ali blagom, ki se premikajo iz ene države članice v drugo, in o izvedenem uradnem nadzoru.

Prvi pododstavek se ne uporablja za blago, za katero veljajo pravila iz člena 1(2)(g) in (h).

Vendar pa se Komisiji v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi s tem, kdaj in v kakšnem obsegu se prvi pododstavek uporablja za blago iz drugega pododstavka.
2. V zvezi z izvoženimi živalmi in blagom, za katere se uporabljajo pravila Unije v zvezi z izdajo izvoznega spričevala, sistem IMSOC omogoča pristojnim organom v kraju odpreme in drugim pristojnim organom, odgovornim za izvajanje uradnega nadzora, da si v realnem času izmenjujejo podatke, informacije in dokumente v zvezi s takimi živalmi in blagom ter rezultate nadzora, izvedenega nad takimi živalmi in blagom.
3. V zvezi z živalmi ali blagom, za katere velja uradni nadzor iz oddelkov I in II poglavja V naslova II, sistem IMOSC:
 - (a) pristojnim organom na mejnih kontrolnih točkah in drugim pristojnim organom, odgovornim za izvajanje uradnega nadzora nad zadevnimi živalmi ali blagom, omogoča, da si v realnem času izmenjujejo podatke, informacije in

dokumente v zvezi z zadevnimi živalmi in blagom ter o nadzoru, izvedenem nad njimi;

- (b) pristojnim organom na mejnih kontrolnih točkah omogoča souporabo in izmenjavo ustreznih podatkov, informacij in dokumentov s carinskimi organi in drugimi organi, odgovornimi za izvajanje nadzora nad živalmi ali blagom, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, ter izvajalci dejavnosti, udeleženi v vstopnih postopkih, v skladu s pravili, sprejetimi skladno s členom 14(4) in členom 73(2) ter drugimi zadevnimi pravili Unije;
- (c) zagotavlja podporo za postopke iz točke (a) člena 52(2) in iz člena 63(6) ter njihovo izvajanje.

Člen 133

Pooblastilo za sprejetje pravil za delovanje sistema IMSOC

Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z določitvijo:

- (a) tehničnih specifikacij in posebnih pravil za delovanje sistema IMSOC in njegovih delov;
- (b) izrednih ukrepov, ki jih je treba uporabiti, kadar katera od funkcij sistema IMSOC ni na voljo;
- (c) primerov, v katerih se lahko zadevnim tretjim državam in mednarodnim organizacijam odobri delni dostop do funkcij sistema IMSOC, pogojev, v skladu s katerimi je to mogoče, ter podrobnosti tega dostopa;
- (d) primerov, v katerih se lahko občasnim uporabnikom odobrijo izjeme glede uporabe sistema TRACES, in pogojev, v skladu s katerimi je to mogoče;
- (e) pravil glede elektronskega sistema, v okviru katerega pristojni organi sprejemajo elektronska spričevala, ki jih izdajo pristojni organi tretjih držav.

Naslov VII

Izvršilno ukrepanje

Poglavje I

Ukrepanje pristojnih organov in kazni

Člen 134

Splošne obveznosti pristojnih organov glede izvršilnega ukrepanja

1. Kadar pristojni organi delujejo v skladu s tem poglavjem, dajo prednost ukrepom, ki jih je treba sprejeti za odpravo ali obvladovanje tveganj za zdravje ljudi, živali in rastlin ter dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje.
2. Pristojni organi ob sumu neskladnosti izvedejo preiskavo, da zadevni sum potrdijo ali ovržejo.
3. Kadar je to potrebno za namene preiskave iz odstavka 2, preiskava vključuje:
 - (a) izvajanje okrepljenega uradnega nadzora nad živalmi, blagom in izvajalci dejavnosti v ustreznem obdobju;
 - (b) po potrebi uradno pridržanje živali in blaga ter nedovoljenih snovi ali proizvodov.

Člen 135

Preiskave in ukrepi ob ugotovljeni neskladnosti

1. Kadar se ugotovi neskladnost, pristojni organi:
 - (a) opravijo vse potrebne dodatne preiskave, da ugotovijo izvor in obseg neskladnosti ter določijo odgovornosti izvajalca dejavnosti;
 - (b) sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da izvajalec dejavnosti odpravi neskladnost in prepreči njeno ponovitev.

Pri odločanju o ustreznih ukrepih pristojni organi upoštevajo značilnosti neskladnosti in poročilo o neskladnostih izvajalca dejavnosti.
2. Kadar delujejo v skladu z odstavkom 1, pristojni organi po potrebi:
 - (a) odredijo ali izvedejo zdravljenje živali;
 - (b) odredijo raztovarjanje, pretovarjanje na drugo prevozno sredstvo, zadržanje in oskrbo živali, karanteno, odlog zakola živali;
 - (c) odredijo obdelavo blaga, spremembo nalepk ali zagotovitev popravkov informacij potrošnikom;
 - (d) omejijo ali prepovejo dajanje na trg, premikanje, vstop v Unijo ali izvoz živali in blaga, prepovejo njihovo vrnitev v državo članico odpreme ali odredijo njihovo vrnitev v državo članico odpreme;
 - (e) odredijo, da izvajalec dejavnosti poveča pogostnost notranjega nadzora;

- (f) odredijo pogostejši ali sistematičen uradni nadzor nad nekaterimi dejavnostmi zadevnega izvajalca dejavnosti;
 - (g) odredijo odpoklic, umik, odstranitev in uničenje blaga ter po potrebi odobrijo uporabo blaga za druge namene, kot so bili prvotno predvideni;
 - (h) odredijo ustrezno obdobje osamitve ali zaprtja celotne dejavnosti ali dela dejavnosti zadevnega izvajalca dejavnosti ali njegovih obratov, kmetijskih gospodarstev ali drugih prostorov;
 - (i) odredijo ustrezno obdobje prekinitve vseh dejavnosti ali dela poslovne dejavnosti zadevnega izvajalca dejavnosti in po potrebi spletnih strani, ki jih upravlja ali uporablja;
 - (j) odredijo začasni preklic ali preklic odobritve zadevnega obrata, tovarne, kmetijskega gospodarstva ali prevoznega sredstva ali dovoljenja za prevoznika;
 - (k) odredijo zakol ali usmrtitev živali, če je to najustreznejši ukrep za varovanje zdravja ljudi ter zdravja in dobrobiti živali;
 - (l) sprejmejo kakršne koli druge ukrepe, ki so po mnenju pristojnih organov ustrezni za zagotavljanje skladnosti s pravili iz člena 1(2).
3. Pristojni organi zadevnemu izvajalcu dejavnosti ali njegovemu zastopniku zagotovijo:
- (a) pisno obvestilo o svoji odločitvi glede dejavnosti ali ukrepa, ki ga je treba sprejeti v skladu z odstavkoma 1 in 2, ter razloge za to odločitev ter
 - (b) informacije o pravici do pritožbe zoper takšno odločitev, o postopku, ki se uporablja, in o rokih.
4. Vse izdatke na podlagi tega člena nosijo odgovorni izvajalci dejavnosti.

Člen 136 *Kazni*

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazni uporabljajo. Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o navedenih določbah obvestijo Komisijo do datuma iz drugega pododstavka člena 162(1) in jo nemudoma obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo na zadevne določbe.
2. Države članice zagotovijo, da so finančne kazni, ki se uporabljajo za namerne kršitve določb te uredbe in pravil iz člena 1(2), vsaj primerljive z ekonomsko koristjo, ki jo je kršitelj hotel pridobiti s kršitvijo.
3. Države članice zagotovijo zlasti, da se določijo kazni v naslednjih primerih:
- (a) kadar izvajalci dejavnosti ne sodelujejo pri uradnem nadzoru ali drugih uradnih dejavnostih;
 - (b) napačno ali zavajajoče uradno potrjevanje;
 - (c) goljufiva izdelava ali uporaba uradnih spričeval, uradnih nalepk, uradnih oznak in drugih uradnih potrdil.

Poglavje II

Izvršilni ukrepi Unije

Člen 137

Resna napaka v nadzornem sistemu države članice

1. Kadar ima Komisija dokaz o resni napaki v nadzornem sistemu države članice, ki bi lahko pomenila zelo razširjeno tveganje za zdravje ljudi, živali ali rastlin ali dobrobit živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev za okolje, ali bi lahko povzročila zelo razširjeno kršitev pravil iz člena 1(2), z izvedbenimi akti sprejme enega ali več naslednjih ukrepov, ki se uporabljajo, dokler napaka v nadzornem sistemu ni odpravljena:
 - (a) prepoved dajanja na trg ali prevoza, premikanja ali drugega ravnanja v zvezi z nekaterimi živalmi ali blagom, na katere vpliva napaka v uradnem nadzornem sistemu;
 - (b) posebne pogoje za dejavnosti, živali ali blago iz točke (a);
 - (c) začasni preklic opravljanja uradnega nadzora na mejnih kontrolnih točkah ali drugih kontrolnih točkah, na katere vpliva napaka v uradnem nadzornem sistemu, ali preklic takih mejnih kontrolnih točk ali drugih kontrolnih točk;
 - (d) druge ustrezne začasne ukrepe, potrebne za obvladovanje zadevnega tveganja do odprave napake v nadzornem sistemu.Navedeni izvedbeni akti se sprejemajo v skladu s postopkom pregleda iz člena 141(2).
2. Ukrepi iz odstavka 1 se sprejemajo le, če zadevna država članica ne popravi stanja na zahtevo in v roku, ki ga je določila Komisija.
3. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih z zdravjem ljudi in živali oz. v primeru gensko spremenjenih organizmov in fitofarmaceutskih sredstev varstvom okolja, Komisija v skladu s postopkom iz člena 141(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Naslov VIII

Splošne določbe

Poglavje I

Postopkovne določbe

Člen 138

Sprememba prilog in sklicevanja na evropske standarde

1. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o spremembah prilog II in III k tej uredbi zaradi upoštevanja sprememb pravil iz člena 1(2) ter tehničnega in znanstvenega napredka.
2. Da se zagotovi posodabljanje sklicevanja na evropske standarde iz točke (b)(iv) člena 26(1), točke (e) člena 36(4) in točke (a) člena 91(3), se Komisiji podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o spremembi tega sklicevanja, če CEN spremeni zadevne standarde.

Člen 139

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se Komisiji podeli v skladu s pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo iz členov 4(3), 15(2), 16, 17, 18(3), 19, 20, 21, 22, 23(1), 24(1), 25(3), 26(2), 40, 43(4), 45(3), 46, 49, 51(1), 52(1) in (2), 56(2), 60(3), 62(2), 69(3), 75(1) in (2), 97(2), 98(6), 99(2), 101(3), 106(3), 110, 111, 114(4) in 125(1), tretjega pododstavka člena 132(1), členov 133, 138(1) in (2), 143(2), 144(3), 151(3), 153(3) ter 159(3) se podeli za nedoločen čas od začetka veljavnosti te uredbe.
3. Evropski parlament ali Svet lahko pooblastilo iz členov 4(3), 15(2), 16, 17, 18(3), 19, 20, 21, 22, 23(1), 24(1), 25(3), 26(2), 40, 43(4), 45(3), 46, 49, 51(1), 52(1) in (2), 56(2), 60(3), 62(2), 69(3), 75(1) in (2), 97(2), 98(6), 99(2), 101(3), 106(3), 110, 111, 114(4) in 125(1), tretjega pododstavka člena 132(1), členov 133, 138(1) in (2), 143(2), 144(3), 151(3), 153(3) ter 159(3) kadar koli prekliče. Pooblastilo preneha veljati s sklepom o preklicu pooblastila. Sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v njem. Na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 4(3), 15(2), 16, 17, 18(3), 19, 20, 21, 22, 23(1), 24(1), 25(3), 26(2), 40, 43(4), 45(3), 46, 49, 51(1), 52(1) in (2), 56(2), 60(3), 62(2), 69(3), 75(1) in (2), 97(2), 98(6), 99(2), 101(3), 106(3), 110, 111, 114(4) in 125(1), tretjim pododstavkom člena 132(1), členi 133, 138(1) in (2), 143(2), 144(3), 151(3), 153(3) ter 159(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet v dveh mesecih od dne, ko sta bila o tem uradno obveščena, ne nasprotujeta ali če pred iztekom tega roka obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 140
Nujni postopek

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler ni izraženo nasprotovanje v skladu z odstavkom 2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu se navedejo razlogi za uporabo nujnega postopka.
2. Evropski parlament ali Svet lahko delegiranemu aktu nasprotujeta v skladu s postopkom iz člena 139(5). V takem primeru Komisija akt razveljavi takoj po prejetju uradnega obvestila Evropskega parlamenta ali Sveta o odločitvi o ugovoru.

Člen 141
Odbor

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
Kadar je treba mnenje odbora pridobiti s pisnim postopkom, se pisni postopek zaključi brez izida, če v roku za predložitev mnenja tako odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Poglavje II
Prehodne in končne določbe

Člen 142
Razveljavitve

1. Uredba (ES) št. 882/2004, direktivi 89/608/EGS in 96/93/ES ter Odločba 92/438/EGS se razveljavijo z dnem [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 1 leto].
Vendar pa se členi od 14 do 17 in od 26 do 29 Uredbe (ES) št. 882/2004 uporabljajo še naprej do [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 3 leta].
2. Uredba (ES) št. 854/2004 ter direktive 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES in 97/78/ES se razveljavijo z dnem [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 3 leta].
3. Sklicevanja na razveljavljene akte se upoštevajo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 143
Prehodni ukrepi, povezani z razveljavitvijo direktiv 91/496/EGS in 97/78/ES

1. Ustrezne določbe direktiv 91/496/EGS in 97/78/ES, ki urejajo zadeve iz člena 45(2), člena 46, točk (b), (c) in (d) člena 49, člena 51(1)(a), člena 52(1) in (2) ter

člena 56(1)(a) te uredbe, se uporabljajo še naprej do datuma, ki se določi z delegiranim aktom, sprejetim v skladu z odstavkom 2.

2. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z datumom, na katerega se določbe iz odstavka 1 prenehajo uporabljati. Zadevnega dne se začnejo uporabljati ustrezna pravila, ki se določijo v skladu z delegiranimi ali izvedbenimi akti iz člena 45(2), člena 46, točk (b), (c) in (d) člena 49, člena 51(1)(a), člena 52(1) in (2) ter člena 56(1)(a) te uredbe.

Člen 144

Prehodni ukrepi, povezani z razveljavitvijo Direktive 96/23/ES

1. Pristojni organi še naprej izvajajo uradni nadzor, potreben za ugotavljanje prisotnosti snovi in skupin ostankov, navedenih v Prilogi I k Direktivi 96/23/ES, v skladu s prilogami II, III in IV k tej direktivi do datuma, ki se določi z delegiranim aktom, sprejetim v skladu z odstavkom 3.
2. Člen 29(1) in (2) Direktive 96/23/ES se uporablja še naprej do datuma, ki se določi z delegiranim aktom, sprejetim v skladu z odstavkom 3.
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z datumom, na katerega pristojni organi prenehajo izvajati uradni nadzor v skladu z določbami iz odstavka 1 in na katerega se preneha uporabljati člen 29(1) in (2) Direktive 96/23/ES. Zadevnega dne se začnejo uporabljati ustrezna pravila, ki se določijo v skladu z delegiranimi ali izvedbenimi akti iz členov 16 in 111 te uredbe.

Člen 145

Spremembe Direktive 98/58/ES

Direktiva 98/58/ES se spremeni:

- (a) člen 2 se spremeni:

- (i) točka 3 se črta;
- (ii) doda se drugi pododstavek:

„Uporablja se tudi opredelitev pojma ‚pristojni organi‘ iz točke 5 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe].“;

- (b) člen 6 se spremeni:

- (i) odstavek 1 se črta;
- (ii) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo letno poročilo za preteklo leto o inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravil njihov pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te direktive. Poročilu se priložita analiza najresnejših ugotovitev o neskladnostih in nacionalni akcijski načrt za preprečevanje ali zmanjševanje njihovega pojavljanja v prihodnjih letih. Komisija zagotovi povzetke navedenih poročil državam članicam.“;

- (c) točka (a) odstavka 3 se črta;

- (d) člen 7 se črta.

Člen 146
Spremembe Direktive 1999/74/ES

Direktiva 1999/74/ES se spremeni:

- (a) člen 8 se spremeni:

- (i) odstavek 1 se črta;
- (ii) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo letno poročilo za preteklo leto o inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravil njihov pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te direktive. Poročilu se priložita analiza najresnejših ugotovitev o neskladnostih in nacionalni akcijski načrt za preprečevanje ali zmanjševanje njihovega pojavljanja v prihodnjih letih. Komisija zagotovi povzetke navedenih poročil državam članicam.“;

- (iii) točka (a) odstavka 3 se črta;

- (b) člen 9 se črta.

Člen 147
Spremembe Uredbe Sveta (ES) št. 999/2001

Uredba (ES) št. 999/2001 se spremeni:

- (a) člena 19 in 21 se črtata;
- (b) poglavji A in B Priloge X se črtata.

Člen 148
Spremembe Uredbe (ES) št. 1829/2003

Uredba (ES) št. 1829/2003 se spremeni:

- (a) člen 32 se spremeni:

- (i) prvi in drugi pododstavek se črtata;
- (ii) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Vlagatelji vlog za odobritev gensko spremenjenega živila in krme prispevajo h kritju stroškov nalog referenčnega laboratorija Evropske unije in nacionalnih referenčnih laboratorijev, določenih v skladu s členom 91(1) in členom 98(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe] za zadevno območje.“;

- (iii) v petem pododstavku se črta besedilo „in Priloge“;
- (iv) v šestem pododstavku se črta besedilo „in prilagajanju Priloge“;

- (b) Priloga se črta.

Člen 149
Spremembe Uredbe (ES) št. 1831/2003

Uredba (ES) št. 1831/2003 se spremeni:

- (a) v členu 7 se odstavek 3(f) nadomesti z naslednjim:
„pisno izjavo, da je vložnik poslal tri vzorce krmnega dodatka neposredno referenčnemu laboratoriju Evropske unije iz člena 21;“;
- (b) člen 21 se spremeni:
 - (i) prvi, tretji in četrti odstavek se črtajo;
 - (ii) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:
„Vložniki za dovoljenja dodatkov prispevajo h kritju stroškov nalog referenčnega laboratorija Evropske unije in nacionalnih referenčnih laboratorijev, določenih v skladu s členom 91(1) in členom 98(1) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe] za zadevno območje.“;
- (c) Priloga II se črta.

Člen 150
Spremembe Uredbe (ES) št. 1/2005

Uredba (ES) št. 1/2005 se spremeni:

- (a) člen 2 se spremeni:
 - (i) točke (d), (f), (i) in (p) se črtajo;
 - (ii) doda se drugi pododstavek:
„Uporabljajo se tudi opredelitve pojmov ‚pristojni organi‘, ‚mejna kontrolna točka‘, ‚uradni veterinar‘ in ‚izstopna točka‘ iz točk 5, 29, 32 in 36 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*.“
-
- * UL L ..., ..., str. ...“;
- (b) členi 14, 15, 16 in 21, člen 22(2) ter členi 23, 24 in 26 se črtajo;
 - (c) člen 27 se spremeni:
 - (i) odstavek 1 se črta;
 - (ii) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
„2. Države članice Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo letno poročilo za preteklo leto o inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravil njihov pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te uredbe. Poročilu se priložita analiza večjih odkritih pomanjkljivosti in akcijski načrt za njihovo odpravljanje.“;
 - (d) člen 28 se črta.

Člen 151

Spremembe Uredbe (ES) št. 396/2005 in z njimi povezani prehodni ukrepi

1. Uredba (ES) št. 396/2005 se spremeni:
 - (a) člena 26 in 27, člen 28(1) in (2) ter člen 30 se črtajo;
 - (b) uvodni stavek člena 31(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice Komisiji, agenciji in drugim državam članicam do 30. junija vsako leto predložijo naslednje informacije, ki se nanašajo na prejšnje koledarsko leto:“.
2. Člen 26, člen 27(1) in člen 30 Uredbe (ES) št. 396/2005 se uporabljajo še naprej do datuma, ki se določi z delegiranim aktom, sprejetim v skladu z odstavkom 3.
3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z datumom, na katerega se člen 26, člen 27(1) in člen 30, navedeni v odstavku 2, prenehajo uporabljati. Zadevnega dne se začnejo uporabljati ustrezna pravila, ki se določijo v skladu z delegiranimi akti iz člena 16 te uredbe.

Člen 152

Spremembe Direktive 2007/43/ES

Direktiva 2007/43/ES se spremeni:

- (a) člen 2 se spremeni:
 - (i) v odstavku 1 se črtata točki (c) in (d);
 - (ii) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Uporabljata se tudi opredelitvi pojmov ‚pristojni organi‘ in ‚uradni veterinar‘ iz točk 5 in 32 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*.
-
- * UL L ..., ..., str. ...“;
- (b) člen 7 se spremeni:
 - (i) odstavek 1 se črta;
 - (ii) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo letno poročilo za preteklo leto o pregledih, ki jih je opravil njihov pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te direktive. Poročilu se priložita analiza najresnejših ugotovitev o neskladnostih in nacionalni akcijski načrt za preprečevanje ali zmanjševanje njihovega pojavljanja v prihodnjih letih. Komisija zagotovi povzetke navedenih poročil državam članicam.“;

Člen 153

Spremembe Uredbe (ES) št. 834/2007 in z njimi povezani prehodni ukrepi

1. Uredba (ES) št. 834/2007 se spremeni:
 - (a) člen 2 se spremeni:

(i) točka (n) se nadomesti z naslednjim:

„(n) ‚pristojni organi‘ so pristojni organi, kakor so opredeljeni v točki 5 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*;

* UL L ..., ..., str. ...“;

(ii) točka (o) se črta;

(iii) točka (p) se nadomesti z naslednjim:

„(p) ‚izvajalec nadzora‘ pomeni pooblaščen organ, kakor je opredeljen v točki 38 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe];“;

(b) v točki (a) člena 24(1) se besedilo „iz člena 27(10)“ nadomesti z besedilom „iz člena 3(3) in člena 25(4) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]“;

(c) člen 27 se spremeni:

(i) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„Uradni nadzor za preverjanje skladnosti s to uredbo se izvaja v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.“;

(ii) odstavki od 2 do 14 se črtajo;

(d) v členu 29(1) se besedilo „iz člena 27(4)“ nadomesti z besedilom „iz člena 3(3) in člena 25(4) Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]“;

(e) v členu 30 se črta odstavek 2.

2. Člen 27 in člen 30(2) Uredbe (ES) št. 834/2007 se uporabljata še naprej do datuma, ki se določi z delegiranim aktom, sprejetim v skladu z odstavkom 3.

3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z datumom, na katerega se določbe iz odstavka 2 prenehajo uporabljati. Zadevnega dne se začnejo uporabljati ustrezna pravila, ki jih je treba določiti v skladu z delegiranimi akti iz člena 23(2) te uredbe.

Člen 154

Spremembe Direktive 2008/119/ES

Direktiva 2008/119/ES se spremeni:

(a) člen 2 se spremeni:

(i) točka 2 se črta;

(ii) doda se drugi pododstavek:

„Uporablja se tudi opredelitev pojma ‚pristojni organi‘ iz točke 5 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*.

* UL L ..., ..., str. ...“;

(b) člen 7 se spremeni:

(i) odstavek 1 in 2 se črtata;

(ii) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo letno poročilo za preteklo leto o inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravil njihov pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te direktive. Poročilu se priložita analiza najresnejših ugotovitev o neskladnostih in nacionalni akcijski načrt za preprečevanje ali zmanjševanje njihovega pojavljanja v prihodnjih letih. Komisija zagotovi povzetke navedenih poročil državam članicam.“;

(c) člen 9 se črta.

Člen 155

Spremembe Direktive 2008/120/ES

Direktiva 2008/120/ES se spremeni:

(a) člen 2 se spremeni:

(i) točka 10 se črta;

(ii) doda se drugi pododstavek:

„Uporablja se tudi opredelitev pojma ‚pristojni organi‘ iz točke 5 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*.

* UL L ..., ..., str. ...“;

(b) člen 8 se spremeni:

(i) odstavek 1 in 2 se črtata;

(ii) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo letno poročilo za preteklo leto o inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravil njihov pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te direktive. Poročilu se priložita analiza najresnejših ugotovitev o neskladnostih in nacionalni akcijski načrt za preprečevanje ali zmanjševanje njihovega pojavljanja v prihodnjih letih. Komisija zagotovi povzetke navedenih poročil državam članicam.“;

(c) člen 10 se črta.

Člen 156

Spremembe Uredbe (ES) št. 1099/2009

Uredba (ES) št. 1099/2009 se spremeni:

(a) člen 2 se spremeni:

(i) točka (q) se črta;

- (ii) doda se drugi pododstavek:

„Poleg opredelitev iz prvega pododstavka se uporablja tudi opredelitev pojma ‚pristojni organi‘ iz točke 5 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*.

* UL L ..., ..., str. ...“;

- (b) člen 22 se črta.

Člen 157

Spremembe Uredbe (ES) št. 1069/2009

Uredba (ES) št. 1069/2009 se spremeni:

- (a) člen 3 se spremeni:

- (i) točki 10 in 15 se črtata;

- (ii) doda se drugi pododstavek:

„Uporabljata se tudi opredelitvi pojmov ‚pristojni organi‘ in ‚tranzit‘ iz točk 5 in 50 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*.

* UL L ..., ..., str. ...“;

- (b) členi 45, 49 in 50 se črtajo.

Člen 158

Spremembe Uredbe (ES) št. 1107/2009

Člen 68 Uredbe (ES) št. 1107/2009 se spremeni:

- (a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice vsako leto do 30. junija pripravijo in predložijo Komisiji poročilo o obsegu in rezultatih uradnega nadzora, opravljenega za preverjanje skladnosti s to uredbo.“;

- (b) drugi in tretji odstavek se črtata.

Člen 159

Spremembe Direktive 2009/128/ES in z njimi povezani prehodni ukrepi

1. Direktiva 2009/128/ES se spremeni:

- (a) v členu 8 se črtajo odstavek 1, drugi pododstavek odstavka 2 ter odstavki 3, 4, 6 in 7;

- (b) Priloga II se črta.

2. Odstavek 1, drugi pododstavek odstavka 2 ter odstavki 3, 4 in 6 člena 8 ter Priloga II k Direktivi 2009/128/ES se uporabljajo še naprej do datuma, ki se določi z delegiranim aktom, sprejetim v skladu z odstavkom 3.

3. Komisiji se v skladu s členom 139 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v zvezi z datumom, na katerega se določbe iz odstavka 2 prenehajo uporabljati. Zadevnega dne se začnejo uporabljati ustrezna pravila, ki se določijo v skladu z delegiranimi akti iz člena 22 te uredbe.

Člen 160

Spremembe Uredbe (ES) št. 1151/2012

Uredba (EU) št. 1151/2012 se spremeni:

- (a) člen 36 se spremeni:
- (i) naslov se nadomesti z naslednjim: „Vsebina uradnega nadzora“;
 - (ii) odstavka 1 in 2 se črtata;
 - (iii) v odstavku 3 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:
„3. Uradni nadzor, ki se opravlja v skladu z Uredbo (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*, zajema:

* UL L ..., ..., str. ...“;

(b) člen 37 se spremeni:

 - (i) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:
„1. V zvezi z zaščitenimi označbami porekla, zaščitenimi geografskimi označbami in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi, ki označujejo proizvode s poreklom iz Unije, preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda pred dajanjem proizvoda na trg izvedejo:
 - (a) pristojni organi, določeni v skladu s členom 3 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]; ali
 - (b) pooblaščen organi v smislu točke 38 člena 2 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe].“; - (ii) v odstavku 3 se črta prvi pododstavek;
 - (iii) v odstavku 4 se besedilo „iz odstavkov 1 in 2“ nadomesti z besedilom „iz odstavka 2“;

(c) člena 38 in 39 se črtata.

Člen 161

Spremembe Uredbe (EU) št. [...]/2013

Uredba (EU) št. [...]/2013 [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskimi razmnoževalnim materialom] se spremeni:

- (a) člen 29 se spremeni:
- (i) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Referenčni laboratoriji in centri Evropske unije“;

(ii) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za kritje stroškov, ki jih imajo zaradi izvajanja delovnih programov, ki jih je odobrila Komisija, se lahko dodelijo nepovratna sredstva:

- (a) referenčnim laboratorijem Evropske unije iz člena 91 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe]*;
- (b) referenčnim centrom Evropske unije za rastlinski razmnoževalni material iz člena 93 navedene uredbe;
- (c) referenčnim centrom Evropske unije za dobrobit živali iz člena 95 navedene uredbe.

* UL L ..., ..., str. ...“;

(iii) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) stroški osebja, ne glede na njegov status, ki se ukvarja neposredno z dejavnostmi laboratorijev ali centrov, ki jih ti izvajajo kot referenčni laboratoriji oziroma centri Unije;“;

(b) doda se naslednji člen 29a:

„Člen 29a

Akreditacija nacionalnih referenčnih laboratorijev za zdravje rastlin

1. Nacionalnim referenčnim laboratorijem iz člena 98 Uredbe (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko te uredbe] se lahko dodelijo nepovratna sredstva za stroške, ki jih imajo s pridobivanjem akreditacije v skladu s standardom EN ISO/IEC 17025 za uporabo laboratorijskih analitskih, preskusnih in diagnostičnih metod za preverjanje skladnosti s pravili o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah.
2. Nepovratna sredstva se lahko dodelijo enemu nacionalnemu referenčnemu laboratoriju v vsaki državi članici za vsak referenčni laboratorij Evropske unije za zdravje rastlin največ tri leta po določitvi zadevnega referenčnega laboratorija Evropske unije.“.

Člen 162

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
Če v odstavkih od 2 do 5 ni določeno drugače, se uporablja od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 1 leto].
2. Na področju, ki ga zajemajo pravila iz točke (g) člena 1(2), se ta uredba uporablja od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah], z naslednjimi izjemami:
 - (a) členi 91 in 92 ter 97, 98 in 99 se uporabljajo v skladu z odstavkom 1;

- (b) člen 33(1), (2), (3) in (4), točka (e) člena 36(4) ter člen 36(5) se uporabljajo od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 5 let].
3. Na področju, ki ga zajemajo pravila iz točke (h) člena 1(2), se ta uredba uporablja od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe Uredbe o pridelavi rastlinskega razmnoževalnega materiala in omogočanju njegove dostopnosti na trgu], z naslednjimi izjemami:
- (a) členi 93, 94 in 97 se uporabljajo v skladu z odstavkom 1;
- (b) člen 33(1), (2), (3) in (4) se uporablja od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 5 let].
4. Člen 15(1), člen 18(1), členi od 45 do 62 in členi od 76 do 84, točka (b) člena 150, točka (b)(i) člena 152, točka (b)(i) člena 154, točka (b)(i) člena 155 in točka (b) člena 156 se uporabljajo od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe + 3 leta].
5. Člen 161 se uporablja od [za Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I
OZEMLJA IZ TOČKE 45 ČLENA 2

1. Ozemlje Kraljevine Belgije
2. Ozemlje Republike Bolgarije
3. Ozemlje Češke republike
4. Ozemlje Kraljevine Nizozemske razen Ferskih otokov in Grenlandije
5. Ozemlje Zvezne republike Nemčije
6. Ozemlje Republike Estonije
7. Ozemlje Irske
8. Ozemlje Helenske republike
9. Ozemlje Kraljevine Španije razen Ceute in Melille
10. Ozemlje Francoske republike
11. Ozemlje Italijanske republike
12. Ozemlje Republike Ciper
13. Ozemlje Republike Latvije
14. Ozemlje Republike Litve
15. Ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg
16. Ozemlje Madžarske
17. Ozemlje Republike Malte
18. Ozemlje Kraljevine Nizozemske v Evropi
19. Ozemlje Republike Avstrije
20. Ozemlje Republike Poljske
21. Ozemlje Portugalske republike
22. Ozemlje Romunije
23. Ozemlje Republike Slovenije
24. Ozemlje Slovaške republike
25. Ozemlje Republike Finske
26. Ozemlje Kraljevine Švedske
27. Ozemlje Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska

Za namen uradnega nadzora, ki ga pristojni organi izvajajo za preverjanje skladnosti s pravili iz točke (g) člena 1(2), in drugih uradnih dejavnosti, ki se izvajajo v zvezi s točko (g) člena 1(2), se sklicevanja na tretje države berejo kot sklicevanja na tretje države in ozemlja, navedene v Prilogi I k Uredbi (EU) št. XXX/XXXX [za Urad za publikacije: vstaviti številko Uredbe o zaščitnih ukrepih proti škodljivim organizmom na rastlinah], sklicevanja na ozemlje Unije pa se berejo kot sklicevanja na ozemlje Unije brez ozemelj, navedenih v navedeni prilogi.

PRILOGA II
USPOSABLJANJE OSEBJA PRISTOJNIH ORGANOV

POGLAVJE I: VSEBINA ZA USPOSABLJANJE OSEBJA, KI OPRAVLJA URADNI NADZOR IN DRUGE URADNE DEJAVNOSTI

1. Različne metode in tehnike nadzora, kot so inšpekcijski pregled, preverjanje, presejalni pregled, ciljni presejalni pregled, vzorčenje ter laboratorijska analiza, diagnosticiranje in preskušanje
2. Nadzorni postopki
3. Pravila iz člena 1(2)
4. Ocena neskladnosti s pravili iz člena 1(2)
5. Nevarnosti pri proizvodnji, predelavi in distribuciji živali in blaga
6. Različne faze proizvodnje, predelave in distribucije ter mogoča tveganja za zdravje ljudi, in kadar je to ustrezno, zdravje živali in rastlin, dobrobit živali, okolje ter istovetnost in kakovost rastlinskega razmnoževalnega materiala
7. Ovrednotenje uporabe postopkov HACCP in dobrih kmetijskih praks
8. Sistemi upravljanja, kot so programi zagotavljanja kakovosti, ki jih upravljajo izvajalci dejavnosti, ter ocena teh sistemov, če so pomembni za zahteve pravil iz člena 1(2)
9. Sistemi uradnega potrjevanja
10. Ukrepi za izredne razmere, vključno s komunikacijo med državami članicami in Komisijo
11. Sodni postopki in posledice uradnega nadzora
12. Pregled pisnega gradiva, dokumentacije in drugih spisov, vključno z gradivom, dokumentacijo in spisi, povezanimi z medlaboratorijskim primerjalnim preskušanjem, akreditacijo in oceno tveganja, ki so lahko pomembni za oceno skladnosti s pravili iz člena 1(2); to lahko vključuje finančne in komercialne vidike
13. Nadzorni postopki in zahteve za vstop živali in blaga, ki prihajajo iz tretjih držav, v Unijo
14. Katero koli drugo področje, ki je potrebno za zagotovitev, da se uradni nadzor opravlja v skladu s to uredbo

POGLAVJE II: VSEBINSKA PODROČJA ZA NADZORNE POSTOPKE

1. Organizacija pristojnih organov in razmerje med osrednjimi pristojnimi organi in organi, na katere so bile prenesene naloge opravljanja uradnega nadzora ali druge uradne dejavnosti
2. Razmerje med pristojnimi organi in pooblaščenimi organi ali fizičnimi osebami, na katere so bile prenesene naloge, povezane z uradnim nadzorom, ali druge uradne dejavnosti
3. Izjava o ciljih, ki naj bi jih dosegli
4. Naloge, odgovornosti in dolžnosti osebja

5. Postopki vzorčenja, nadzorne metode in tehnike, vključno z laboratorijsko analizo, preskušanjem in diagnosticiranjem, razlaga rezultatov in posledični sklepi
6. Programi presejalnih pregledov in ciljnih presejalnih pregledov
7. Medsebojna pomoč, če je za uradni nadzor potrebno ukrepanje več kot ene države članice
8. Ukrepi, ki jih je treba sprejeti po uradnem nadzoru
9. Sodelovanje z drugimi službami in oddelki, ki imajo lahko s tem povezane odgovornosti, ali z izvajalci dejavnosti
10. Preverjanje primernosti metod vzorčenja ter laboratorijskih analitskih, preskusnih in diagnostičnih metod
11. Kakršna koli druga dejavnost ali informacije, ki so potrebne za učinkovito delovanje uradnega nadzora

PRILOGA III
OPREDELITEV ANALITSKIH METOD

1. Za analitske metode in rezultate meritev morajo biti značilna naslednja merila:
 - (a) točnost (pravilnost in natančnost);
 - (b) uporabnost (matrično in koncentracijsko območje);
 - (c) meja zaznavnosti;
 - (d) meja določljivosti;
 - (e) natančnost;
 - (f) ponovljivost;
 - (g) obnovljivost;
 - (h) izkoristek;
 - (i) selektivnost;
 - (j) občutljivost;
 - (k) linearnost;
 - (l) merilna negotovost;
 - (m) druga merila, ki se lahko izberejo po potrebi.
2. Vrednosti natančnosti iz 1(e) se bodisi pridobijo pri medlaboratorijskem primerjalnem preskušanju, ki se opravi v skladu z mednarodno priznanim protokolom o medlaboratorijskem primerjalnem preskušanju (npr. ISO 5725 „Točnost [pravilnost in natančnost] merilnih metod in rezultatov“), bodisi temeljijo na preskusih skladnosti z merili, kadar so določena merila za analitske metode. Vrednosti ponovljivosti in obnovljivosti so izražene v mednarodno priznani obliki (npr. 95-odstotna stopnja natančnosti, kot je opredeljeno v ISO 5725 „Točnost [pravilnost in natančnost] merilnih metod in rezultatov“). Rezultati medlaboratorijskega primerjalnega preskušanja se objavijo ali so prosto na voljo.
3. Analitskim metodam, ki se enotno uporabljajo za različne skupine proizvodov, je treba dati prednost pred metodami, ki se uporabljajo samo za posamezne proizvode.
4. Kadar se analitske metode lahko validirajo v samo enem laboratoriju, jih je treba validirati v skladu z mednarodno sprejetimi znanstvenimi protokoli ali smernicami ali pa morajo temeljiti na preskusih skladnosti z merili, kadar so za analitske metode določena merila.
5. Analitske metode, sprejete v skladu s to uredbo, je treba urediti po standardni ureditvi za analitske metode, ki jo priporoča ISO.

PRILOGA IV
KORELACIJSKA TABELA IZ ČLENA 142(3)

1. Uredba (ES) št. 882/2004

Uredba (ES) št. 882/2004	Ta uredba
Člen 1(1), prvi pododstavek	Člen 1(1)
Člen 1(1), drugi pododstavek	Člen 1(2)
Člen 1(2)	Člen 1(4)
Člen 1(3)	–
Člen 1(4)	–
Člen 2	Člen 2
Člen 3(1)	Člen 8(1)
Člen 3(2)	Člen 8(4)
Člen 3(3)	Člen 9
Člen 3(4)	Člen 8(6)
Člen 3(5)	Člen 8(6)
Člen 3(6)	Člen 8(7)
Člen 3(7)	–
Člen 4(1)	Člen 3(1)
Člen 4(2)	Člen 4(1)(a), (c), (d), (e), (f), (g) in (i)
Člen 4(3)	Člen 3(2)
Člen 4(4)	Člen 4(1)(b)
Člen 4(5)	Člen 4(4)
Člen 4(6)	Člen 5(1)
Člen 4(7)	Člen 5(3)
Člen 5(1), prvi pododstavek	Člen 25(1)
Člen 5(1), drugi pododstavek	Člen 25(3)
Člen 5(1), tretji pododstavek	Člen 25(2), prvi pododstavek
Člen 5(2)(a), (b), (c) in (f)	Člen 26(1)
Člen 5(2)(d)	–
Člen 5(2)(e)	Člen 28
Člen 5(3)	Člen 29
Člen 5(4)	–
Člen 6	Člen 4(2) in (3)
Člen 7(1), prvi pododstavek	Člen 10(1), prvi pododstavek
Člen 7(1), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 10(1), drugi pododstavek
Člen 7(1), drugi pododstavek, točka (b)	–
Člen 7(2), prvi stavek	Člen 7(1)
Člen 7(2), drugi stavek	–

Člen 7(2), tretji stavek	–
Člen 7(3)	Člen 7(2) in (3)
Člen 8(1)	Člen 11(1)
Člen 8(2)	Člen 4(1)(h)
Člen 8(3)(a)	Člen 11(2)
Člen 8(3)(b)	Člen 11(3)
Člen 8(4)	–
Člen 9(1)	Člen 12(1), prvi pododstavek
Člen 9(2)	Člen 12(1), drugi pododstavek
Člen 9(3)	Člen 11(2)
Člen 10	Člen 13
Člen 11(1)	Člen 33(1) in (2)
Člen 11(2)	–
Člen 11(3)	Člen 33(5)
Člen 11(4)	Člen 33(7)
Člen 11(5)	Člen 34(1), prvi pododstavek, in 34(2)
Člen 11(6)	Člen 34(1)(b)(i)
Člen 11(7)	Člen 33(6)
Člen 12(1)	Člen 36(1)
Člen 12(2)	Člen 36(4)(e)
Člen 12(3)	Člen 36(5)(c)
Člen 12(4)	Člen 38(2)
Člen 13	Člen 114
Člen 14(1)	–
Člen 14(2)	Člen 43(3)
Člen 14(3)	–
Člen 15(1)	Člen 42(1), prvi stavek
Člen 15(2)	Člen 42(2) in (4)
Člen 15(3)	Člen 42(2) in (4)
Člen 15(4)	–
Člen 15(5)	Člen 45(1)(d) in (2)(b) in ter člen 52(3), prvi stavek
Člen 16(1)	Člen 43(1)
Člen 16(2)	Člen 42(1), drugi stavek
Člen 16(3), prvi stavek	Člen 43(2)
Člen 16(3), drugi stavek	Člen 33(6)
Člen 17(1), prva alineja	Člen 57(1)
Člen 17(1), druga alineja	Člen 54(1), (2)(a), (3) in člen 56(1)

Člen 17(2)	–
Člen 18	Člen 63(1), (2) in (3)
Člen 19(1)	Člen 64(1) in (3)
Člen 19(2)(a)	Člen 65
Člen 19(2)(b)	Člen 64(5)
Člen 19(3)	Člen 64(4)
Člen 19(4)	Člen 6
Člen 20	Člen 69
Člen 21(1)	Člen 70(1)
Člen 21(2)	Člen 67
Člen 21(3)	Člen 64(1)
Člen 21(4)	Člen 64(4)
Člen 22	Člen 84(d)
Člen 23(1)	Člen 71(1)
Člen 23(2)	Člen 71(2) in 72
Člen 23(3)	Člen 71(3)
Člen 23(4)	Člen 71(2)
Člen 23(5)	Člen 71(4)(a)
Člen 23(6)	Člen 71(2)(c) in (4)(b)
Člen 23(7)	Člen 72
Člen 23(8)	Člen 72
Člen 24(1)	Člen 73(1)
Člen 24(2)	Člen 55
Člen 24(3)	Člen 44
Člen 24(4)	Člen 74
Člen 25(1)	–
Člen 25(2)(a)	–
Člen 25(2)(b)	Člen 75(1)(c)
Člen 25(2)(c)	Člen 75(1)(f)
Člen 25(2)(d)	Člen 46(c) in (d) ter člen 75(1)(e) in (k)
Člen 25(2)(e)	–
Člen 25(2)(f)	Člen 68
Člen 25(2)(g)	Člen 75(1)(h)
Člen 25(2)(h)	Člen 44(2)(b)
Člen 26	Člen 76(1)
Člen 27(1)	Člen 76(2)
Člen 27(2)	Člen 77
Člen 27(3)	–

Člen 27(4)	Člen 79(1)
Člen 27(5)	–
Člen 27(6)	–
Člen 27(7)	–
Člen 27(8)	Člen 81(2)
Člen 27(9)	Člen 82(1)
Člen 27(10)	–
Člen 27(11)	Člen 81(1)
Člen 27(12), prvi stavek	Člen 83
Člen 27(12), drugi stavek	–
Člen 28	Člen 84
Člen 29	–
Člen 30(1), točka (a)	Člen 86
Člen 30(1), točka (b)	Člen 89, točka (a)
Člen 30(1), točka (c)	Člen 87(2)
Člen 30(1), točka (d)	Člen 89, točki (b) in (f)
Člen 30(1), točka (e)	Člen 89, točka (c)
Člen 30(1), točka (f)	Člen 89, točka (d)
Člen 30(1), točka (g)	Člen 89, točka (e)
Člen 30(2)(a)	Člen 88(1)(e)
Člen 30(2)(b)	Člen 88(1)(c)
Člen 30(3)	–
Člen 31	–
Člen 32(1)(a)	Člen 92(2)(a)
Člen 32(1)(b)	Člen 92(2)(b)
Člen 32(1)(c)	Člen 92(2)(c)
Člen 32(1)(d)	Člen 92(2)(d)
Člen 32(1)(e)	Člen 92(2)(e)
Člen 32(1)(f)	Člen 92(2)(g)
Člen 32(2)(a)	Člen 92(2)(a), (b) in (c)
Člen 32(2)(b)	Člen 92(2)(h)
Člen 32(2)(c)	Člen 92(2)(d)
Člen 32(2)(d)	Člen 92(2)(g)
Člen 32(2)(e)	Člen 92(2)(d)
Člen 32(3)	Člen 91(3)(a)
Člen 32(4)(a)	Člen 91(3)(c)
Člen 32(4)(b)	Člen 91(3)(d)
Člen 32(4)(c)	Člen 91(3)(d)

Člen 32(4)(d)	Člen 7
Člen 32(4)(e)	Člen 91(3)(e)
Člen 32(4)(f)	Člen 92(2)(j)(iii)
Člen 32(4)(g)	Člen 91(3)(e)
Člen 32(4)(h)	Člen 91(3)(f)
Člen 32(5)	Člen 97(1)
Člen 32(6)	Člen 97(2)
Člen 32(7)	–
Člen 32(8), prvi stavek	Člen 97(3)
Člen 32(8), drugi stavek	Člen 97(4)
Člen 32(9)	–
Člen 33(1)	Člen 98(1)
Člen 33(2)	Člen 99(1)
Člen 33(3)	Člen 98(2)
Člen 33(4)	Člen 98(4)
Člen 33(5)	Člen 98(5)
Člen 33(6)	Člen 99(2)
Člen 33(7)	–
Člen 34(1)	Člen 100(1)
Člen 34(2)	Člen 100(1) in (2)
Člen 34(3)	Člen 100(3)
Člen 35(1)	Člen 101(1)
Člen 35(2)	Člen 101(4)
Člen 35(3)	Člen 101(2)
Člen 35(4)	–
Člen 36(1)	Člen 102(1)(c)
Člen 36(2), prvi stavek	–
Člen 36(2), drugi stavek	Člen 102(2)
Člen 36(3), prvi pododstavek	Člen 102(3), prvi stavek
Člen 36(3), drugi pododstavek	–
Člen 36(3), tretji pododstavek, prvi stavek	Člen 102(3)(c)
Člen 36(3), tretji pododstavek, drugi stavek	Člen 102(3)(b)
Člen 36(4)	Člen 102(3)(a)
Člen 37(1)	Člen 103(1)
Člen 37(2)	Člen 103(2)
Člen 38(1)	Člen 104(1)
Člen 38(2)	Člen 104(2)(c)
Člen 38(3)	Člen 104(3)

Člen 39(1)	Člen 105(1)
Člen 39(2)	Člen 105(2)
Člen 40(1)	Člen 106(1)
Člen 40(2)	–
Člen 40(3)	Člen 106(2)
Člen 40(4)	–
Člen 41	Člen 107(1)
Člen 42(1)(a)	–
Člen 42(1)(b)	Člen 109(2)
Člen 42(1)(c)	Člen 109(3)
Člen 42(2)	Člen 108(2)
Člen 42(3)	Člen 109(2)
Člen 43(1), prvi stavek	Člen 110, prvi pododstavek
Člen 43(1), drugi stavek	Člen 110, drugi pododstavek
Člen 43(1)(a)	–
Člen 43(1)(b)	Člen 110(a) in (b)
Člen 43(1)(c)	Člen 110(b) in (c)
Člen 43(1)(d) do (j)	–
Člen 43(1)(k)	Člen 110(d)
Člen 43(2)	–
Člen 44(1)	Člen 112(1)
Člen 44(2)	–
Člen 44(3)	Člen 112(1)
Člen 44(4), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 113(1)
Člen 44(4), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 113(2)
Člen 44(5)	–
Člen 44(6)	Člen 113(1)
Člen 45(1)	Člen 115(1)(2) in (4)
Člen 45(2)	–
Člen 45(3)	Člen 116
Člen 45(4)	Člen 117
Člen 45(5)	Člen 118
Člen 45(6)	–
Člen 46(1), prvi stavek	Člen 119(1)
Člen 46(1), drugi stavek	Člen 119(4)
Člen 46(1), tretji stavek	Člen 119(2)
Člen 46(2)	Člen 119(3)
Člen 46(3)	Člen 120

Člen 46(4)	–
Člen 46(5)	–
Člen 46(6)	Člen 121
Člen 46(7)	Člen 122
Člen 47(1)	Člen 124(1)(a) do (e)
Člen 47(2)	Člen 124(2)
Člen 47(3)	Člen 124(1)(f) in (g)
Člen 47(4)	–
Člen 47(5)	–
Člen 48(1)	Člen 125(1)
Člen 48(2)	Člen 125(2)
Člen 48(3)	Člen 126(1) in (2)
Člen 48(4)	Člen 126(3)
Člen 48(5), prvi stavek	Člen 126(3)(f)
Člen 48(5), drugi in tretji stavek	–
Člen 49	Člen 128
Člen 50	–
Člen 51(1)	Člen 129(1) in (2)
Člen 51(2)	Člen 129(3)
Člen 51(3)	–
Člen 52	Člen 123
Člen 53	Člen 111
Člen 54(1)	Člen 135(1)
Člen 54(2)	Člen 135(2)
Člen 54(3)	Člen 135(3)
Člen 54(4)	Člen 103(1)
Člen 54(5)	Člen 84(1)(a) in (c) ter člen 135(4)
Člen 55(1)	Člen 136(1)
Člen 55(2)	Člen 136(1)
Člen 56(1)	Člen 137(1)
Člen 56(2)(a)	–
Člen 56(2)(b)	Člen 137(2)
Členi od 57 do 61	–
Člen 62	Člen 141
Člen 63(1)	–
Člen 63(2)	Člen 23
Člen 64, prvi pododstavek	Člen 138(1)
Člen 64, točka 1	Člen 138(1)

Člen 64, točka 2	Člen 138(2)
Člen 65	–
Člen 66	–
Člen 67	
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	Priloga III
Priloga IV	–
Priloga V	–
Priloga VI	Člen 78 in člen 79(2)
Priloga VII	–
Priloga VIII	–

2. Direktiva 96/23/ES

Direktiva 96/23/ES	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2(a)	Člen 16
Člen 2(b)	–
Člen 2(c)	Člen 16
Člen 2(d)	Člen 2(5)
Člen 2(e)	Člen 16
Člen 2(f)	Člen 36(1)
Člen 2(g)	–
Člen 2(h)	Člen 16
Člen 2(i)	–
Člen 3	Člen 8(1) in (2), člen 16, člen 107(1) ter člen 111
Člen 4(1)	Člen 3(1)
Člen 4(2)	Člen 3(2)(a), člen 107(2) in člen 112
Člen 4(3)	–
Člen 5	Člen 109(2) in (3), člen 112(1)(a) ter člen 108(2)
Člen 6	Člen 16(a) in (b)
Člen 7	Člen 108(2)
Člen 8(1)	–
Člen 8(2)	–
Člen 8(3), (4) in (5)	Členi 10, 112 in 113
Člen 9(A)	–

Člen 9(B)	–
Člen 10	Člen 14
Člen 11(1) in (2)	Člen 8(2) in člen 9
Člen 11(3)	Člen 16(c), člena 134 in 135
Člen 12, prvi odstavek	Člen 8(4)
Člen 12, drugi odstavek	Člen 14
Člen 13	Člen 16(c), člena 134 in 135
Člen 14(1)	Člena 98 in 99
Člen 14(2)	Člen 91
Člen 15(1), prvi pododstavek	Člen 16(a) in (b)
Člen 15(1), drugi pododstavek	Člen 33(7)
Člen 15(1), tretji pododstavek	–
Člen 15(2), prvi pododstavek	Člen 33(7)
Člen 15(2), drugi pododstavek	Člen 34(3)
Člen 15(3), prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 16(c) in člen 135
Člen 15(3), četrti pododstavek	Naslov II, poglavje V, oddelek III
Člen 16(1)	Člen 103(1), člen 106(1) in člen 135
Člen 16(2) in (3)	Člen 16(c) in člen 135
Člen 17	Člen 16(c) in člen 135
Člen 18	Člen 16(c) in člen 135
Člen 19	Člen 135(4)
Člen 20(1)	Naslov IV
Člen 20(2), prvi pododstavek	Člen 104(1) in (2)
Člen 20(2), drugi pododstavek	Člen 104(3)
Člen 20(2), tretji in četrti pododstavek	Člen 106(1)(d)
Člen 20(2), peti in šesti pododstavek	Člen 106(2)
Člen 21	Členi 115, 116 in 118
Člen 22	Člen 134
Člen 23	Člen 16(c) in člen 135
Člen 24(1) in (2)	Člen 15(2)(d), člen 16(c) ter člena 134 in 135
Člen 24(3)	Člen 15(2)(d), člen 16(c) in člen 135
Člen 25	Člen 16(c) in člen 135(2)
Člen 26	Člen 6
Člen 27	Člen 136
Člen 28	Člen 136
Člen 29(1) in (2)	Členi 124, 125, 126 in 128
Člen 29(3)	Naslov II, poglavje V, oddelek II

Člen 29(4)	Člen 112(1)
Člen 30(1) in (2)	Naslov II, poglavje V, oddelek III
Člen 30(3)	Člen 128(3)
Člen 31	Naslov II, poglavje VI
Člen 33	Člen 141
Člen 34	Člen 16(a) in (b)
Člen 35	–
Člen 36	–
Člen 37	–
Člen 38	–
Člen 39	–
Priloga I	Člen 16(a) in (b)
Priloga II	Člen 16(a) in (b)
Priloga III	Člen 16(a) in (b)
Priloga IV	Člen 16(a) in (b)

3. Direktivi 89/662/EGS in 90/425/EGS

Direktiva 89/662/EGS	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2(1), (2) in (3)	–
Člen 2(4)	Člen 2(5)
Člen 2(5)	Člen 2(32)
Člen 3(1), prvi in drugi pododstavek	–
Člen 3(1), tretji pododstavek	Člen 8(1)
Člen 3(1), četrti pododstavek	Člen 134(2) in (3) ter člen 135
Člen 3(2)	–
Člen 3(3)	–
Člen 4(1), prvi stavek	Člen 8(1) ter členi 9, 134 in 135
Člen 4(1), prva alineja	Člen 8(6)(a)
Člen 4(1), druga alineja	–
Člen 4(2)	Člen 136
Člen 5(1)(a), prvi pododstavek	Člen 8
Člen 5(1)(a), drugi pododstavek	Člen 134(2) in (3)
Člen 5(1)(b)	–
Člen 5(2)	–
Člen 5(3)(a), (b) in (d)	–
Člen 5(3)(c)	Člen 8(7)

Člen 5(4) in (5)	–
Člen 6(1)	Člen 47
Člen 6(2)	–
Člen 7(1)	Naslov IV in člen 135
Člen 7(2)	–
Člen 8(1)	Naslov IV
Člen 8(2)	Člen 6 in člen 135(3)
Člen 8(3)	Člen 135(4)
Člen 9	–
Člen 10	Člen 3(1)
Člen 11	Členi 9, 13 in 14
Člen 12	–
Člen 13	–
Člen 14	–
Člen 15	–
Člen 16(1)	Člen 112(1)
Člen 16(2)	–
Člen 16(3)	Člen 112(2)
Člen 17	Člen 141
Člen 18	Člen 141
Člen 19	–
Člen 20	–
Člen 22	–
Člen 23	–
Priloga A	–
Priloga B	–

Direktiva 90/425/EGS	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2(1) do (5)	–
Člen 2(6)	Člen 2(5)
Člen 2(7)	Člen 2(32)
Člen 3(1) in (2)	–
Člen 3(3)	Člen 8, člen 134(2) in (3) ter člen 135
Člen 3(4)	–
Člen 4(1)	Člen 8

Člen 4(2)	–
Člen 4(3)	Člen 136
Člen 5(1)(a), prvi pododstavek	Člen 8
Člen 5(1)(a), drugi pododstavek	Člen 134(2) in (3)
Člen 5(1)(b)(i), prvi pododstavek	–
Člen 5(1)(b)(i), drugi pododstavek	Člen 8
Člen 5(1)(b)(ii), (iii) in (iv)	–
Člen 5(2)(a), prvi pododstavek	Člen 8(7)
Člen 5(2)(a), drugi in tretji pododstavek	–
Člen 5(2)(b)	–
Člen 5(3)	–
Člen 6	–
Člen 7(1)	Člen 47
Člen 7(2)	–
Člen 8(1)	Naslov IV in člen 135
Člen 8(2)	–
Člen 9(1)	Naslov IV
Člen 9(2)	Člen 6 in člen 135(3)
Člen 9(3)	Člen 135(4)
Člen 9(4)	–
Člen 10	–
Člen 11	Člen 3(1)
Člen 12	–
Člen 13	Členi 9, 13 in 14
Člen 14	–
Člen 15	–
Člen 16	–
Člen 17	Člen 141
Člen 18	Člen 141
Člen 19	Člen 141
Člen 20	Členi 130, 131, 132 in 133
Člen 21	–
Člen 22(1)	Člen 112(1)
Člen 22(2)	–
Člen 22(3)	Člen 112(2)
Člen 23	–
Člen 24	–

Člen 26	–
Člen 27	–
Priloga A	–
Priloga B	–
Priloga C	–

4. Direktivi 97/78/ES in 91/496/EGS

Direktiva 97/78/ES	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2	Člen 2
Člen 2(2)(a)	Člen 2(17)
Člen 2(2)(b)	Člen 2(46)
Člen 2(2)(c)	Člen 2(47)
Člen 2(2)(d)	Člen 2(48)
Člen 2(2)(e)	–
Člen 2(2)(f)	Člen 2(27)
Člen 2(2)(g)	Člen 2(29)
Člen 2(2)(h)	–
Člen 2(2)(i)	–
Člen 2(2)(j)	–
Člen 2(2)(k)	Člen 2(5)
Člen 3(1) in (2)	Člen 45(1)
Člen 3(3)	Člen 14 ter člen 54(1), (2)(a) in (3)
Člen 3(4)	Člen 55
Člen 3(5)	Člen 45(2) in (3) ter člen 56
Člen 4(1)	Člen 47(4)
Člen 4(2)	–
Člen 4(3) in (4)	Člen 47(1), (2) in (3) ter člen 50
Člen 4(5)	Člen 50
Člen 5(1)	Člen 54(2)(b) in (4)
Člen 5(2)	Člen 56(2)
Člen 5(3)	Člen 48(2) in (3)
Člen 5(4)	Člen 56
Člen 6(1)(a), prvi odstavek	Člen 62(1)
Člen 6(1)(a), drugi odstavek	Člen 62(2)
Člen 6(1)(b)	–
Člen 6(2)	Člena 57 in 60

Člen 6(3)	Člen 61
Člen 6(4)	Člen 58(1) in člen 61(3)
Člen 6(5)	–
Člen 6(6)	Člen 58(2), člen 60(3), člen 61(5) ter člen 62(2) in (4)
Člen 7(1)	Člen 48(1)
Člen 7(2)	Člen 47(1), (2) in (3) ter člen 50
Člen 7(3)	Člen 55
Člen 7(4)	Člen 48(2), člen 53 in člen 54(4)
Člen 7(5)	–
Člen 7(6)	Člena 50 in 56
Člen 8(1)	–
Člen 8(2)	Člen 75(1)(b)
Člen 8(3),(4), (5), (6) in (7)	Člen 75(2)
Člen 9	Člen 49(b) in (c)
Člen 10(1), (2), (4)	Člen 52(2)
Člen 10(3)	–
Člen 11	Člen 49(d)
Člen 12	Člen 46(h) in člen 75(1)(k)
Člen 13	Člen 75(1)(c)
Člen 14	–
Člen 15	Člen 75(1)(h)
Člen 16(1)(a)	Člen 46(d)
Člen 16(1)(b)	Člen 46(e)
Člen 16(1)(c)	Člen 46(c)
Člen 16(1)(d)	Člen 46(g)
Člen 16(1)(e)	Člen 46(a)
Člen 16(1)(f)	Člen 46(b)
Člen 16(2)	–
Člen 16(3)	–
Člen 16(4)	Člen 75(1)(c) in (f)
Člen 17(1)	Člen 64(5)
Člen 17(2)	Člen 64(1), (2) in (3)
Člen 17(2)(a)	Člen 64(3)b ter člena 67 in 70
Člen 17(2)(a), prva alineja	–
Člen 17(2)(a), druga alineja	Člen 66(1)(a)
Člen 17(2)(b)	Člen 67

Člen 17(3)	Člen 63(4), (5) in (6)
Člen 17(4)	–
Člen 17(5)	Člen 64(3), člen 67 in člen 84(1)(d)
Člen 17(6)	–
Člen 17(7)	Člen 63(6), člen 68 in člen 70(3)
Člen 18	Člen 62(2)
Člen 19(1)	Člen 75(1)(g)
Člen 19(2)	Člen 75(1)(a)
Člen 19(3)	Člen 62(3)(a) in 62(4)
Člen 20(1)	Člen 63
Člen 20(2)	–
Člen 22(1)	–
Člen 22(2)	Člen 65
Člen 22(3)	–
Člen 22(4)	–
Člen 22(5)	–
Člen 22(6)	–
Člen 22(7)	–
Člen 24	Člen 63(4), (5) in (6)
Člen 24(3)	Člena 71 in 128
Člen 25(1)	Členi od 100 do 106
Člen 25(2)	Člen 6
Člen 25(3)	–
Člen 26	Člen 129(5) in (6)
Člen 27	Člen 4(2) in (3) ter člen 129(1) in (6)
Člen 28	–
Člen 29	–
Člen 30	–
Člen 31	–
Člen 32	–
Člen 33	–
Člen 34	–
Člen 35	–
Člen 36	–
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Člen 62
Priloga III	Člen 50

Direktiva 91/496/EGS	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2(1)	–
Člen 2(2)(a)	Člen 2(46)
Člen 2(2)(b)	Člen 2(47)
Člen 2(2)(c)	Člen 2(48)
Člen 2(2)(d)	–
Člen 2(2)(e)	Člen 2(27)
Člen 2(2)(f)	Člen 2(29)
Člen 3(1)(a)	Člen 54(1) in (2)(a) ter člen 56(1)(b)
Člen 3(1)(b)	Člen 45(1) in člen 64(2)
Člen 3(1)(c)(i)	Člen 54(2)(b) in (4) ter člen 55
Člen 3(1)(c)(ii)	Člen 77(1)(d)
Člen 3(1)(d)	Člen 55
Člen 3(2)	–
Člen 4(1)	Člen 47(1) in (2) ter člen 50
Člen 4(2)	Člen 47(1), (3) in (4) ter člen 50
Člen 4(3)	Člen 49c
Člen 4(4)	Člen 77(1)(d)
Člen 4(5)	Člen 4(2) in (3), člen 49(c) ter člen 50
Člen 5	Člen 53, člen 54(2)(b) in (4), člen 55, člen 56(1)(a) ter člen 64(1)
Člen 6(1)	–
Člen 6(2)(a)	Člen 62(1) in (2)
Člen 6(2)(b)	Člen 62(1)
Člen 6(2)(c)	Člen 57
Člen 6(2)(d)	Člen 62(3)(a) in (4)
Člen 6(3)	Člen 58
Člen 6(3)(a)	Člen 58(1)(b)
Člen 6(3)(b)	Člen 58(1)(c)
Člen 6(3)(c)	Člen 57(2) in člen 62(3)
Člen 6(3)(d)	Člen 58(1)(d)
Člen 6(3)(e)	Člen 57(2) in člen 62(3)
Člen 6(3)(f)	Člen 57(2) in člen 62(3)
Člen 6(3)(g)	Člen 58(1)(e)
Člen 6(4)	Člen 57 in člen 58(1)

Člen 6(5)	Člen 58(2)
Člen 7(1), prva alineja	Člen 48(2)
Člen 7(1), druga alineja	Člen 54(2)(b) in (4) ter člen 56
Člen 7(1), tretja alineja	Člen 48(1)
Člen 7(2)	Člen 56
Člen 7(3)	–
Člen 8	Člen 51(1)(b)
Člen 9	Člen 49(d)
Člen 10	Člen 64(2)
Člen 11(1)	Člen 63
Člen 11(2)	–
Člen 12 (1)	Členi 64, 66 in 67
Člen 12(2)	Člen 64(3), člen 67 in člen 84(1)(d)
Člen 12(3)	Člen 68, člen 69(3) in člen 70(3)
Člen 12(4)	–
Člen 12(5)	–
Člen 13	Člen 62(2)
Člen 14	–
Člen 15	Člen 77(1)(d)
Člen 16	Člen 52
Člen 17	Člen 6
Člen 17a	–
Člen 18(1)	–
Člen 18(2)	Člen 65
Člen 18(3)	–
Člen 18(4)	–
Člen 18(5)	–
Člen 18(6)	–
Člen 18(7)	–
Člen 18(8)	–
Člen 19	Člena 115 in 116
Člen 20	Členi od 100 do 106
Člen 21	Člen 129(5) in (6)
Člen 22	–
Člen 23	–
Člen 24	–
Člen 25	–

Člen 26	–
Člen 27	–
Člen 28	–
Člen 29	–
Člen 30	–
Člen 31	–
Priloga A	Člen 62
Priloga B	Člen 64(2)

5. Direktiva 96/93/ES

Direktiva 96/93/ES	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2(1)	Člen 2(22)
Člen 2(2)	Člen 2
Člen 3(1)	Člen 87(2)(b)
Člen 3(2)	Člen 87(3)(a) in (b)
Člen 3(3)	Člen 88(1)(a)
Člen 3(4)	Člen 87(3)(b)
Člen 3(5)	Člen 89
Člen 4(1)	Člen 87(2)(a) in člen 88(2)
Člen 4(2)	Člen 88(1)(b)
Člen 4(3)	Člen 88(1)(d)
Člen 5	Člen 88(2)
Člen 6	Člen 128
Člen 7	Člen 141
Člen 8	–
Člen 9	–
Člen 10	–

6. Direktiva 89/608/EGS

Direktiva 89/608/EGS	Ta uredba
Člen 1	–
Člen 2	–
Člen 3	Naslov IV
Člen 4	Naslov IV
Člen 5	Naslov IV
Člen 6	Naslov IV

Člen 7	Naslov IV
Člen 8	Naslov IV
Člen 9	Naslov IV
Člen 10	Člen 7 in naslov IV
Člen 11	–
Člen 12	Naslov IV
Člen 13	–
Člen 14	–
Člen 15	Člen 7 in naslov IV
Člen 16	–
Člen 17	–
Člen 18	–
Člen 19	–
Člen 20	–

7. Odločba 92/438/EGS

Odločba 92/438/EGS	Ta uredba
Člen 1	Členi od 130 do 133
Člen 2	–
Člen 3	Členi od 130 do 133
Člen 4	Členi od 130 do 133
Člen 5	Členi od 130 do 133
Člen 6	Člen 62(3)(f)
Člen 7	–
Člen 8	–
Člen 9	–
Člen 10	–
Člen 11	–
Člen 12	–
Člen 13	–
Člen 14	–
Člen 15	–
Priloga I	Členi od 130 do 133
Priloga II	Členi od 130 do 133

